

Inhoud

Deel 2

Voorwoord

Handleiding

Juli	Het Wezen van God	<i>Helma Esselink</i>
Augustus	Gemeente	<i>Wilma Kraayenhof</i>
September	Relaties	<i>Kees Kloosterman</i>
Oktober	Doop en Avondmaal	<i>Rick Boellaard</i>
November	Verlost van de zonde	<i>Peter van Eendenburg</i>
December	Christus' wederkomst	<i>Gerard Ubbink</i>

Voorwoord

Dit dagboek is speciaal voor jongeren vanaf circa 15 jaar. De Bijbel is een dik boek. Als je van plan bent om er zelf in te gaan lezen, weet je dikwijls niet goed waar je moet beginnen. Toch weet je dat het voor je geloof noodzakelijk is om de Bijbel zelf te gaan lezen. Om je op weg te helpen is dit Bijbelse dagboek gemaakt. Je leert de Bijbel lezen en je leert waar de basiswaarheden, die je al geloofde, in de Bijbel staan. Kortom: dit dagboek helpt je bij een GOEDE START van je persoonlijk geloofsleven.

Als je een druk dagprogramma hebt, is het een goede gewoonte om elke dag met de Heer te beginnen, de zogenaamde "stille tijd". Zo bouw je je relatie met je Heer op en is je verdere dag gericht op de hemelse dingen. Dit dagboek wil je hulp zijn om elke dag een GOEDE START te hebben.

Elke maand wordt een ander fundamenteel thema besproken. Ook is elke maand door iemand anders geschreven. Twaalf medewerkers hebben zich hiervoor ingezet. Vandaar dat je verschil in stijl aan zult treffen. Maar geen verschil in waarheid. Je zult bepaalde waarheden meerdere keren aantreffen. Je krijgt échte antwoorden op geloofsvragen en échte informatie over de Heer en Zijn werk. Elk voor zich hebben we ons best gedaan om duidelijk uitleg te geven, maar misschien heb je nog wat toelichting nodig. Daarom is het mogelijk om via Monique Romkes (0527 – 68 50 88; promkes@planet.nl) contact te leggen met de schrijvers(sters).

We hopen dat de Bijbel voor jou net zo'n schat zal worden als het voor ons is. We wensen je komend jaar succes en bovenal: Gods zegen.

De samenstellers

Schrijver(ster)s:

*Anne Marinus
Jürgen Brandt
Helma Esselink
Klaas Boersma*

*Tiny Romkes
Wilma Kraayenhof
Arno Smedema
Kees Kloosterman*

*Monique Romkes
Peter van Eendenburg
Rick Boellaard
Gerard Ubbink*

Handleiding

De Schriftplaatsen die geciteerd worden, zijn uit de Statenvertaling. Dit zou je misschien niet verwachten in een dagboek voor jongeren in deze tijd. De motivatie is simpel: Er bestaat geen betere Nederlandse vertaling voor Bijbelstudie.

Natuurlijk kun je zelf een andere vertaling gebruiken, maar we willen je toch uitdagen het met de Statenvertaling te proberen. Tenslotte heb je ook les in Engels en Frans (gehad). Dus Oudnederlands kun je ook gewoon leren. De Oudnederlandse begrippen zijn breder in betekenis dan de begrippen die we in het tegenwoordige Nederlands gebruiken. Ook wordt door de oude termen de symboliek die erachter steekt beter weergegeven.

Bij het lezen van de Statenvertaling moet je weten wat het gebruik van haken ( ) of *cursieve* woorden betekenen. Haken geven een tussenzin aan. Cursieve woorden geven aan dat het betreffende woord niet in de originele grondtekst stond.

Dit dagboek blijft mensenwerk. Daarom is het goed om de uitleg te controleren. Een concordantie is hier zeer geschikt voor. Een concordantie geeft een woordenlijst van woorden, die je in de Bijbel tegenkomt. Tegenwoordig kun je die ook op Internet vinden: www.statenvertaling.net. Ook zijn er mooie bijbel-programma's te koop, (bijvoorbeeld de "Online Bible") met een zoekfunctie.

Ten slotte moet je natuurlijk weten hoe je een Bijbeltekst op zoekt. Na het noemen van de naam van het Bijbelboek, volgt het hoofdstuknummer, dan het versnummer.

Dan ben je nu klaar om te starten!

In deze studie willen we met elkaar zien wat de Bijbel over het Wezen van God zegt. Wij denken bij wezen vaak aan iets vreemds of aan iets geheimzinnigs. Maar het wezen van dingen is de kern of aard ervan. Het binnenste. Wanneer we nadenken over Gods wezen, denken na we over Zijn persoonlijkheid, hoe Hij is. Wanneer we God niet kennen, is Hij nog een vreemde voor ons. De Bijbel is het Boek waarin God tot ons spreekt en zo Zichzelf aan ons openbaart. Hoe doet Hij dat?

Johannes 1 : 18

18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard.

Hieruit blijkt dat God Zich openbaart via Zijn Zoon. Wanneer wij God willen leren kennen, kan dat alleen door de Here Jezus Christus te leren kennen. Jezus Christus zegt: "*Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons de Vader? Geloofst gij niet, dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelfen niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken.*" (Johannes 14 : 9-10)

God, het wezen, verblijft (woont) in Jezus Christus. Het Griekse woord voor blijven is een van de woorden voor wonen. Jezus Christus is als het ware de buitenkant van God.

Hebreeën 1 : 3

3 De Zoon is het Afschijnsel van *Zijner (Gods)* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid.

In de NBG vertaling staat in plaats van Zelfstandigheid het woord wezen. Deze tekst is dus heel duidelijk.

"Ik en de Vader zijn één", staat in Johannes 10 : 30. De Vader en de Zoon zijn dus onlosmakelijk met elkaar verbonden. Wanneer wij in Jezus Christus geloven, zijn wij ook één plant met Hem geworden. (Romeinen 6 : 5) Wij zijn dan ook onlosmakelijk met Hem verbonden, want NIETS kan ons van Zijn liefde scheiden (Romeinen 8 : 38, 39)

God openbaart Zijn wezen, Zichzelf, via Zijn Zoon. De Zoon is volgens de Bijbel Degene Die uit de doden is opgestaan. God heeft Hem opgewekt van tussen de andere doden uit; dat betekent "uit de doden opstaan". Daarover lezen wij in Handelingen 13 : 30-37. Voor opstanding uit de doden worden daar ook de woorden "verwekt" en "gegenereerd" gebruikt. Jezus Christus was de Eerste Die opstond uit de doden en nooit weer is gestorven. Hij is het Begin van de nieuwe schepping, Die God tot stand brengt via Zijn Zoon. De Zoon **heeft**, en is het eeuwige leven. Een ieder, die in de Zoon gelooft, heeft dat eeuwige leven. (1 Johannes 5 : 12)

Jezus heet sinds Zijn opstanding: de Christus. Dat lezen wij in:

Handelingen 2 : 36

36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot Heere en Christus gemaakt heeft, deze Jezus, Die *gij* gekruist hebt.

Christus betekent Gezalfde. Christus wordt in de Bijbel ook de Geest of de Geest van Christus genoemd. Geest betekent alles wat onzichtbaar is. Christus, de buitenkant van God, is nu ook onzichtbaar; Hij is verborgen in de hemel. In Kolossenzen 3 : 3 staat namelijk, dat ons leven met Christus verborgen is in God. God is verborgen. Christus en wij zijn in God verborgen. Het nieuwe leven is nog niet zichtbaar in deze wereld, maar wacht op de openbaring. Dat staat in Kolossenzen 3 : 4.

In Romeinen 8 : 9 en 10 vinden we allemaal termen voor één en Dezelfde. Lees maar mee: Eerst wordt de Geest genoemd, dan de Geest van God, vervolgens de Geest van Christus en dan Christus. Het gaat echt allemaal over Dezelfde. God openbaart Zich dus in Zijn Zoon, maar net zo goed door de Geest. Die Geest leidt ons in heel de Waarheid. (Johannes 16 : 13)

Wat geweldig dat God ons Zijn Zoon, Zijn Geest gegeven heeft, opdat wij Hem mogen leren kennen.

Nog meer over het woord "wezen". In Micha 6 : 9 komt het woord wezen en naam in één tekst voor: *De stem des HEEREN roept tot de stad (want Uw Naam ziet het wezen) ...!* HEEREN staat met kleine hoofdletters, omdat dat in het Hebreeuws de naam Jehovah is. De naam Heer met kleine letters is in het Hebreeuws Adonai. Dat betekent heer of meester, dus Degene Die jij dient. De naam van iemand zegt iets over iemands wezen, over iemands reputatie. De naam vertelt wie of wat iemand is.

Wanneer God Zich bekendmaakt, doet Hij dat met de Naam Jehovah. Dat is de Naam van Zijn Zoon. Dat lasen we al in Handelingen 2 : 36. De Naam HEERE God komt de eerste keer voor in Genesis 2 : 4.

Mozes vroeg in Exodus 3 : 13 aan God: "*Hoe is Zijn naam? wat zal ik tot hen (de zonen Israëls) zeggen?*" God zei in vers 14 tot Mozes: "*IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL!*" In vers 15 staat vervolgens: "*De HEERE, de God uwer vaderen, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob ...; dat is Mijn Naam eeuwiglijk*". Letterlijk betekent de Naam Jehovah: Hij Die bestaat, Hij Die is of Hij Die zal zijn. God zegt tot ons: "IK BEN". Wij zeggen tot Hem: "Hij is".

We mogen dus zeker weten dat God bestaat en dat Hij is. Zijn Naam zegt ons dat. Hij heeft ons Zijn Naam gegeven en Hij openbaart Zich door Zijn Zoon onder de Naam Jehovah. God is het wezen, de Zoon geeft uitdrukking aan dat wezen en draagt de Naam van Zijn wezen. Op Hem kunnen wij vertrouwen.

Psalm 9 : 11

11 En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken.

Het kennen van de Heer wil zeggen dat wij in gemeenschap (= in relatie) met Hem leven. Wij zijn geroepen tot gemeenschap met de Zoon, Jezus Christus, onze Heere. (1 Korinthe 1 : 9)

Hebreeën 11 : 6

6 Maar zonder geloof is het onmogelijk *Gode* te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een beloner is voor degenen, die Hem zoeken.

Het wezen van God is onzichtbaar. De Bijbel zegt, dat God een ontoegankelijk licht bewoont.

1 Timótheüs 6 : 16

16 Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Dewelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht.

Duidelijker kan het niet. Geen mens heeft Hem gezien en geen mens kan Hem, namelijk Zijn wezen, zien. Jezus Christus zegt van Zichzelf: *"Ik ben het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben"*. (Johannes 8 : 12) Christus is de omhulling, de gedaante (de buitenkant) van God. God drukt Zichzelf uit in Christus als het Licht. Christus is Gods Licht. Wij kunnen niet tot God naderen, daarom nadert Hij tot ons met Zijn Licht. Daarom kwam Jezus op aarde. Wanneer wij het Licht des levens (Jezus) volgen, leren wij God kennen.

Psalm 104 : 1, 2

- 1 Loof den HEERE, mijn ziel! O HEERE, mijn God! Gij zijt zeer groot; Gij zijt bekleed met majesteit en heerlijkheid.
- 2 Hij bedekt Zich met het licht, als met een kleed; Hij rekt de hemel uit als een gordijn.

God bedekt Zich met het licht als met een kleed. De Heer bedekt Zich met licht, oftewel met heerlijkheid, zegt de Psalm. "Licht" en "heerlijkheid" zijn dus synoniemen. Gods grootheid en majesteit zie je uit de glans van het licht (bij zonsopgang). Licht maakt de dingen openbaar, zegt Éfeze 5 : 13. Wanneer wij tot God naderen en in Zijn licht komen, dan wordt openbaar wie wij zijn. We mogen tot het Licht (de Heere Jezus) gaan en dat Licht in ons leven laten schijnen. *"Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus"*, lezen we in 2 Korinthe 4 : 6. Het aangezicht is Jezus Christus. Hij is immers de buitenkant (het aangezicht) van God. Door Jezus Christus ontvangen we kennis over God (licht) in ons leven. Dan komt er iets van Gods licht in ons leven. Door de Heere Jezus kunnen we God zien.

De buitenkant van het wezen Gods. We hebben nu gezien, dat Christus als het ware de buitenkant van God is. Die buitenkant heeft in de Bijbel vele namen. We hebben al genoemd: het afschijnsel (dus licht) van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Gods wezen in Hebreëen 1. Het aangezicht van Jezus Christus in 2 Korinthe 4. Ook wordt de buitenkant "de achterste delen" genoemd in Exodus 33 : 23.

Die buitenkant is de Persoon van God. Persoon betekent in het Latijn: door (per) en klinken (sona). Bij toneelspele kunnen meerdere rollen door één persoon gespeeld worden, omdat hij steeds een ander masker opzet. God wordt "gespeeld" door Zijn Zoon. De Zoon speelt zowel de HEERE als Jezus Christus.

In Genesis 2 heet God voor het eerst HEERE God. De HEERE (Jehovah) is God Die via Jehovah tot de mens (Adam) spreekt. De Naam Jehovah heeft in het Hebreeuws een vrouwelijke uitgang, omdat het eindigt op een h. De binnenkant (het wezen) is mannelijk. Het is onzichtbaar en ontoegankelijk. De buitenkant (de omhulling) is vrouwelijk en zichtbaar, dat is Jehovah in het Oude Testament en de Here Jezus Christus in het Nieuwe Testament.

Als God de mens schiept, staat er letterlijk in:

Genesis 1:27

God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

God is Zelf mannelijk en vrouwelijk, in de zin van binnenkant en buitenkant. Het beeld van God is volgens Kolossenzen 1 : 15 *"de Zoon, Dewelke het Beeld is van de onzienlijke God, de Eerstgeborene van alle creaturen"*.

Toen God Zijn schepping maakte, deed Hij dat via zijn Zoon. Het Hebreeuwse woord voor zoon (ben) betekent "bouwer". God maakt de plannen. Hij is de architect. Zijn Zoon is de uitvoerder. In Hebreëen 11 : 10 lezen we: *"Welker Kunstenaar en Bouwmeester God is"*. De Zoon spreekt en werkt in Naam van Zijn Vader. Dat leren we in het Nieuwe Testament. (Johannes 14 : 10, 11)

In het Nieuwe Testament wordt steeds over de Vader en de Zoon gesproken. De Vader is de onzichtbare en de Zoon de zichtbare, wanneer Hij mens geworden is. Dan heet Hij Jezus. De mens Jezus wordt door de gelovigen al de Zoon van God genoemd. Petrus zegt in:

Matthéüs 16 :16

16 Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.

De Zoon zou Hij pas werkelijk worden door de opstanding uit de doden. In het Oude Testament wordt niet over de Vader en de Zoon gesproken, maar over God en Jehovah, oftewel de HEERE God.

In 1 Koningen 18 roept Elia het volk bij elkaar. Hij zegt tot het volk: *"Hoelang hinkt gij op twee gedachten? Zo de HEERE God is, volgt Hem na, en zo het Baäl is, volgt hem na!"* (vers 21) Er werd een altaar gemaakt en de God die door vuur zou antwoorden zou de ware God zijn. (vers 24) Het antwoord van het volk in vers 39 is: *"De HEERE is God, de HEERE is God!"* We zien dat God en de HEERE Dezelfden zijn. In Deuteronomium 6 : 4 staat: *"Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is een enig HEERE! Hij is EEN"*. Wat er ook gezegd wordt, de Bijbel en ook de Joden zeggen: "Hij is EEN!"

De HEERE God verschijnt in het Oude Testament als de Engel des HEEREN aan de mensen. Een engel is een boodschapper. Toen Hagar van Abraham wegvlucht was, vond de Engel des HEEREN haar bij een waterfontein. (Genesis 16 : 7) "Engel des HEEREN" kunnen we lezen als "de Engel, namelijk de HEERE". Het is de Heer in de gedaante van een Engel.

In Genesis 18 : 2 en 3 krijgt Abraham drie mannen op bezoek. Eén van hen blijkt de Heer te zijn, want Abraham zegt: *"Heere heb ik nu genade gevonden in Uw ogen, zo gaat toch niet van Uw knecht voorbij."* De Heer komt Zelf de boodschap brengen dat Sara een zoon zou hebben. De Engel des Heren verscheen ook aan Gideon in Richteren 6.

In het Oude Testament spreekt de HEERE God nog rechtstreeks tot de mensen, als Jehovah. In het Nieuwe Testament spreekt Hij eerst door de Mens Jezus. Nu spreekt Hij tot ons door de opgestane Zoon. (Hebreeën 1 : 1)

God openbaart Zich niet alleen via Zijn Zoon, Zijn buitenkant, maar ook via de schepping. God is de Schepper. "In den beginne schiep God de hemelen en de aarde". God Zelf woont in de hemel der hemelen.

Deuteronomium 10 : 14

14 Ziet, des HEEREN, uws Gods, is de hemel, en de hemel der hemelen, de aarde, en al wat daarin is.

De hemelen en de aarde heeft God geschapen in Genesis 1 : 1. De hemel der hemelen was er al. In Psalm 68 : 34 staat: "*Dien, Die daar rijdt in de hemel der hemelen, Die van ouds is*". De hemel der hemelen hoort niet bij de schepping die God in den beginne geschapen heeft. God woont in de hemel der hemelen. (Wanneer we naar de tabernakel kijken, zien we dezelfde structuur. De ark der verbonds staat in het heilige der heiligen; dit komt overeen met de hemel der hemelen. Dan komen het heilige en de voorhof; zij komen overeen met de twee hemelen. Wat daarbuiten is, is dan een beeld van de aarde en alles wat daarop leeft. God woonde in het heilige der heiligen.)

Romeinen 1 : 20

20 Want Zijn onzienlijke dingen worden van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

We hebben vandaag alleen nog maar over de opbouw van de schepping gesproken. Er valt nog veel meer over te zeggen. Niemand kan zeggen dat hij God niet kan kennen, omdat hij bijvoorbeeld nog nooit in de Bijbel heeft gelezen. God laat in Zijn schepping zien wie Hij is en wat Hij doet. Hij is de Eeuwige en de Krachtige. Wat Hij gemaakt heeft, houdt Hij in stand door Zijn Zoon. (Kolossenzen 1 : 16, 17) En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Degene, met Welke wij te maken hebben. Want wij hebben een grote Hogepriester, Die door de hemelen gegaan is, Jezus, de Zoon van God. Hij kan met onze zwakheden meelijden, omdat Hij in alle dingen, gelijk als wij, verzocht is geweest, zonder zonde (ongeloof). Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, die staat in de hemel der hemelen oftewel in het heilige der heiligen. Dit lezen we in Hebreëen 4 : 13-16.

God is Geest.

In Genesis 1 : 2 staat: "... en de Geest Gods zweefde op de wateren". Dat betekent de Geest, namelijk God. Het is niet iemand anders.

In Johannes 4 : 24 staat: "*God is Geest ...*" Het woordje "een" mogen we weglaten, omdat het er niet staat. Het Grieks en het Hebreeuws kennen geen onbepaald lidwoord. Beide talen kennen alleen het bepalend lidwoord "de". God is de GEEST.

Wat betekent dat? God is de onzichtbare; dat wisten we al uit Johannes 1 : 18. Johannes maakt in hoofdstuk 3 vers 8 duidelijk wat Geest is. Hij vergelijkt de Geest met de wind: "*De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een ieder, die uit de Geest geboren is.*"

Iemand die uit de Geest geboren is, is ook onzichtbaar. Het nieuwe leven is nog verborgen met Christus in God. Dat nieuwe leven wordt pas geopenbaard, wanneer Christus geopenbaard wordt. (Kolossenzen 3 : 3, 4)

Het Hebreeuwse woord voor Geest is ruach en het Griekse woord is pneuma. Deze woorden komen heel vaak in de Bijbel voor. Wanneer God in Genesis 6 : 3 tot de mens spreekt, zegt Hij: "*Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens, dewijl hij vlees is.*" "Mijn Geest" betekent dan "IK".

Wanneer David tot Zijn Heer spreekt, zegt hij bijvoorbeeld: "*Mijn ziel dorst naar God.*" (Psalm 42 : 3) Dat betekent dan: "ik" dorst naar God.

God is Geest. De mens is een levende ziel. Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot levenmakende Geest. (1 Korinthe 15 : 45) God zegt in Ezechiël 18 : 4: "*Ziet, alle zielen zijn van Mij; ... de ziel, die zondigt zal sterven.*"

Elk mens sterft, maar wie de levendmakende Geest ontvangen heeft, leeft voor eeuwig. Die is uit de Geest geboren en heeft Gods Geest ontvangen. Door die Geest zouden wij weten de dingen die ons van God geschonken zijn. Dit staat in 1 Korinthe 2 : 9-12.

God is Geest. De Bijbel vertelt ons wat de Geest doet. De Geest is het Leven van God, dat Zijn uitwerking heeft in deze schepping.

De Geest van God is Kracht. Wanneer de Geest van God **over, op** of **in** iemand komt, wordt die iemand bekwaam gemaakt tot de dienst van God. (2 Korinthe 3 : 5, 6) Jozef was een man in wie Gods Geest was en hij kon de dromen van farao verklaren. (Genesis 41 : 25-39) Door de Geest van God was hij verstandig en wijs.

Toen de tabernakel gebouwd werd, werd Bezaleël vervuld met de Geest Gods, met wijsheid en verstand, en met wetenschap vanwege alle handwerk met betrekking tot de tabernakel. (Exodus 31 : 2-5)

De richteren ontvingen ook de Geest des Heeren om het volk te richten. (Richteren 3 : 10) Dat de Geest kracht is, vinden we onder andere in:

Handelingen 1 : 8

8 Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal, en gij zult Mijn getuigen zijn.

Dat is de uitwerking van Gods Geest oftewel het nieuwe leven in ons. *De Geest is het Die levend maakt* (Johannes 6 : 63); *het vlees is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn Geest en Leven.* Geest en vlees staan tegenover elkaar (Galaten 5 : 17). Geest is onzichtbaar, vlees is zichtbaar. Geest is onsterfelijk, vlees is sterfelijk.

Gods Geest wordt ook de eeuwige Geest genoemd in Hebrëeën 9 : 14. Christus heeft Zichzelf door de eeuwige Geest aan God onstraffelijk geofferd om ons geweten te reinigen van dode werken, zodat wij de levende God kunnen dienen. Zoals Christus Zich heeft overgegeven aan de Vader, zo zouden wij ons ook overgeven om Hem te dienen. Niets staat ons in de weg. Door Gods Geest in ons, hebben wij verbinding met God.

Die Geest kunnen wij niet activeren. Het is precies andersom. God doet een werk in ons. (Filippenzen 1 : 6) Hij activeert ons en leidt ons op de weg ten Leven. (Filippenzen 2 : 13) Wij zouden ons aan dat werk overgeven of met andere woorden: wij zouden ons beschikbaar stellen. (Romeinen 12 : 1)

God is Geest en Hij leidt ons. In Oude Testament staat in:

Jesaja 48 : 17

17 Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israëls: Ik ben de HEERE, uw God, Die u leert wat nut is, Die u leidt op de weg, *dien* gij gaan moet.

Onze hemelse Vader leert ons wat nuttig is. Paulus vertelt ons wat nuttig is, namelijk de dingen die stichten. Het zijn de dingen die tot opbouw zijn. (1 Korinthe 10 : 23) In het Nieuwe Testament staat dat de Heilige Geest ons in alle waarheid leidt.

Johannes 16 : 13

13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden.

Uit deze twee verzen blijkt weer, dat de HEERE God Dezelfde is als de Heilige Geest. Hij is EEN. Zijn Leven doet een werk in ons, zoals in Jozef en in Bezaleël.

De Geest des Heeren spreekt via mensen. David zegt: "*De Geest des HEEREN heeft door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest.*" (2 Samuël 23 : 2) David was als het ware een mond van God. De psalmen die hij opschreef, zijn geïnspireerd door God. De psalmen gaan niet over David zelf, maar over Zijn Heer, Jezus Christus. Dit wordt op veel plaatsen in de Bijbel duidelijk gemaakt. De bekendste plaats is Matthéüs 22 : 42-45.

Jezus Christus is de lijfelijke Zoon van David; Hij is de erfgenaam van de troon van David. David noemt zijn zoon echter zijn Heer (aangehaald uit Psalm 110 : 1). Hoe kan David zijn eigen erfgenaam dienen? Omdat die erfgenaam de erfgenaam van God is. Hij is de Zoon van God. Hij is dus meer dan David. Is dit geen geweldige waarheid!

De Geest van God openbaart ons alle dingen. Dit lezen we in 1 Korinthe 2 : 10-12. Wat verborgen is in het Oude Testament openbaart Gods Geest ons in het Nieuwe Testament. Wij hebben die Geest van God ontvangen uit genade. Wat een rijkdom om zo deel te krijgen aan kennis van Gods Wezen en Zijn Waarheden.

God is Geest. Hij is onsterfelijk, staat in 1 Timótheüs 6 : 16. De mens is sterfelijk. Wanneer wij tot geloof komen, ontvangen wij nieuw, eeuwig leven door wedergeboorte. Dat leven is onsterfelijk, omdat dat het Leven van God is.

Jezus hing aan het kruis om te sterven. Hoe kon dat als Jezus God was? God kan toch niet sterven?

De Bijbel vertelt ons in Filippenzen 2 : 6 dat "*Christus Jezus, Die in de gestaltenis Gods zijnde, het Gode gelijk zijn geen roof heeft geacht*". Hij was in de gestalte (gedaante, omhulling, buitenkant) van God aan God gelijk en Hij heeft dat niet als Zijn bezit geacht. Christus Jezus werd mens. Er staat vervolgens in:

Pilippenzen 2 : 7, 8

- 7 Maar Hij heeft Zichzelf vernietigd (*ontledigd*), de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden;
- 8 En in de gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises.

De Heer werd mens om te kunnen sterven. Hij kwam in gelijkheid des zondigen vlees en daarom is de zonde veroordeeld in Zijn vlees voor iedereen! (Romeinen 8 : 3)

Toen Christus Jezus aan het kruis stierf voor heel de wereld, stierf niet God, het Wezen. God is onsterfelijk. Aan het kruis stierf de buitenkant van God, Die mens was geworden. Ook aan het kruis was de Vader met de Zoon verbonden. De Zoon sprak met de Vader en vroeg hoelang het nog zou duren, voordat Hij verlost werd (Psalm 22 : 2) "Waarom" betekent daar: "hoe lang"?

Zelfs in de dood heeft God Zijn Zoon niet verlaten. Psalm 16 : 10 en Handelingen 2 : 31 zeggen dat God (het wezen) Zijn ziel (Jezus) niet heeft verlaten in de hel (dodenrijk) en dat Zijn vlees geen verderving heeft gezien. De Heer is opgestaan uit de doden en leeft tot in alle eeuwigheid. Hij blijft altijd bestaan en dat drukt de Naam Jehovah uit: HIJ IS!! (Hebreeën 11 : 6)

God is getrouw. Dat zegt iets over Zijn wezen. Dit lezen we in:

1 Korinthe 1 : 9

9 God is getrouw door Welken gij geroepen zijt tot gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere.

De eerste keer, dat het woord "getrouw" in de Bijbel voorkomt, is in:

Deuteronomium 7 : 9

9 Gij zult dan weten, dat de HEERE, uw God, die God is, die getrouwe God, welke het verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden tot in duizend geslachten.

Psalm 111 is een lofzang op het Wezen van God en al Zijn deugden. Vers 7 zegt: "... *al Zijn bevelen zijn getrouw*". Wat God zegt, dat doet Hij ook. Dat vinden we ook in 2 Korinthe 1 : 18: "*Doch God is getrouw, dat ons woord, hetwelk tot u is geschied, niet is geweest ja en nee*". Wanneer God spreekt, spreekt Hij de Waarheid. Trouw en waarheid zijn in het Hebreeuws dezelfde woorden.

1 Korinthe 10 : 13

13 Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen.

In ons leven worden wij verzocht, maar niet door God. In Jakobus 1 : 13 en 14 staat dat God Zelf niemand verzoekt, maar dat we door onze eigen begeerten verleid worden. Paulus schrijft aan Timótheüs: "*Dit is een getrouw woord, want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven; indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen; indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen*". (2 Timótheüs 2 : 11-13)

Het gaat hier over onze relatie met God. Hoe wij ook ten opzichte van de Heer staan, Hij blijft trouw. Zelfs wanneer wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw aan Zijn Woord. Jezus Christus is de getrouwe Getuige. (Openbaring 1 : 5)

God is Waarachtig. Dat is de kern van Zijn Wezen.

Romeinen 3 : 4

4 Doch God zij waarachtig, maar alle (*elk*) mens is leugenachtig.

Waarheid en leugen staan tegenover elkaar. De Bijbel zegt, dat God niet liegen kan. Dat lezen we in Numeri 23 : 19: *"God is geen man, dat Hij liegen zou, noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou Hij het zeggen, en niet doen, of spreken, en niet bestendig maken?"*

Wat Hij zegt is Waarheid, want Hij heeft en is de Waarheid.

Gods tegenstander - de satan - is dé leugenaar. Dat lezen we in Johannes 8 : 44, waar Jezus tot de joden zei: *"Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en de vader van de leugen."*

De satan is niet in de waarheid staande gebleven, want er is in hem geen waarheid meer. Hij spreekt alleen de leugen, want hij is in zijn wezen leugenachtig. In Romeinen 1 : 18b lezen we: *"... mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden"*. De goddeloze mensen willen de waarheid niet kennen; zij houden die waarheid onder tafel. Zij hebben de Waarheid Gods veranderd (lees: vervangen) door de leugen, en het schepsel geëerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is in der eeuwigheid. (Romeinen 1 : 25)

Wij zouden de Waarheid geloven. Jezus zegt: *"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven."* (Johannes 14 : 6) Hij is de ware levende Weg tot God. Wie in Christus Jezus gelooft, krijgt deel aan de Waarheid, aan Gods Wezen. Paulus zegt tot de gelovigen: *"Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een ieder met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden."* (Éfeze 4 : 25)

Gelovigen zijn elkaars naasten. Zij zouden met elkaar (over) de Waarheid spreken. Zij zijn leden van hetzelfde Lichaam. Zij zijn verbonden met Jezus Christus, Die de Waarheid is.

Wat doet de Waarheid? Dat antwoord vinden we in: Johannes 8 : 31 en 32. Jezus zegt daar tot de Joden die Hem geloofden: *"Indien gijlieden in Mijn Woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; en zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken."*

Wanneer we verbonden blijven met Gods Woord, dan zijn we echte volgelingen van Jezus Christus. Hij zegt in Johannes 17 : 17: Uw Woord is de Waarheid.

Die Waarheid maakt ons vrij. Waarvan? Dat staat onder andere in Romeinen 8 : 2. *"Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. De wet prikkelt de werking van de zonde in ons leven en door de zonde de dood. Want het loon van de zonde is de dood".* (Romeinen 6 : 23) Dood is scheiding van God.

In het Hebreeuws zijn alle letters ook getallen (net als bij Romeinse cijfers) Het woord "Waarheid" is in het Hebreeuws "emeth". De letters van dit woord zijn in getallen: 1-40-400. Zonder de 1 krijg je een ander Hebreeuws woord: dood (40-400). Zo bijzonder is de taal van God. 1 is de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet. De 1 staat voor God. Als je God van de waarheid afhaalt, wordt het dood. Jezus Christus zegt: *"Ik ben de Eerste en de Laatste."* (Openbaring 1 : 17) Zonder de 1 in ons leven zijn wij ook dood voor God. (Jesaja 59 : 2) Verbonden met de 1 zijn wij levend gemaakt. Wat een geweldige waarheid.

Johannes 8 : 36

36 Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.

"De Zoon en de Vader zijn één". (Johannes 10 : 30) De Zoon, Jezus Christus, is Dezelfde als de Geest van God.

"De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid". (2 Korinthe 3 : 17) Die vrijheid wordt tot stand gebracht door de Waarheid oftewel door Gods Woord. Het Woord is vol van genade en waarheid. De wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden. (Johannes 1 : 17) Leve de vrijheid!

God is licht.

Psalm 43 : 3

3 Zend Uw licht en Uw waarheid, dat die mij leiden;...

Licht en Waarheid zijn synoniemen. Licht is Waarheid en Waarheid is Licht. We weten al dat Gods wezen Waarheid is.

In 1 Johannes 1 : 5 staat, dat God Licht is, en gans geen duisternis in Hem is. Het onbepaalde lidwoord "een" bestaat in het Grieks en in het Hebreeuws niet. Het eerste dat God in Genesis 1 zegt, is: "Daar zij Licht". Dit wijst heen naar Jezus Christus, Die het Licht der wereld is. (Johannes 8 : 12) Dat Licht van de eerste dag kreeg op de vierde dag gestalte in de zon, maan en sterren. Zo kreeg God in de vierde bedeling gestalte in Jezus. Dit zijn parallellen.

Licht is alles wat openbaar maakt. (Éfeze 5 : 13) God, hét Licht, maakt in de eerste plaats Zijn Zoon openbaar. Licht is Waarheid en Waarheid is Woord. In de praktijk maakt Gods Woord ons de dingen duidelijk.

Psalm 119 : 105

105 Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad.

Dit zijn woorden van David, de profeet. Het zijn eigenlijk woorden van de Zoon van David, Jezus Christus. Voor Hem was Gods Woord een lamp voor Zijn voet en een Licht op Zijn pad. Hij is niet gestruikeld en Hij heeft niet gezondigd tegen God. God wil ons ook leiden op ons levenspad met Hem. Hij gaat ons voor, opdat wij niet in de duisternis wandelen zouden. (1 Johannes 1 : 6)

In Psalm 36 : 10 staat: *"Want bij U is de fontein des levens; in Uw licht zien wij het licht"*. "Uw Licht" is Gods Woord. Daarin zien wij het Licht, namelijk de Here Jezus Christus. Gods Woord, Gods Licht getuigt van het Licht. Dit staat in Openbaring 19 : 10: *"Want de getuigenis van Jezus is de geest (inhoud, wezen) van de profetie (de hele Bijbel)"*.

God is Licht. Dat Licht wordt geopenbaard door Zijn Zoon, het Licht der wereld.

De Zoon overwon de macht der duisternis. De duisternis is een type (een beeld) van de macht van satan, Gods tegenstander. God heeft ons getrokken uit de macht der duisternis en overgezet in het "Licht" (Kolossenzen 1 : 13).

De duisternis in Genesis 1 : 2 werd veroorzaakt door de geestelijke val van satan. Het Licht kwam in deze wereld om de kop van satan te vermorzelen. (Genesis 3 : 15) Hij is overwonnen door Christus Jezus en wij mogen met Hem meer dan overwinnaars zijn. (Romeinen 8 : 37)

Iemand die blind is, leeft in de duisternis. God zond Zijn Zoon *"om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten"*. (Jesaja 42 : 7) De Heer belooft in:

Jesaja 42:16

16 Ik zal de blinden leiden door de weg, *dien* zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden door paden, *die* zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken, en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen, en Ik zal hen niet verlaten.

In het Nieuwe Testament doet de Heer veel wonderen. Deze wonderen zijn tekenen; dat wil zeggen dat die wonderen een betekenis hebben. Zij zijn de vervulling van hetgeen God lang geleden in Zijn Woord beloofd had. Hij doet wat Hij zegt.

De blindgeborene uit Johannes 9 werd genezen, opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden. (vers 3) Wij zijn allemaal blindgeboren en leven in de duisternis. Door de prediking van het Woord, dat we geloven en aannemen, worden wij ziende. Paulus werd door de Heer gezonden tot het volk en tot de heidenen *"om hun ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van satan tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij"*. (Handelingen 26 : 18) Zo werkt Gods Woord voor wie gelooft.

God is lankmoedig.

Wat betekent dit? De eerste keer dat lankmoedig voorkomt, is in:

Exodus 34 : 6

6 Als nu de HEERE voor zijn aangezicht (*van Mozes*) voorbijging, zo riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid.

Mozes ontvangt daar voor de tweede keer de tien woorden van God. De eerste twee stenen tafelen waren door Mozes stukgegooid; zij waren er dus tijdelijk. (Exodus 32 : 19) Dit was ook zo met de wet, het Oude Verbond. Het tweede stel stenen tafelen is een beeld van het Nieuwe Verbond. Dit is een eeuwig verbond en begon bij de opstanding van Jezus Christus. Over het Oude en Nieuwe Verbond hebben we al gelezen in de maand april.

De eigenschappen van God, genoemd in Exodus 34 : 6 spreken over Zijn wezen. Hij is nu lankmoedig over allen.

Petrus schrijft daarover in 2 Petrus 3 : 9: *"De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen"*.

Gods lankmoedigheid heeft te maken met Zijn liefde voor de mens. Hij wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen. Hij heeft een lange moed. Hij heeft 2000 jaar geduld, voordat Hij met Zijn oordeel begint. Daarvan spreekt 2 Petrus 3 : 10. Het gaat daar over de dag (oordeel) des Heeren. Die zevende dag begint voor Israël eerder dan voor de volkeren. Zoals de sabbat eerder begint.

Lankmoedig is in het Grieks "makro" en "thumos". Dat betekent lang of groot en gezindheid, hart, wens, verlangen. Het grote verlangen van God is dat alle mensen zalig worden. (1 Timótheüs 2 : 4) *"Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld"*. (Titus 2 : 11, 12)

God is genadig.

Het is een goede gewoonte om op te zoeken waar een woord de eerste keer voorkomt. Dat zegt vaak veel over de echte betekenis van het woord in de hele Bijbel. In Exodus 22 : 27 zegt de Heer: "... want ik ben genadig!" Dat is het wezen van God.

Het Hebreeuwse woord voor genade is "chen" (8-50). Het omgekeerde van chen is "noach" (50-8); dat betekent rust. Het Griekse woord voor genade is "charis". In charis ontdekken we ons woord "gratis". Wanneer wij tot God gaan en van Hem genade ontvangen, gaan wij de rust in. Oftewel wanneer wij niet meer onder de wet leven en zelf werken, komen wij onder de genade in de rust van God. Dat lezen we in:

Hebreeën 4 : 10, 11

10 Want die ingegaan is in zijn rust, heeft zelf ook van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne. Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust in te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid (*van ongelooft of ongehoorzaamheid*) valle.

Het enige dat God van Zijn volk in de woestijn vroeg was geloof. Dat is ook het enige dat Hij van ons vraagt.

Noach vond genade in de ogen des Heeren, lezen we in Genesis 6 : 8. Hier staan de woorden noach en chen bij elkaar. Dat is het mooie van Gods taal. Noach vond rust door geloof in Gods woord.

In Exodus 34 : 6 hadden we al eerder gezien dat barmhartig en genadig bij elkaar staan. Dit is op vele plaatsen in de Bijbel zo. In bijvoorbeeld Psalm 112 : 4 staat: "*Hij is genadig, en barmhartig, en rechtvaardig*".

De tollenaar vroeg aan God: "*O God, wees mij zondaar genadig!*" (Lukas 18 : 13) Hij ontving genade, want God ontfermt Zich over zondaren. De tollenaar ging gerechtvaardigd naar huis. (vers 14) Wij worden om niet (gratis) gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is. Dat is de boodschap van het Evangelie in Romeinen 3 : 24.

God is genadig én barmhartig.

Barmhartig wordt ook vaak vertaald met ontferming. Beide woorden zijn in het Hebreeuws hetzelfde. In de Statenvertaling komt het Hebreeuwse woord ook onvertaald voor. Dat zien we bijvoorbeeld in Hosea 1 : 6: *"Noem haar naam Lo-Ruchama, want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis Israëls, maar Ik zal ze zekerlijk wegvoeren"*. Het Hebreeuwse "lo" betekent "niet".

Paulus haalt in Romeinen 9 : 25 Hosea aan: *"Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet (Lo-Ammi) was. Mijn volk (Ammi) noemen, en die niet bemind (Lo-Ruchama) was, beminde (Ruchama)."* In het Nieuwe Testament wordt ruchama vertaald met beminde.

Het volk Israël was en is door hun ongeloof niet Gods volk en niet Gods beminde. In de toekomst zal God, wanneer Israël tot geloof gekomen is, Zich weer over hen ontfermen (hen weer beminnen) en wordt het weer Zijn volk. Dit staat al in Hosea 1 : 12: *"Zegt tot uw broederen: Ammi, en tot uw zusteren: Ruchama."*

Paulus haalt Hosea aan in verband met de Gemeente van nu. Wij waren niet Gods volk en niet ontfermd. Door geloof behoren wij tot Gods hemelse volk. Hij is barmhartig over ons en heeft Zich over ons ontfermd en Hij bemint ons. Sinds de dood en opstanding van Christus Jezus leven wij in de bedeling (huishouding) van de genade. God schenkt ons Zijn genade en barmhartigheid om niet.

In Lukas 10 : 25-37 komen we de barmhartige Samaritaan tegen. Wie is deze man? Uit de gelijkenis blijkt, dat hij niet de leviet of de priester is. Zij (type van de Joden) leven onder de wet en schenken geen barmhartigheid aan degene die verloren is. De Samaritaan (geen Jood) ziet wel om naar de ten dode opgeschreven man. Hij wordt de Naaste van die man. Hij wordt met innerlijke ontferming bewogen. Zo ziet God naar ons om.

"Hij kwam om te zoeken en zalig te maken dat verloren was". (Lukas 19 : 10)

God is barmhartig.

Lukas 19 : 10

10 Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.

De barmhartige Samaritaan uit Lukas 10 is dus niemand minder dan de Zoon des mensen, de Here Jezus Christus. Hij werd met innerlijke ontferming bewogen, dat wil zeggen met barmhartigheid vervuld. Hij verbond de wonden en goot er olie en wijn in. Olie en wijn zijn typen van de Heilige Geest, waardoor wij nieuw leven ontvangen. Hij zet de gevallen man op zijn eigen beest. Dit beeldt uit dat wie de Naaste ontmoet en van Hem barmhartigheid ontvangt, één wordt met Zijn lichaam.

Op het beest vervoerde de barmhartige Samaritaan de man naar de herberg. De herberg is een type van de Gemeente van Jezus Christus, waarin wij verzorgd en gevoed en onderhouden worden. Dat is wat Christus doet volgens Éfeze 5 : 29.

De barmhartige Samaritaan is een type van Jezus Christus Die Zich voor Zijn Gemeente heeft overgegeven (beperkt) om ons van de weg ten dode (naar Jericho) af te halen en ons te brengen in het hemelse Jeruzalem (de hemel). Wij *"zijn met Christus gezet in de hemel, opdat Hij in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom van Zijn genade zou betonen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus"*. (Éfeze 2 : 6, 7)

Christus (de gestalte van God) is onze Naaste geworden. Wij zouden Hem liefhebben boven alles. (Matthéüs 22 : 37-39) Wij zouden als gelovigen ook elkaars naasten zijn, omdat wij elkaars leden zijn. (Éfeze 4 : 25) Jezus zei in Lukas 10 : 37: *"Ga heen, en doe jij desgelijks."*

Wij zouden elkaar barmhartigheid bewijzen. *"Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen (motieven) der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid, verdragende elkander, en vergevende de een de ander, zo iemand tegen iemand (enige klacht) heeft, gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook jij alzo"*. (Kolossenzen 3 : 12, 13)

God is rechtvaardig.

Gods Wezen is rechtvaardig. Wat wil dat zeggen? Wij "weten" vaak zelf zo goed of iets rechtvaardig dan wel onrechtvaardig is. Dan kunnen we ons heel druk maken. Met welk recht? Welk recht is dan vaardig (bezig) met ons? Gods recht is het allerhoogste recht. Hij heeft deze schepping gemaakt en alles is Zijn eigendom. Toch is God Zijn schepping kwijtgeraakt door de zonde, namelijk het ongeloof. De schepping is (wij zijn) dus verloren. God heeft alles gedaan om wat Hij verloren was, terug te vinden. (Lukas 19 : 10) Hij gaf Zijn eniggeboren Zoon.

Gods recht is: *"Dat de ziel (de mens) die zondigt, die zal sterven"*. (Ezechiël 18 : 4) Wij hebben allemaal gezondigd (Romeinen 3 : 23) en zouden dus door Gods recht moeten sterven. Wat is nu Gods rechtvaardigheid?

2 Korinthe 5 : 15

15 Indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn.

Romeinen 6 : 7

7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Jezus Christus stierf in onze plaats. Dat had God zo bepaald. Wanneer wij dat geloven, zijn wij gerechtvaardigd om niet, dat wil zeggen dat wij zijn vrijgesproken uit Zijn genade. (Romeinen 3 : 24) God ziet onze zonde (zondige natuur, oude mens) niet meer, want die is gestorven met Jezus Christus. Door geloof ontvangen wij nieuw leven.

"Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus", staat er in Romeinen 5 : 1. Vers 8 zegt: *"Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren"*.

Christus is onze Verlosser oftewel onze Losser. In het Oude Testament heet de lossen, de "goël". Dat is het hoofd van de familie, die de hoogste en grootste plichten vervulde. Christus is het Hoofd (de Zoon, de Erfgenaam) van de hele mensheid in Adam. Hij was en is de Enige, die ons kon verlossen van onze zonde. Hij is onze verzoening. (2 Korinthe 5 : 18)

God is rechtvaardig.

Een rechtvaardige is een tzadiek in het Hebreeuws. Dit woord komt de eerste keer voor in Exodus 9 : 27. Daar staat Farao tegenover de Heere. Farao zegt daar: "...; de HEERE is rechtvaardig; ik daarentegen en mijn volk zijn goddelozen."

Egypte is in de Bijbel een beeld van de wereld. Daarin wonen Farao en zijn volk. Dat is een beeld van satan en de goddeloze mensheid.

Romeinen 5 : 6

6 Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

Zoals Mozes het volk verlostte uit Egypte, uit de macht van de Farao, zo verlostte Jezus Christus ons uit de macht van satan. *"God heeft Hem voorgesteld tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed (Leven), tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods; Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordige tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus is".* (Romeinen 3 : 25, 26)

Wij zijn gerechtvaardigd niet uit onze werken, niet uit ons geloof, maar uit het geloof **ván** Jezus Christus. Dit lezen wij duidelijk in Galaten 2 : 16. Door Zijn geloof, Zijn trouw, Zijn gehoorzaamheid, staan wij rechtvaardig voor God.

In Romeinen 4 lezen we over het geloof van Abraham. Vanaf vers 3: *"En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. Nu degene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch degene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Gelijk ook David de mens zalig spreekt, welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken; Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn; Zalig is de man, welken de Heere de zonden niet toerekent."*

Zo staan wij tegenover God. Hij rekent ons niets toe, want Christus heeft de rekening voor ons betaald. Dit lezen we in 2 Korinthe 5 : 21.

Het meest bekende van Gods Wezen is liefde.

Deze liefde wordt door de wereld het meest ontkend. Men zegt toch altijd: "Als God liefde is, waarom dan dit en waarom dan dat?" Men verwacht van een liefdevolle God, dat Hij alles in orde maakt. Dat er geen ziekte, oorlog en dood is en dergelijke.

God heeft alles in orde gemaakt!! Degenen die geloven hebben daar deel aan. Liefde en het woord "één" hebben in het Hebreeuws dezelfde getalswaarde. Liefde (ahavah 1-5-2-5) en 1 (echad 1-8-4) hebben beide een totale getalswaarde van 13. Daarom hebben deze woorden qua betekenis met elkaar te maken. Het getal 13 is in de wereld het ongeluksgetal. Hoe zou dat nou kunnen? Gods tegenstander draait alles precies om. Hij is dé tegenspreker. Het getal 13 is juist het mooiste getal dat er is!

Liefde spreekt dus over eenheid. Die eenheid is er wanneer we in gemeenschap (relatie) met God leven. Daartoe zijn we immers geroepen volgens 1 Korinthe 1 : 9. Vanuit die gemeenschap kunnen we vrucht dragen. (Filippenzen 1 : 11)

De Bijbel gebruikt het woord liefde (ahavah) voor het eerst wanneer het over de liefde van Jonathan voor David gaat. In 1 Samuël 20 : 17 staat: "... *want hij had hem (David) lief met de liefde zijner ziel*". Jonathan is een beeld van de gelovige die niet onder de wet (Saul) wil leven. Hij sloot een verbond met David. Later beschrijft David die liefde van Jonathan in :

2 Samuël 1 : 26

26 Ik ben benauwd om uwentwil, mijn broeder Jonathan! Gij waart mij zeer liefelijk; uw liefde was mij wonderlijker dan de liefde der vrouwen.

(Ze waren niet homofiel; ze kenden een ander soort liefde.) De liefde van God tot de mens en andersom (ahavah) is een ander soort liefde dan die tussen man en vrouw. De Liefde Gods is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest, Die ons gegeven is, zegt Romeinen 5 : 5. De Heilige Geest is het opstandingsleven van Christus. Door die Geest hebben we deel aan Gods Liefde en Leven.

De allerbekendste tekst over Gods liefde is:

Johannes 3 : 16

16 Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

Toch wordt deze tekst vaak verkeerd begrepen. Want wie is die Zoon? Dat is niet het kindje in de kribbe, dat menigeen is gaan wiegen tijdens de kerstnacht. Nee, de Zoon is niet het kerstkind dat wij in de armen zouden kunnen nemen. De Zoon is de opgestane Heer, Die ons in Zijn armen wil nemen. We zingen: "Veilig in Jezus armen, daar rust mijn ziel van smart". Durven wij ons in die armen te werpen en ons aan de levende Heer over te geven?

Johannes schrijft steeds over de liefde van God. Hij wordt de apostel der liefde genoemd. Liefde van God is in het Grieks van het Nieuwe Testament het woord "agapè". Dat is de hoogste vorm van liefde. Hetzelfde als "ahavah". 1 Johannes 4 staat er vol van: "*Geliefden! Laat ons elkander liefhebben (dienen), want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren, en kent God*". (vers 7) "*Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is liefde*". (vers 8)

"Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon (de opgewekte Christus) gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem". (vers 9) Dit vers lijkt op Johannes 3 : 16. Vers 10: "*Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad gehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot verzoening voor onze zonden*". Dit is het hogepriesterlijke werk dat Christus nu voor de gelovigen doet.

Wat de liefde van God betekent staat in vers 19: "*Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft*". God had ons mensen lief, ondanks dat wij goddelozen, zondaren en vijanden waren. (Romeinen 5 : 6, 8, 10)

Romeinen 5 : 8

8 God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

God is Woord.

Johannes 1:1-3

- 1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.
- 2 Dit (*Woord*) was in den beginne bij God.
- 3 Alle dingen zijn door Hetzelfde (*Woord*) gemaakt en zonder Hetzelfde is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

Ook in Genesis 1 lezen we steeds: "En God zeide ..." Als God spreekt, komt er iets tot stand. Het Hebreeuwse woord voor Woord is "dabar". Het Griekse woord is "logos". *"Door het Woord des HEEREN zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijns monds al hun heir. Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er"*. (Psalm 33 : 6, 9)

"Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, also dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit de dingen, die gezien worden". (Hebreeën 11 : 3) Gods Woord brengt alles tot stand!

In de woestijn kregen de kinderen Israëls manna te eten. Toen zij het voor de eerste keer zagen, zeiden zij: *"Het is Man (dat betekent: Wat is het?). Mozes zei: Dit is het brood, hetwelk de HEERE ulieden te eten gegeven heeft. Dit is het Woord, dat de HEERE geboden heeft."* (Exodus 16 : 15, 16) Zij kregen brood, oftewel Woord van de Heer te eten. Alleen zo kun je in de woestijn overleven. De Bijbel zegt immers in Deuteronomium 8 : 3: *"En Hij verootmoedigde u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat gij niet kendet, noch uw vaders gekend hadden; opdat Hij u bekend maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit des HEEREN mond uitgaat"*.

Toen Jezus verzocht werd in de woestijn antwoordde Hij de duivel: *"Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond Gods uitgaat."* (Matthëüs 4 : 4)

Wanneer wij verzocht worden in ons leven, zouden wij doen zoals de Heer in de woestijn deed en zeggen: "Er staat geschreven..." Door de kracht van het Woord kunnen wij de verzoeking afslaan, zodat we niet struikelen.

God is Woord.

Hebreeën 4 : 12

12 Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpzijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling van de ziel, en van de geest, en van de samenvoegselen, en van het merg, en is een oordeler van de gedachten en van de overleggingen van het hart.

Hieruit leren we, dat Gods Woord levend is. Die letters op papier zijn niet dood, maar levend door de Geest. (2 Korinthe 3 : 6) God is immers Geest en de Geest is Leven.

Gods Woord is ook krachtig. Niemand of niets is sterker dan Gods Woord. Gods Woord is scherpzijdender dan een tweesnijdend zwaard. Door Gods Woord leren we het onderscheid tussen de geestelijke en de vleeselijke dingen; tussen dingen van de nieuwe mens (Geest) en van de oude mens (ziel).

In Éfeze 6 : 17 staat: *"En neemt het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord"*. Het zwaard, oftewel het Woord, hoort bij de wapenrusting van de gelovige. Het Woord is niet om mee te strijden, (want de Heer heeft al overwonnen) maar om ons te verdedigen. Het Woord is om stand te houden; om op te staan. Het Woord is vast en zeker, het is de Rots waarop wij bouwen.

De Heer zegt: *"Een ieder dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, die zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft. En er is slagregen neergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond."* (Matthéüs 7 : 24, 25)

De Steenrots is Christus. (1 Korinthe 10 : 4)

Petrus zegt: *"Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God."* (1 Petrus 1 : 23) Alles in deze schepping is tijdelijk en verdwijnt. Gods Woord is eeuwig. Het blijft altijd en het is de Waarheid. (Johannes 17 : 17) Berg dat Woord in je hart, zoals Maria deed. (Lukas 2 : 19)

God is heilig. Wat betekent dat?

Leviticus 11 : 44

44 Want Ik ben de HEERE, uw God; daarom zult gij u heiligen, en heilig zijn, dewijl Ik heilig ben.

"Heilig" betekent: apart gezet, met een bepaald doel. Dat doel is de Heer Zelf. Iets wat heilig is, is aan Hem gewijd. Alles in de tabernakel en in de tempel was aan God gewijd; alle voorwerpen waren heilig. De sabbat was heilig. De priesters en hun kleding waren heilig. Zij stonden in dienst van de Heer.

In dit Bijbelvers staat: "De HEERE (Jehovah) uw God is heilig". Dat betekent dat de Heer geheel aan God gewijd is. De Heer (de veruiterlijking van God) dient het wezen.

Toen de Heer als Mens op aarde was, diende Hij de Vader. Hij kwam om Gods wil te doen. Hij zegt: *"Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen."* (Johannes 17 : 4) Wanneer de Heer na Zijn dood en opstanding als Hogepriester wordt aangesteld, zegt Hij opnieuw: *"Zie Ik kom om Uw wil te doen, o God!"* (Hebreeën 10 : 7, 9) In die Wil zijn wij geheiligd door de offerande van het lichaam van Jezus Christus, eenmaal. (vers 10)

De kruisiging van de Heer was het slachten (sterven) voor de zonden van de hele mensheid. De opstanding en aanstelling tot Hogepriester is het offer dat Christus bracht voor Zijn Gemeente, de gelovigen. Duidelijker lezen we dat in Éfeze 5 : 2: *"En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk"*. Hij is geheel aan God gewijd ten behoeve van de Gemeente, Zijn Huis. (Hebreeën 3 : 5,6)

Wij zouden ook heilig zijn. Petrus schrijft: *"Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gij zelve heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig"*. (1 Petrus 1 : 15, 16) Maar heilig (wijd je aan) de Heere, in jouw hart en wees altijd bereid tot verantwoording van de hoop die in jou is. (1 Petrus 3 : 15)

God is goedertieren.

Wij zingen het liedje: "Ja, God is goed, God is goed voor mij". Waar staat in de Bijbel dat God goed is? Dat vinden we in het Nieuwe Testament. In het Oude Testament wordt het woord "goedertieren" gebruikt.

Psalm 145 : 17

17 De HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, en goedertieren in al Zijn werken.

We weten al dat de HEERE God is. Hier zijn Gods rechtvaardigheid en goedertierenheid parallellen, zoals ook Zijn wegen en Zijn werken. Gods goedheid blijkt uit Zijn recht. In Jeremia 3 : 12 staat: *"Bekeer u, gij afgekeerde Israë! spreekt de HEERE, zo zal Ik Mijn toorn op ulieden niet doen vallen; want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE, Ik zal de toorn niet in eeuwigheid behouden."* Daar betekent goedertieren dat God Zijn toorn niet op Zijn volk zou doen vallen, wanneer zij zich zouden bekeren. Dat is goed en rechtvaardig.

In Matthéüs 19 : 16 spreekt de rijke jongeling de Here Jezus aan met *"Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?"* De Heer zegt dan: *"Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God."* (vers 17) De jongeling dacht dat hij goed was, want hij onderhield alle geboden. Toch wist hij dat hij het eeuwige leven niet had. Wat moest hij dan nog meer doen?

Wanneer hij volmaakt wilde zijn, zou hij alles moeten verkopen wat hij had en het aan de armen geven. Dan zou hij een schat in de hemel hebben. *"Kom en volg Mij"*, zei Jezus. (vers 21)

Jezus Christus heeft Zelf alles opgegeven om ons arme zondaren (wij misten immers Gods heerlijkheid) te redden. Hij is de Jongeling die zelfs Zijn leven gaf aan het kruis, opdat wij door Zijn dood en opstanding het eeuwige leven zouden ontvangen. Hij zegt: *"Volg Mij in de wedergeboorte, verlaat alles en je zult het eeuwige leven beërven."* (vers 28, 29)

Romeinen 3 : 12: *"... er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe"*. Alleen God is goed. Hij gaf Zijn Zoon en Zijn leven. De Heer droeg ons oordeel. (1 Petrus 2 : 24)

3 Johannes : 11

11 Geliefde, volg het kwade niet na, maar het goede. Die goed doet, is uit God; maar die kwaad doet, heeft God niet gezien.

Wie goed doet, is uit God; dat wil zeggen: is uit God geboren. Die is een nieuwe schepping verbonden met de Eersteling van die nieuwe schepping, namelijk Christus. Dat nieuwe leven kan niet zondigen, wij wel.

"Een ieder, die uit God geboren is, die doet (dient) de zonde niet, want Zijn zaad (Christus) blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren". (1 Johannes 3 : 9) Wie kwaad doet, heeft God niet gezien. Dat wil zeggen dat hij geen gemeenschap (relatie) met God heeft. Dan wandelt hij niet in het licht, maar in de duisternis.

God ziet ons in Christus als nieuwe scheppingen.

2 Korinthe 5 : 17

17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Daarom zegt Johannes: *"Want indien ons hart ons veroordeeld, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen."* (1 Johannes 3 : 20)

Dit is zo'n mooie tekst, met zo'n diepe inhoud. Wanneer wij naar onszelf kijken, zeggen we: "Ik ben niet goed, ik doe nog zoveel verkeerd." Zoals Paulus zegt in Romeinen 7 : 18: *"Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet."*

God is echter meerder dan ons hart. Zijn gedachten zijn hoger dan onze gedachten. Hij zegt: *"Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen."* (Jesaja 55 : 8, 9) Daarom zouden onze gedachten veranderd worden, opdat wij leren denken zoals God denkt. Dat gebeurt wanneer wij ons beschikbaar stellen aan de Heer. (Romeinen 12 : 1-3) Vers 2 zegt: *"En wordt dezer wereld (het denken van de mensheid) niet gelijkvormig, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed (denken)."* Dat is het werk van Gods Geest en Woord in ons. Zo leren wij wat de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God is. En hoe we Hem kunnen dienen.

God is Rechter.

In Hebreeën 12 : 23 staat dat de gelovigen onder het Nieuwe Verbond zijn gekomen *"tot de algemene vergadering en (namelijk) tot de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God de Rechter over allen, ..."*

Paulus schrijft in 2 Timótheüs 4 : 8: *"Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben."*

De Heere is God. Wanneer God recht spreekt, doet Hij dat via de Heere, Zijn Zoon, Zijn buitenkant. God zal oordelen ons "in die dag". "Die dag" is de dag van Jezus Christus. (Filippenzen 1 : 6) Het is de dag waarop Christus Zijn Gemeente beloont. (1 Korinthe 3 : 13-15) *"Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat een ieder wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad"*. (2 Korinthe 5 : 10) Wij zullen loon ontvangen voor het werk dat de Heer door ons heeft kunnen doen. De rest zal verdwijnen.

Petrus zegt in Handelingen 10 : 42 over Jezus Christus: *"En heeft ons geboden aan het volk te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot Rechter van levenden en doden"*.

Een ieder die geleefd heeft, komt ooit voor de Heer te staan.

Abraham zegt tot de HEER over Sodom en Gomorra: *"Het zij verre van U, zulk een ding te doen, te doden de rechtvaardige met de goddeloze! dat de rechtvaardige zij gelijk de goddeloze, verre zij het van U! zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?"* (Genesis 18 : 25)

De Heer is een rechtvaardig Rechter. In Johannes 3 : 18 staat: *"Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl (omdat) hij niet heeft geloofd in de Naam (het Wezen) van de eniggeboren Zoon van God"*.

"De Heer heeft gerechtigheid en gericht lief; de aarde is vol van de goedertierenheid des HEEREN". (Psalm 33 : 5)

God is Eeuwig.

Genesis 21 : 33

33 Abraham riep aldaar de Naam des HEEREN, van de eeuwige God, aan.

Eeuwig betekent altijd en overal (in alle plaatsen).

God sloot met Noach een eeuwig verbond, toen Hij de regenboog gaf. Dat teken van het verbond is tot in eeuwige geslachten. (Genesis 9 : 16, 12) Die regenboog is er altijd en voor alle geslachten, zolang deze wereld bestaat.

Jesaja zegt: *"Weet gij het niet? Hebt gij niet gehoord, dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, noch moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand. Hij geeft de moede kracht, en Hij vernieuwde de sterkte dien, die geen krachten heeft. De jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen gewisselijk (zeker) vallen; maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen."* (Jesaja 40 : 28-31)

Omdat God de Eeuwige is, blijft Hij altijd. En omdat God een nieuwe schepping aan het maken is en deze oude schepping wegdoet, blijft de nieuwe schepping ook eeuwig. Een ieder die gelooft, wordt in de opstanding op de Jongste Dag aan deze eeuwige schepping toegevoegd. Wij, als Gemeente, zijn al deel van deze nieuwe schepping. Die is geheel in overeenstemming met Gods wezen. Zodat als alles vervuld is, Gods wezen zijn zal: alles en in allen. 1 Korinthe 15 : 28: *"...opdat God zij alles en in allen"*. Welk een heerlijk vooruitzicht!

Laten wij ons op onze hemelse Vader richten, van Zijn wezen ontvangen en ons door Hem laten leiden!

Paulus schrijft in Romeinen 16 : 26: *"De verborgenheid is geopenbaard door de profetische Schriften, naar het bevel van de eeuwige God, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend gemaakt"*.

Ook aan jou en mij openbaart Hij Zichzelf als wij willen leven uit geloof!

Matthéüs 16 : 18

18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.

Deze maand is het onderwerp de Gemeente. Dan denk je vast, welke gemeente? Er zijn er zoveel. Mijn vriendinnetje of vriendje gaat naar een heel andere gemeente dan wij. Maar wat zegt de Bijbel hierover? Zijn er veel Gemeentes of is er maar een? Wat is dan die Gemeente? Soms kan dat heel verwarrend werken en zie je door de bomen het bos niet meer. In deze maand wil ik met jullie door de Bijbel lopen om te kijken wat daar over de Gemeente geschreven staat.

De Gemeente heeft een heel bijzondere positie in het werk van de Heer in onze tijd. Zoals we weten is de Here Jezus nu niet zichtbaar op de aarde. De laatste keer dat de discipelen Hem hebben gezien, is 40 dagen na Zijn Opstanding.

Handelingen 1 : 11

11 Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijktijdig gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.

Deze tijd dat de Heer niet zichtbaar op aarde is, noemen wij de verborgenheid en dat is de periode vanaf Zijn Opstanding tot nu totdat Hij weer komt. En in die "tussentijd" is nu de Gemeente gekomen. Het is als het ware de verzamelplaats voor degene die in de Here Jezus geloven. Daar zullen we later nog wat uitgebreider op terugkomen, dit is nog maar een inleiding.

Waar komt nu het woord "Gemeente" vandaan? Het is een vertaling van het Griekse woord "ecclesia"; "ek" = van tussen uit, en "caleo"= roepen. Het heeft in het dagelijks taalgebruik de betekenis van een vergadering van een groep mensen. Het was, zeker in die dagen, de wettige volksvergadering. Voorbeeld daarvan zien we in Handelingen 7 : 38: "... *deze is het, die in de vergadering des volks in de woestijn was...*" Hier gaat het om Israël, die geroepen was uit Egypte en verzameld werd in de woestijn. Je kunt dus zeggen dat de Gemeente een "volk" van God is, - gelovigen - geroepen van tussen de overige (ongelovige) mensen uit!

We hebben gisteren gelezen dat het woord "ecclesia" dus een volksvergadering is. In de Griekse dagen van toen ging het als volgt: Het volk werd bijeengeroepen door trompetgeschal of de bazuin. Dan kwamen de mensen uit hun huizen, want er waren mededelingen die van belang waren voor het volk. In Éfeze ging het in de dagen van Paulus net zo. Dat lezen we heel duidelijk in Handelingen 19 : 39.

Stel je voor, een trompetter op de hoek van de straat, die ons oproept om naar de volksvergadering te gaan! Er waren natuurlijk ook mensen die door omstandigheden niet naar die volksvergadering konden. Toch was de volksvergadering compleet, ondanks dat er mensen ontbraken. Zelfs als er maar weinig mensen kwamen opdagen, het was en bleef de volksvergadering die samenkwam. Ging men een paar uur later uit elkaar, dan was er geen sprake meer van de volksvergadering, maar gewoon weer van Jantje, Pietje en noem maar op.

En zo is het ook met de gelovigen. Er is maar één volksvergadering van gelovigen. En al ben je maar met twee of drie personen, dan heet het toch de volksvergadering van gelovigen. Dat lezen we ook in:

Matthéüs 18 : 20

20 Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen.

Ha, lees je dat? Er zit dus wel een voorwaarde aan. In Mijn Naam! Dus niet in de naam van ...; vul zelf maar in. Dus op grond van de Naam van Christus komen we samen. Anders hebben we geen reden om samen te komen. Dan kun je nog altijd lid worden van een leuke andere club, maar dat is dan nooit op grond van de Naam van Jezus Christus.

Nu komen wij, als gelovigen, niet allemaal op dezelfde plek samen. Dat kan ook niet. Ook in de Bijbel wordt besproken dat de Christenen op verschillende plaatsen samenkwamen, zoals in Handelingen 2 : 46: *"En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten..."* Als je maar weet, dat wanneer je samenkomt in Zijn Naam, waar ter wereld, je dan deel uitmaakt van die éne volksvergadering van gelovigen! Dus er bestaat maar één echte Gemeente, waar Christus het Woord voert.

Vandaag wil ik het met jullie over de tekst uit Matthéüs 16 : 18 hebben.

Matthéüs 16 : 18

18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.

Wat bedoelt de Heer met deze woorden? Eerst even de betekenis van de woorden Petrus en petra. Petrus betekent steen en petra betekent rots. Om te begrijpen waar de Heer hier op doelt, moeten we een paar teksten terug. Vanaf vers 13 vraagt de Heer aan de discipelen wie zij denken wie Hij is. Vers 16: *"En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods."* Vers 17: *"En Jezus antwoordende, en zeide tot hem: zalig zijt gij, Simon, Bar Jona! Want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is."*

Nu denken velen dat de Heer dus op Petrus (steen) Zijn gemeente zou bouwen, maar je moet wel goed lezen wat er staat! Wat heeft vlees en bloed hem niet geopenbaard? Nou, dat Hij de Christus is en dat op Hem (de rots) Zijn Gemeente gebouwd zou worden! Als op Petrus de Gemeente gebouwd zou worden, dan was het niet best. Petrus wankelde wel eens, zoals elk mens, Matthéüs 14 : 30: *"Maar ziende de sterke wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij!"* Nee, de Heer zou Zelf Zijn Gemeente bouwen, Hij is de Eerste Steen van dit Bouwwerk! Dit wordt in het Oude Testament al voorzeggd.

Jesaja 28 : 16: *"Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een beproefde Steen, een kostelijken hoeksteen, die wel vast gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten."* In Éfeze 2 : 20-22: *"Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; Op Welke het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heilige tempel in den Heere; Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest."*

Petrus is dus niet degene waarop de Gemeente zou gebouwd worden, maar hij is een "levende steen" van dit "levende" bouwwerk! Ook jij, als je gelooft in de Here Jezus, bent een "levende steen".

Handelingen 1 : 8

- 8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

Deze woorden sprak de Heer tot de discipelen, vlak voor Zijn Hemelvaart. Het moet voor de discipelen een heel bijzondere tijd geweest zijn, die periode tussen Zijn opstanding en Zijn Hemelvaart! De Heer heeft met hen, na Zijn Opstanding, 40 dagen lang gesproken over de dingen van het Koninkrijk. Handelingen 1 : 3: *"...veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen die het koninkrijk Gods aangaan"*.

Tijdens Zijn leven op aarde heeft Hij hen menigmaal de Schriften geciteerd, die zij toen nog niet verstonden. Lukas 24 : 44: *"Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was ..."* Lukas 24 : 45: *"Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden."* Ook heeft de Here Jezus hen voorbereid op de taak die hen wachtte, namelijk: Zijn getuigen zijn! Johannes 15 : 16: *"Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u ... gesteld, ..."* Matthéüs 28 : 19: *"... gaat dan henen, onderwijst al de volken, ... lerende hen onderhouden..."*.

Daar sta je dan, als discipel! Je Meester heeft Zijn Hemelvaart aangekondigd, wat nu? Laat de Heer hen dan helemaal alleen met deze opdracht? Gelukkig niet. Want de Heer heeft Zijn belofte gegeven. Zijn belofte van een andere Trooster! Dat kunnen we lezen in het evangelie van Johannes. Lees zelf maar hoofdstuk 14. De Heer had kort voor Zijn dood al tot Zijn discipelen gezegd dat Hij zou weggaan. Anders kon de Trooster niet komen. Lees Johannes 16 : 7. Die Trooster is de Geest der waarheid (Johannes 14 : 16, 17) en de discipelen kennen deze Geest, zegt de Heer in dit laatste vers. En lees eens door in vers 18: *"Ik kom weder tot u"*.

Het is de Heer Zelf! Hij is de Weg, en de Waarheid, en het leven. (Johannes 14 : 6) Hij komt Zelf bij hen terug als Geest! Dat is de vertroosting die de Heer aan Zijn discipelen wil geven!

Johannes 14 : 1

- 1 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

Lukas 24 : 49

49 En ziet, Ik zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.

We zijn bij het boek Handelingen aangekomen, waar de uitstorting van de Heilige Geest wordt beschreven. De Heer is opgenomen in de hemel. Handelingen 1 : 9: *"En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen"*.

In Zijn Hemelse positie geeft de Heer Zijn Geest aan de gelovigen, zoals Hij beloofd heeft. Johannes 14 : 28: *"Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen, en kom weder tot u"*. De discipelen hadden van de Heer de Heilige Geest al ontvangen bij Zijn verschijning in de opperzaal, toen Hij alleen was met hen. Johannes 20 : 22: *"En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest"*. Maar op de Pinksterdag zouden zij de Kracht van de Heilige Geest ontvangen! Handelingen 1 : 8: *"Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal"*. En dan breekt de Pinksterdag aan. Lees Handelingen 2 : 1-4.

Er staat boven dit hoofdstuk: "Uitstorting van den Heiligen Geest", maar eigenlijk moet er staan: "Tekenen van de uitstorting van den Heiligen Geest". Wat hier namelijk gebeurt is een vervulling van een belofte die op meerdere plekken in de Bijbel al aangekondigd was. Zoals in Mattheüs 3 : 11: *"Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen"*. Daarom staat er in vers 1 van Handelingen 2 dat de dag van het pinksterfeest "vervuld" werd. Het moet een vreemde gewaarwording geweest zijn voor de aanwezigen! Dat kunnen we ook wel uit de woorden van Petrus halen, want hij vertelt ze maar gelijk dat het niet door de wijn komt. (vers 15)

Maar wat het wel is, zegt hij in vers 33 van dit hoofdstuk: *"Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort."*

Lees je dat? De Heer was dus de eerste die de Heilige Geest ontving, omdat Hij de Eersteling is van een Nieuwe schepping. Lees 1 Korinthe 15 : 20-23.

Johannes 21 : 15-17

- 15 Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, *zoon* van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid Mijn lammeren.
- 16 Hij zeide wederom tot hem ten tweeden maal: Simon, *zoon* van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen.
- 17 Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, *zoon* van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.

Petrus is de apostel die officieel het Nieuwe Verbond voor geopend verklaard. Die sleutels had de Heer hem gegeven volgens Matthéus 16 : 19. Hij is degene die het woord neemt op de Pinksterdag, en dat is niet zo verwonderlijk. De Heer heeft nadrukkelijk aan Petrus gevraagd om Zijn schapen te weiden, zoals we al lazen in Johannes 21. Op de Pinksterdag staat hij als autoriteit op, om het lamgeslagen Joodse volk toe spreken. Handelingen 2 : 14: *"Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan"*.

Het is wel belangrijk om hier al te lezen dat er blijkbaar ook anderen in Jeruzalem waren, geen Joden maar heidenen, die ook de woorden van Petrus gehoord hebben en heus niet weggestuurd werden omdat ze geen Joden waren. Deze boodschap was net zo goed voor hen bestemd.

Petrus is de apostel die door de Heer geroepen is om het Evangelie aan de Joden te brengen! In de Galatenbrief zegt de apostel Paulus dit ook van Petrus. Lees Galaten 2 : 7, 8. Petrus wordt hier de apostel der besnijdenis genoemd, wat verwijst naar zijn bediening onder het Joodse volk. Maar er is nog iets in de woorden van Petrus wat heel belangrijk is! Namelijk dat wat in Handelingen 2 : 29 staat: *"Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrijuit tot u te spreken..."*. En dat was opzienbarend, want voor Zijn Opstanding mochten de discipelen niet vertellen dat de Heer de beloofde Messias was. Ze mochten juist niet vertellen wie Hij werkelijk was en wat Hij kwam doen. Mondje dicht!

1 Korinthe 2 : 7, 8

- 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, *bestaande* in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;
- 8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Petrus mocht dus vrijuit spreken op de Pinksterdag, zoals we gisteren gelezen hebben, maar tot Hij zou opstaan uit de dood moesten zij zwijgen over de werken en de persoon van hun Heer. Matthéüs 9 : 30: "*En hun ogen zijn geopend geworden. En Jezus heeft hun zeer gestrengelijk verboden, zeggende: Ziet, dat niemand het wete*". Matthéüs 16 : 20: "*Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus*". Markus 1 : 43, 44: "*En als Hij hem strengelijk verboden had, deed Hij hem terstond van Zich gaan, En zeide tot hem: Zie, dat gij niemand iets zegt; maar ga heen en vertoon uzelf den priester,...*".

Nu wordt duidelijk waarom de oversten dezer wereld Hem wel gekruisigd hebben. Zij hebben niet de verborgenheid gekend, zoals 1 Korinthe 2 : 8 zegt. Er was een verborgen plan, dat in werking trad na de kruisiging van de Heer. Maar wat is dan "die verborgenheid die bedekt was"? In de eerste plaats dát de Heer zou opstaan en daarna Wie Hij zou worden in Zijn opstanding en wat Zijn verdere werk zou zijn. Christus en Zijn Gemeente, dát is de verborgenheid! Christus toont via de Gemeente de wijsheid van God, maar ook het plan van God, namelijk een nieuwe schepping! We zullen het daar nog over hebben.

Éfeze 3 : 9-11

- 9 En allen te verlichten, *dat zij mogen verstaan*, welke de gemeenschap (*moet zijn: bedeling*) der verborgenheid zij, die van *alle* eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;
- 10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;
- 11 Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere

De oversten dezer wereld hebben niet begrepen dat in het Oude Testament de profeten geprofeteerd hebben van Christus en Zijn Gemeente. Lees 1 Petrus 1 : 10-12. En ze hebben ook niet begrepen dat Hij de dood zou overwinnen! Ze dachten Hem in de dood vast te kunnen houden. Dan hadden ze bereikt wat ze wilden, namelijk Hem voor altijd het zwijgen opleggen en daardoor het werk van God te dwarsbomen. Daarom haalt Petrus op de Pinksterdag het Oude Testament aan.

Handelingen 2 : 25-28

- 25 Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechter *hand*, opdat ik niet bewogen worde.
- 26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope;
- 27 Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige *over* geven, om verderving te zien.
- 28 Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht. (*aanhaling uit Psalm 16 : 8-11*)

Petrus legt dan vanaf vers 29 uit dat David dit niet over zichzelf zegt, maar over Christus, die uit hem zou voortkomen! Christus zou geen verderving zien, maar opstaan. Heel de psalmen spreken niet over David, maar over Christus! Lees Psalm 89 : 4, 5. Lees 2 Samuel 7 : 12-16 (dit haalt Petrus aan in Handelingen 2 : 30, 31). Met de opgestane Messias zou God het Koninkrijk van David voortzetten. Handelingen 2 : 34: "*Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand.* (Dit haalt Petrus aan uit Psalm 110 : 1.)

En als we dan in 2 Samuel 7 lezen dat aan David te kennen gegeven wordt dat hij geen tempel hoeft te bouwen, maar dat de Heere voor hem een huis maken zal, is dit een verwijzing naar onze tijd, na de opstanding van de Heer. Namelijk de bouw van de Gemeente!

2 Samuel 7 : 11, 12

- 11 Ook geeft u de HEERE te kennen, dat de HEERE u een huis maken zal.
- 12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.

We hebben gisteren gelezen dat de profeten geprofeteerd hebben over de komst van de Messias. Petrus haalt deze Oudtestamentische Schriftplaatsen aan op de Pinksterdag om de Israëlitische mannen wakker te schudden. En dat is hem gelukt, want ze waren verslagen door deze woorden. Deze Jezus van Nazareth bleek dus waarachtig wel de beloofde Messias te zijn!

Handelingen 2 : 37

37 En als zij *dit* hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?

Juist zij hadden het kunnen weten, want de profeten zijn uit hun midden voortgekomen! Maar zij wilden niet horen en doodden hun profeten!

In Lukas 20 : 9-20 vertelt de Heer de gelijkenis van de wijngaardeniers aan het volk, naar aanleiding van het ongeloof van de overpriesteres en schriftgeleerden. Lees deze gelijkenis maar eens aandachtig, want het spreekt over de Heer die de wijngaard (Israël) bij Zijn afwezigheid aan de Joodse leidslieden toevertrouwt. Hij stuurde Zijn dienstknechten (profeten) naar het volk, maar ze wilden niet luisteren. Dan - als laatste - stuurde Hij Zijn Zoon en ook naar Hem wilden zij niet luisteren en Hij werd gedood...

God had aan Israël als eerste volk Zijn Woord toevertrouwt, omdat zij een priesterlijke taak hebben naar de andere volken om hen daarin te onderwijzen. Zie ook Psalm 147 : 19, 20. Romeinen 3 : 2: "*Want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd*". Tijdens Zijn aardse leven heeft de Heer hen steeds verwezen naar wat er geschreven staat in de boeken van Mozes en de profeten. Zoek maar eens op in de concordantie hoe vaak de Heer zegt: "Er staat geschreven." Zoals hier in:

Matthéüs 4 : 4

4 Doch Hij, antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.

Allemaal verwijzingen naar het Oude Testament, profetieën die vervuld zijn of nog vervuld moeten worden!

We lopen vandaag en morgen ook door het boek Handelingen, omdat dit boek als het ware de overgang beschrijft van een aards koninkrijk naar een hemels koninkrijk, het verborgen plan van God met Jood en Heiden! In Handelingen kunnen we lezen hoe het Evangelie, dat door de apostelen aan het Joodse volk werd verkondigd, verworpen werd door de Joodse leidslieden en het Joodse volk. Ze zijn nog maar net begonnen om het werk van hun Heer voort te zetten en van Hem te getuigen of ze hebben al tegenstand! Lees maar in:

Handelingen 4:1-3

- 1 En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen daarover tot hen de priesters, en de hoofdman des tempels, en de Sadduceeën;
- 2 Zeer ontevreden zijnde, omdat zij het volk leerden, en verkondigden in Jezus de opstanding uit de doden.
- 3 En zij sloegen de handen aan hen, en zetten ze in bewaring tot den anderen dag; want het was nu avond.

En zo gaat het steeds in Handelingen. Het absolute dieptepunt komt in Handelingen 6 en 7 als Stéfanus in een redevoering de Joodse leidslieden en het Joodse volk afgoderij en ongeloof verwijt. Handelingen 7 : 51-54: *"Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij. Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt. Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden! Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem. En Stéfanus werd gestenigd door de woedende menigte".*

In Handelingen 13 zien we de apostel Paulus (waarover later meer) in Antiochië. Hij nam daar het woord op de sabbat en zijn woord vond ingang. Maar als hij een week later aan het Joodse volk en de heidenen van die plaats nogmaals de Schriften citeert, zie je de bekende reactie.

Handelingen 13:45

- 45 Doch de Joden, de scharen ziende, werden met nijdigheid vervuld, en wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd, wedersprekende en lasterende.

Handelingen 13 : 40, 41

40 Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten:

41 Ziet, gij verachters, en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt.

Dit is een profetie die Paulus aanhaalt uit Habakuk 1 : 5 Lees deze maar. Het is een profetie over de roeping van de Gemeente. Het Joodse volk wilde niet luisteren. Lees ook Jesaja 28 : 11. Het volk dat hier met belachelijke lippen wordt aangeduid, is de Gemeente, die uit Jood en Heiden zou bestaan. In de ogen van het Joodse volk was dat een belachelijk volk.

Als we dan verder lezen in Handelingen 13 zien we dat de Joden nijdig (= jaloeus) worden, omdat de apostelen ook tegen de heidenen spreken, zij staan wel open voor het Evangelie dat de apostelen verkondigen. Dit zie je in het vervolg van Handelingen steeds terugkomen.

Handelingen 13 : 46, 47

46 Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

47 Want alzo heeft ons de Heere geboden, *zeggende*: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde.

Wat jullie hier lezen is een bijzondere gebeurtenis, want hier worden de rollen omgedraaid. De apostelen zouden naar de heidenen gaan, want zij waren wel hongerig naar het Woord! Aan het eind van Handelingen wordt dit definitief uitgesproken, als voor de zoveelste keer het ongeloof van het Joodse volk wordt bevestigd. Lees Handelingen 28 vanaf vers 25, waarin de profeet Jesaja wordt aangehaald.

Handelingen 28 : 28

28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Maar wie was nou die man, die Paulus? Deze komt plotseling op het toneel, terwijl hij niet bij de twaalf apostelen hoorde.

We horen voor het eerst van hem in de geschiedenis van Stefanus, weet je nog? In Handelingen 7 wordt hij genoemd, maar daar heet hij nog Saulus. Paulus was een vervolger van de gelovigen die "van de Weg" waren, lees Handelingen 9 : 1, 2 en Handelingen 16 : 17. Dat waren gelovigen die in de Here Jezus geloofden en niet onder de wet van Mozes waren. Paulus meende oprecht dat deze gelovigen bestreden moesten worden, met harde hand! Jullie kennen misschien het verloop van de geschiedenis van Paulus. Hij werd door de Heer Zelf op de weg naar Damascus gegrepen. Dat lees je in Handelingen 9.

Saulus (Paulus) is een type, zoals we dat noemen, van allen die onder de wet zijn en door de wet verblind worden. Hij wordt dan ook zelf door de Heer met blindheid geslagen voor drie dagen! (Drie dagen staat in de Bijbel altijd voor Opstanding, kijk dat maar eens na!)

Je begrijpt dat de discipelen in het begin niet zo blij waren met Paulus. Hij ondervond veel weerstand, want... was deze man wel te vertrouwen? Maar de Heer zegt in:

Handelingen 9 : 15, 16

15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israëls.

16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam.

Weet je waar het volgende spreekwoord vandaan komt? "De schellen vielen van zijn ogen?" Uit Handelingen 9 : 18: "*En terstond vielen af van zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd terstond wederom ziende; en stond op, en werd gedoopt*". Want dat gebeurt er als je tot geloof komt. En dan ga je spreken van Christus. Lees maar in:

Handelingen 9 : 20

20 En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

Gisteren hebben we het over Paulus gehad. We gaan nog even door met zijn leven onder de loep te nemen. Men vertrouwde Paulus in het begin helemaal niet, zoals we lezen in Handelingen 9 : 21: *"En zij ontzetten zich allen, die het hoorden, en zeiden: Is deze niet degene, die te Jeruzalem verstoorde,..."*. Toch nam men Paulus op tussen de gelovigen en nu moest ook Paulus vrezen voor zijn leven vanwege de Joden en op een gegeven moment moest hij vluchten uit Damascus. Ook in Jeruzalem was hij niet veilig en ging hij terug naar zijn woonplaats Tarsus. (Handelingen 9 : 23-31) Paulus is toen een aantal jaren van het toneel verdwenen en dat moest waarschijnlijk ook zo zijn, want in die tijd is hij door de Heer onderwezen in Zijn verborgen plan, namelijk Zijn plan met de Gemeente.

Galaten 1:12

12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Lees ook 2 Korinthe 12 : 1-4. Paulus is de apostel die de Heer geroepen heeft om deze speciale Boodschap bekend te maken. Romeinen 1 : 2: *"Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God"*. Juist Paulus, die zo onderwezen was in de wet, (Handelingen 22 : 3) zou door de Heer gebruikt worden om deze Boodschap van genade bekend te maken. Namelijk dat de heidenen ook bij het Lichaam (= Gemeente) van Christus horen.

Éfeze 3 : 2-6: *"Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), ... Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie"*;

De naam van Saulus wordt bij het begin van zijn dienst aan de Heer gewijzigd in Paulus, wat kleintje betekent. Paulus moest klein, zwak worden, buigen voor het Woord, wilde de Heer hem kunnen gebruiken. 2 Korinthe 12 : 9: *"En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone"*.

Ik wil nu verder gaan met de speciale leer over Christus en de Gemeente, die altijd verborgen was geweest in het Oude Testament, maar door Paulus bekend gemaakt moesten worden.

Éfeze 1 : 22, 23

22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 Welke Zijn lichaam is, *en* de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Na de opstanding van de Heer zijn allen, die in Christus geloven, een nieuwe schepping. Dat hebben we al mogen lezen in de maand februari. En of je nu Jood of heiden bent, als je gelooft, hoor je bij Christus en bij elkaar. En met elkaar vormen wij het Lichaam van Christus! Het is net als het bouwwerk, waar we het pas over gehad hebben. Alleen het is een levend bouwwerk. Levende stenen dus. Doordat wij geloven zijn wij in een heel bijzondere positie gekomen. 1 Korinthe 12 : 13: *"Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt"*. Wij zijn dus één van Geest, omdat wij geloven en dat maakt ons tot één lichaam! En zoals we weten bestaat een lichaam uit veel lichaamsdelen, zo ook het Lichaam van Christus. 1 Korinthe 12 : 12: *"Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus"*. Elk lichaam heeft een hoofd, (tenminste dat mogen we hopen, anders is men dood) en ons hoofd zorgt ervoor dat we kunnen functioneren. Dat is als het ware het crisiscentrum, van waaruit alles bestuurd wordt. We zullen begrijpen dat als wij het Lichaam van Christus zijn, dat Hij het Hoofd is.

Kolossenzen 1 : 18

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

We hebben dus allemaal een eigen plek in het Lichaam van Christus, de één kan niet zonder de ander functioneren! 1 Korinthe 12 : 21: *"En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node"*.

1 Korinthe 12: 18

18 Maar nu heeft God de leden gezet, een ieder van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.

Gelovigen vormen met elkaar één Lichaam, waarvan Christus het Hoofd is; dat hebben we gisteren mogen lezen. Het Lichaam van Christus is geen dood "ding", maar een levend "organisme", zoals een plant of een dier of een mens dat zijn. Een organisme moet je dus niet verwarren met een organisatie. Organisaties zijn verenigingen, clubs of bedrijven waar mensen de dienst uitmaken en aan elkaar taken toebedelen. Nu is het zo, dat in een lichaam de lichaamsdelen of organen niet dezelfde taak hebben. Dat kan ook niet, het zou een groot zootje worden! Elk lichaamsdeel heeft zijn eigen specifieke werking. In Romeinen 12 : 4, 5 lezen wij: *"Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; alzo zijn wij velen één lichaam in Christus,..."*.

Christus heeft aan de gelovigen gaven gegeven, zoals dat heet. Dat wil zeggen dat elke gelovige als radertje in het Lichaam van Christus meedraait, ten behoeve van het Lichaam. In 1 Korinthe 12 : 28 staat: *"En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen"*.

Niet iedere gelovige zal een spreker zijn of een leraar, daarom staat er ook: sommigen. Andere gelovigen hebben de gave om een luisterend oor te hebben naar hun broeder of zuster, of een helpende hand te bieden en noem maar op. Daarom staat er in vers 29 van 1 Korinthe 12: *"Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars? Zijn zij allen krachten?"* Nee, dat is dus niet zo, maar wat wel belangrijk is dat alle genadegaven komen van de Geest van God en niet van mensen die jou een plekje willen aanwijzen in het Lichaam! (Of je een cursus willen laten volgen).

1 Korinthe 12: 4-6

- 4 En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest;
- 5 En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere;
- 6 En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Éfeze 5 : 23

23 Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams

Vandaag lezen we in Éfeze 5 over de liefde van Christus voor Zijn Gemeente. Je zult begrijpen dat als Christus het Hoofd is van de Gemeente, Hij haar met zorg zal omringen! De Gemeente is tenslotte Zijn Lichaam, dat hebben we al eerder gelezen.

Voor ons is het soms moeilijk om voor te stellen hoe de Heer voor ons zorgt. Daarom wil Hij ons dat duidelijk maken met een voorbeeld dat wij wel begrijpen, namelijk de relatie van man en vrouw in het huwelijk. Christus heeft Zijn Gemeente lief, zoals een man zijn vrouw liefheeft.

Éfeze 5 : 25

25 Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelfen voor haar heeft overgegeven.

"Overgeven" wil zeggen: Hij wijdt Zichzelf aan de Gemeente (denk maar aan de herder, die alles in het werk stelt om zijn kudde te beschermen). Zoals Christus het Hoofd van de Gemeente is en voor haar zorgt, zo staat op lager niveau de man tegenover zijn vrouw. Als we Éfeze 5 goed lezen, betekent het dat de man in zijn positie als hoofd, zijn vrouw zou liefhebben en voor haar zou zorgen. Het wil niet zeggen dat hij haar zou overheersen. Hij is "*schuldig*", zoals het er staat, "*haar lief te hebben, zoals hij zijn eigen lichaam liefheeft!*"

Éfeze 5 : 28, 29

28 Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief.

29 Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente.

Weet je, dat doet me denken aan Eva, die uit Adam genomen is. Tenslotte was dat zijn vlees, toch? Lees maar in Genesis 2 : 23. Morgen zullen we het daar verder over hebben.

Genesis 2 : 22, 23

- 22 En de HEERE God bouwde de ribbe (zijde), die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.
- 23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

Nu zul je denken: "Wat hebben nu Adam en Eva te maken met Christus en Zijn Gemeente? Dat kwam zo'n tijd later in de geschiedenis." Alles! Want dat zijn we dus wel vaker in de Bijbel tegengekomen. Uitspraken uit het Oude Testament, die hun vervulling in het Nieuwe Testament hebben. Eigenlijk staat de Bijbel daar vol van! En dit is er één van. Adam is een type (een afdruk, denk maar aan een mal of je voetstap in het zand) van Christus. In Romeinen 5 : 14 staat het zo: *"...van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou"*. En in 1 Korinthe 15 : 45 staat: *"Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest"*. Als Adam dan een type van Christus is, waar is Eva dan een type van? Gisteren hebben we gelezen in Éfeze 5 : 29: *"Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente"*.

Adam en Eva zijn uit één lichaam tot stand gekomen, zoals de Gemeente uit Christus is. De Gemeente is dus niet de bruid van Christus (en dat is ze ook nooit geweest, zoals vaak gedacht wordt!). De Gemeente leeft nu al (en altijd al) in gemeenschap met Christus. Een bruid groeit naar haar huwelijk toe, maar leeft nog niet samen met haar man. In Genesis 2 : 24 staat: *"Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn"*. En als we nu kijken in Éfeze 5 : 31, daar staat hetzelfde, maar daar staat nog iets bij wat er in Genesis niet stond:

Éfeze 5 : 32

- 32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.

De verborgenheid is niet de gemeenschap tussen man en vrouw, tenslotte blijven het twee verschillende mensen, (het kind dat eventueel geboren wordt, is wel een mooi beeld van één vlees), maar de verwijzing naar de éénheid (één

vlees) van Christus en Zijn Gemeente: het Lichaam van Christus!

Efeze 5 : 26, 27

- 26 Opdat Hij haar heiligen zou, *haar* gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord;
- 27 Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

De Heer omringt Zijn Gemeente met alle liefde en zorg. Er staat dat Hij haar reinigt, niet door water, maar door Zijn Woord. Water is een beeld van het Woord van God, dan spreken we over "levend Water". Lees maar eens Johannes 4, het gesprek tussen de Heer en de Samaritaanse vrouw.

Als gelovigen leven wij nog in deze wereld, waar we nog steeds "vieze voeten" (= zonden) krijgen en allerlei "vlekken en rimpels" (= tekortkomingen) hebben. Als wij Zijn Woord tot ons nemen, heeft dat dus een reinigende werking. Het Woord voedt ons nieuwe Leven, wat wij van de Heer ontvangen hebben toen wij tot geloof kwamen. Door ons nieuwe leven te voeden, wordt ons oude leven vernietigd. Misschien een vreemd soort van reiniging, maar zo verdwijnen er "vlekken en rimpels". Doordat wij gereinigd worden door Zijn Woord, worden wij ook geheiligd. Geheiligd? Wat wordt daar nu mee bedoeld? Dat wil zeggen dat een gelovige toegewijd wordt aan God, (apart van alle (ongelovige) mensen) om God te dienen. Daarom is het nodig dat de Heer onze "voeten" wast, want zonder schone "voeten" is het onmogelijk om tot God te naderen. God kan immers geen gemeenschap met zonden hebben. Door de voetwassing houdt de Heer ons rein. In Johannes 13 "demonstreert" de Heer aan de discipelen, nog voor Zijn sterven, hoe Hij - na Zijn Hemelvaart - voor ons zou zorgen, zodat wij met een rein geweten Hem zouden kunnen dienen. Lees dit hoofdstuk maar eens door.

Johannes 13 : 5

- 5 Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met den linnen doek, waarmee Hij omgord was.

Petrus was geschrokken door deze handeling van de Heer en zei: "Dan moet U me maar helemaal wassen!" Maar wij zij al éénmaal gewassen, namelijk bij

onze wedergeboorte. Dat is dus niet nodig.

Hebreeën 2 : 17

- 17 Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God *te doen waren*, om de zonden des volks te verzoenen.

Gisteren hebben we gelezen over de voetwassing uit Johannes 13. Vandaag wil ik met jullie daar verder mee gaan, want hoe vaak hoor je gelovigen niet zeggen; "Ja, de Here Jezus is in de hemel, maar wat Hij daar nu doet...? Ik weet het niet..." Dat heeft de Heer nu duidelijk willen maken met de voetwassing, want wat Hij daar deed was een uitbeelding van Zijn werk als Hogepriester onder het Nieuwe Verbond. In het Oude Testament (Oude Verbond) ging de hogepriester éénmaal per jaar het Heilige der heiligen (= beeld van de hemel) in, om voor het volk verzoening te doen voor hun zonden.

Hebreeën 9 : 7

- 7 Maar in den tweeden *tabernakel* ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden.

Dat gebeurde jaar in jaar uit. Je had natuurlijk wel een probleem als de hogepriester overleed, want wie moest dan voor het volk verzoening doen? Dus eigenlijk was dat toch een handicap dat ze stierven! Ze hadden elke keer een "nieuwe" hogepriester nodig. Er moest dus een Hogepriester komen, die altijd zou blijven en niet zou sterven! Een Hogepriester bovendien die altijd in het heiligdom was om verzoening te doen. Sinds Zijn Hemelvaart is de Heer in de hemel om verzoening te doen voor onze zonden.

Hebreeën 7 : 23-25

- 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven.
- 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap,
- 25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan; alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.

Hebreeën 5 : 5

- 5 Alzo heeft ook Christus Zichzelf niet verheerlijkt, om Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd (= tot Zoon gesteld).

Gisteren hebben we gelezen dat Christus onze Hogepriester is. Vandaag gaan we daar nog even mee door, het is best een heel uitgebreid onderwerp, waar nog veel meer over valt te vertellen. Wat wel erg belangrijk is, is dat de Heer nog geen Hogepriester was toen Hij aan het kruis stierf! Het was namelijk niet de bedoeling dat de Hogepriester zou sterven, dat hebben we gisteren al gelezen in Hebreeën 7 : 23. De Heer is namelijk bij Zijn opstanding als Hogepriester aangesteld voor de broeders (de gelovigen), zo staat het in Hebreeën 2 : 10-17 (dus niet voor de ongelovigen). Hij werd door Zijn opstanding de Eersteling van een nieuwe schepping of zoals je het ook kunt zeggen, de Hogepriester van het Nieuwe Verbond!

Johannes 3 : 16: *"Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft..."*. Lees je dat, dat heeft Hij voor de hele wereld éénmaal (gelovigen en ongelovigen) gedaan, en dan is de keuze aan de mens, geloof je in Hem of niet... Behoud heeft te maken met de kruisdood van de Heer. Ofwel, de eenmalige reiniging bij wedergeboorte, zoals de Heer aan Petrus uitlegde. "Vieze voeten" hebben niets te maken met de kruisdood van Jezus. Vieze voeten hebben te maken met de Hogepriester. Ze hebben te maken met ons geweten, dat zegt: "Nou, dat was niet zo fijn wat je daar deed." Wij kunnen God niet dienen met "vieze voeten". Ons geweten moet gereinigd worden van dode werken (zoals "vieze voeten" eigenlijk in de Bijbel heten), zodat wij frank en vrij Hem kunnen dienen.

Hebreeën 9 : 14

- 14 Hoeveel te meer zal het bloed (= leven!) van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?

Lees ook nog maar eens Hebreeën 10 : 21, 22. Nu is er nog een andere term die we kunnen gebruiken voor "Hogepriester", namelijk Middelaar. Wat wil dat zeggen? Dat de Heer als het ware bemiddelt tussen God en de gelovigen, als Hogepriester!

1 Petrus 2:9

- 9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

De Gemeente, een priesterlijk volk? Gisteren hebben we het gehad over Christus als onze Hogepriester en Middelaar van het Nieuwe Verbond. Als Hij onze Hogepriester is, dan zijn wij een volk van priesters. Zo was het ook in het Oude testament. Lees maar onder andere in Exodus 28 : 1: *"Daarna zult gij uw broeder Aäron, en zijn zonen met hem, tot u doen naderen uit het midden der kinderen Israëls, om Mij het priesterambt te bedienen..."* Israël had als volk een priesterlijke functie. Wat wil dat nu precies zeggen? Wel, Israël was het eerste volk dat het Woord van God had ontvangen. Daardoor waren zij ook verantwoordelijk om het Woord te prediken aan alle andere volkeren! Maar door het ongelooft van Israël is deze priesterfunctie tijdelijk van hen weggenomen. Het Woord prediken is dus een priesterlijke taak!

Romeinen 3:2

- 2 Vele in alle manier; want *dit* is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

Lees Exodus 19 : 6.

Hosea 4:6

- 6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen.

Wat nu, zou dan het werk van God geen doorgang vinden door het ongelooft van Israël? Ja natuurlijk wel, het werk gaat wel door, alleen niet via Israël. Het werk dat God nu doet sinds de opstanding van Christus, gaat via Christus en de Gemeente. De Gemeente is nu verantwoordelijk voor het bewaren en prediken van het Woord van God. Daarom is Hij onze Hogepriester, om ons bekwaam te maken om priesters te zijn onder het nieuwe Verbond. Openbaring 1 : 6: *"En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid."* Amen.

2 Korinthe 4 :5

5 Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den Heere; en onszelven, *dat wij uw dienaars zijn om Jezus' wil.*

Zoals we gisteren gelezen hebben, heeft de Gemeente als priesterlijk volk een grote verantwoordelijkheid! We zijn in "dienst" van de Hogepriester. En als priester zouden we trouw zijn aan Hem! Lees maar in 1 Korinthe 4 : 1, 2: "*Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van Christus, en uitdelers der verborgenheden Gods*". En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw bevonden worde.

En in 1 Petrus 4 : 10, 11: "*... alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods. Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden Gods; indien iemand dient, die diene als uit kracht, die God verleent...*". Van ons als gelovigen vraagt de Heer dat we, als mensen ons ernaar vragen, spreken (getuigen) over Hem en het Werk dat Hij nu doet in (aan) de Gemeente!

1 Petrus 3 : 15: "*Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een ieder, die u rekenschap afeist van de hoop (= geloof), die in u is, met zachtmoedigheid en vreze*".

We schamen ons niet om te spreken van de Here Jezus, want waar ons hart vol van is ... Romeinen 1 : 16: "*Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek*".

Daarom zijn we als gelovigen verantwoordelijk om Zijn Woord te bewaren! Zie het maar als schatbewaarders, die een kostbaar bezit in handen hebben en er alles voor over hebben om dit goed te bewaren. En dan gaat het om bewaren, in de zin van: dat er geen verkeerde dingen (= leer) geleerd wordt, maar dat het enkel de Boodschap van God is!

Johannes 14 :23

23 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.

Éfeze 2 : 4-6

- 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waar-
mede Hij ons liefgehad heeft,
- 5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft *ons* levend
gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),
- 6 En heeft *ons* mede opgewekt, en heeft *ons* mede gezet in den hemel
in Christus Jezus.

We hebben gisteren gelezen dat de Gemeente een priesterlijk volk is, maar de Gemeente is ook een hemels volk! Je zult denken: "Maar we zijn nu als gelovigen toch gewoon nog op de aarde, totdat de Heer terugkomt?" Ja, lichamelijk zijn we hier nog wel, maar door geloof in de Here Jezus zijn we nu al "hemelburgers" geworden. Door onze wedergeboorte zijn we net zoals de Here Jezus Opgestaan in Nieuw leven en geplaatst in de hemel!

We zijn eigenlijk huisgenoten geworden van God en dat staat weer in Éfeze 2 : 19: "*Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods...*". Bij onze wedergeboorte heeft God ons als het ware uit die vijandige wereld van satan getrokken, en daardoor "geplaatst" in het Koninkrijk van God, zodat wij nu al eeuwig Leven hebben ontvangen!

Kolossenzen 1 : 13: "*Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis (= satan), en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde ...*" Galaten 1 : 4: "*Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader...*". Maar omdat het Koninkrijk in de hemel nog wacht op het verschijnen van Christus met de Gemeente op aarde en dus nog verborgen is, hebben wij nú al (!) een plaats in dat verborgen Koninkrijk bij Christus.

Kolossenzen 3 : 3

- 3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

Omdat de Koning van dat Koninkrijk nog verborgen is, zijn wij ook met Hem verborgen in God, zoals het hierboven staat! In zekere zin leven we dus nu nog wel in deze wereld, maar we zijn niet meer van deze wereld, onze toekomst ligt hier niet meer!

Filippenzen 3 : 20

20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus.

Gisteren hebben we gelezen dat God ons getrokken heeft uit deze vijandige wereld en ons geplaatst heeft in de hemel in Christus. We maken daardoor (geestelijk) geen deel meer uit van deze wereld, maar onze "wandel" (= positie) is in de hemel. Wat wil dat nu zeggen: "onze wandel" is in de hemel?

Kolossenzen 3 : 1, 2: *"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn"*. Lees je dat? We zouden de dingen bedenken die boven zijn. Want daar is ons Leven, niet meer op aarde, want we zijn huisgenoten van God geworden! Dus we hebben nu een hemelse bestemming, omdat Christus daar is. We leven als het ware naar de maatstaven van de hemel, als Koningskinderen! Trouwens, het wordt wat lastig om een aardse positie te hebben, want we zijn gestorven voor de wereld, lees maar in vers 3: *"Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God"*.

We hoeven ons niet druk te maken over alle onrecht in deze wereld, want we maken geen deel meer uit van het systeem van deze wereld. Wat zijn dan die "dingen" die we zouden zoeken? Kolossenzen 1 : 9, 10: *"... dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand; Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God"*.

We nemen Zijn Woord tot ons, we voeden ons met Zijn Woord, en dan worden wij vervuld (vol) van Hem! Zo zoeken wij de dingen die boven zijn! Dan is onze wandel in de hemelen!

Psalm 26 : 3

3 Want Uw goedertierenheid is voor mijn ogen, en ik wandel in Uw waarheid.

Heel de schepping zit halsreikend en al zuchtend te wachten, totdat Christus met Zijn Koninkrijk openbaar wordt. Als dat gebeurt, worden wij met Hem openbaar.

Romeinen 8 : 23

23 En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, zeg ik, zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot zonen, *namelijk* de verlossing onzes lichaams.

We hebben gisteren gelezen dat onze wandel als gelovigen in de hemel is. Wij zijn in de hemel gezet in Christus, toen we tot geloof kwamen. We leven bij de Koning en zijn daarom Koningskinderen! We hebben Zijn Geest ontvangen, maar we zien ook uit naar de aflegging (verlossing) van ons aardse lichaam.

Het lichaam dat we nu hebben is onderworpen aan de zonde, het kan namelijk gebreken gaan vertonen, het wordt ziek en tenslotte gebeurt het lichaam het. Filippenzen 3 : 21: *"Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen"*.

Straks zal ons lichaam dus veranderd worden (ter gelegenheid van de opname van de Gemeente), maar nu hebben we bij onze wedergeboorte Zijn Geest al in dit vernederde aardse lichaam ontvangen. De Geest, die wij als gelovigen hebben ontvangen, is het onderpand van onze erfenis die voor ons in de hemel wordt bewaard. 2 Korinthe 1 : 22: *"Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven"*.

Een onderpand? Ja, als jij bijvoorbeeld wat leent van iemand, dan kan deze je vragen om een borg(som), die je terugkrijgt als je het geleende teruggeeft.

Efeze 1 : 13, 14

13 ... *namelijk* het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Door de Heilige Geest kan Christus Zijn werk in ons, aan ons en door ons heen doen. De Heilige Geest is de garantie dat we kinderen van God zijn en leidt ons op tot geestelijke volwassenheid.

Romeinen 8 :15-17

- 15 Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming (*aanstelling*) tot zonen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!
- 16 Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.
- 17 En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; zo wij anders met *Hem* lijden, opdat wij ook met *Hem* verheerlijkt worden.

Gisteren hebben we gelezen dat we de Geest als onderpand voor onze erfenis hebben ontvangen. Daaruit blijkt dat we dus erfgenamen zijn, anders valt er niets te erven! Nou is het zo dat als je een erfenis wilt ontvangen, dan moet je volwassen zijn. In de Bijbel wordt er in dat geval over zonen gesproken. Je moet een zoon zijn, wil je die erfenis ontvangen.

In Galaten 4 : 1 staat: *"Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles"*.

In de Bijbel betekent "zoon" niet alleen mannelijke afstammeling, (via vader en moeder) maar ook erfgenaam. Dat lezen we bijvoorbeeld in Genesis 15 : 3: *"Voorts zeide Abram: Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven, en zie, de zoon van mijn huis zal mijn erfgenaam zijn!"* De knecht van Abraham was, als Abraham geen zoon had gekregen, erfgenaam geworden van Abraham.

De Bijbel leert dat het met ons ook zo gaat. Bij onze wedergeboorte zijn we als pasgeboren baby's. We willen de Here Jezus leren kennen en het Plan van God, we zijn dus hongerig! We krijgen nog melk, ander voedsel kunnen we nog niet verdragen. Lees maar in:

1 Petrus 2 : 2

- 2 En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen (*opgroeien*).

Maar je zult steeds meer willen (w)eten en langzamerhand ga je ook brood eten... of vaste spijs, zoals de Bijbel het noemt, zodat je steeds meer begrijpt van de geestelijke zaken en er ook naar gaat leven.

Galaten 3 : 29

29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.

Gisteren lazen we dat een kind (dienstknecht) moet opgroeien tot zoon (erfgenaam) wil het kunnen erven. Zo gaat het ook met een kind van God, hebben we gezien. Galaten 4 : 7: *"Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus"*. Het is de bedoeling dat wij Geestelijk toegroeien (net als een baby groeit naar zijn volgende levensfase) naar onze aanstelling tot zonen. Opgroeien gaat niet zonder vallen en opstaan, zo is het ook met ons. Zoals een vader zijn kind uit liefde kastijdt (= corrigeren), zo kastijdt onze hemelse Vader ons.

Hebreeën 12 : 6, 7

- 6 Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iedere zoon, die Hij aanneemt.
- 7 Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?)

Als wij het lijden van deze tegenwoordige tijd aanvaarden als opvoedkundige maatregel (en speciaal wanneer we worden gesmaad om Christus) en vasthouden aan Christus' belofte (dat Hij ons verzorgt) dan wordt ons geloof sterker. Zo wordt ons vertrouwen getest en gesterkt. Zo worden we volwassen.

Wij zijn dus "als zoon" rechtmatige erfgenamen van God door Christus. We zullen delen in de heerlijkheid van Christus in de hemel, omdat wij met Hem mede-erfgenamen zijn!

Kolossenzen 3 : 4

4 Wanneer *nu* Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Hoeveel heerlijkheid, hangt van onze trouw af. Maar wat erven wij dan met Christus? Dat staat in Hebreeën 1 : 1, 2: *"God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft..."*.

Jesaja 40 : 10

10 Ziet, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht

We hebben het al gehad over zoonschap en over erfrecht, vandaag gaan we het hebben over loon. In de eerste plaats niet wat wij ontvangen, maar wat Christus heeft ontvangen bij Zijn Opstanding van Zijn hemelse Vader!

Heeft de Here Jezus dan loon ontvangen? Ja, want dat staat in de tekst hierboven, een profetie uit Jesaja, die spreekt over de wederkomst van Christus met Zijn loon! (Lees ook Jesaja 62 : 11) Zijn loon is bij Hem. Voor de "arbeid" die Hij heeft verricht, heeft Hij loon ontvangen.

In het "Hogepriesterlijk gebed" van de Heer lezen we over het werk wat Hij heeft verricht. Namelijk dat Hij de opdracht van Zijn hemelse Vader volbracht heeft. Lees maar in Johannes 17 : 4: "*Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb volindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen*". En in vers 6: "Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt ..." De Here Jezus heeft op aarde Zijn hemelse Vader verheerlijkt, Zijn Naam bekendgemaakt, Zijn Woord aan de mensen gegeven. Maar wat is nu Zijn loon? Dat staat verder in dit gebed, lees maar:

Johannes 17 : 24

24 Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt.

Wij zijn het loon wat Christus bij Zijn Opstanding ontving, de Gemeente! Wij hebben Zijn heerlijkheid nu al mogen "zien", want wij leven al in gemeenschap met de Heer, dat hebben we eerder deze maand al gelezen in de Éfeze-brief. En straks, als de Heer in heerlijkheid zal verschijnen aan de wereld, zullen wij daar bij zijn!

Kolossenzen 3 : 4

4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Hebreeën 2 : 11, 12

- 11 Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.
- 12 Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.

We hebben gisteren gelezen in het "Hogepriesterlijk gebed" dat de Heer de naam van Zijn Vader bekend heeft gemaakt aan de mensen en dat de Gemeente het loon is wat de Here Jezus, op grond van Zijn geloof (= vertrouwen) in Zijn hemelse Vader, heeft ontvangen. Daarom wil Hij ook centraal staan in de Gemeente, Zich laten omringen door Zijn broederen! Deze uitspraak uit Hebreeën komt uit de psalmen, namelijk Psalm 22 : 23: *"Zo zal ik Uw Naam mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal ik U prijzen"*. Je zult deze psalm wel kennen, want deze wordt veel (voor)gelezen, vaak in verband met het lijden van de Heer. We hebben al eerder deze maand gelezen dat de psalmen spreken over Christus, lees nog maar eens in Handelingen 2 : 30, 31: *"Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten; Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien"*. David profeteert over Zijn Heer in de psalmen! Lees het hele hoofdstuk van Hebreeën 2 maar eens.

En één van de eerste dingen die de Heer bij Zijn opstanding doet, is Zich bekend maken aan Zijn broederen! Johannes 20 : 17: *"Jezus zeide tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vare op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God"*.

De Heer heeft, door Zijn geloof, alles verdragen, omdat Hij wist wat Hij zou ontvangen bij Zijn opstanding!

Hebreeën 12 : 2

- 2 Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter *hand* des troons van God.

Matthéüs 5 :14-16

- 14 Gij zijt het licht der wereld; een stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn.
- 15 Noch steekt men een kaars aan, en zet die onder een koornmaat, maar op een kandelaar, en zij schijnt allen, die in het huis zijn;
- 16 Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Vandaag hebben we het over de verantwoordelijkheid, die wij als gelovigen hebben. In de eerste plaats naar de Heer toe, maar ook naar de mensen, waar we mee in aanraking komen. Hierboven staat dat wij het licht der wereld zijn. Licht kan niet verborgen worden, het schijnt door alle kieren en naden heen!

Christus is het Licht der wereld, lees maar in Johannes 12 : 35: *"Jezus dan zeide tot hen: Nog een kleinen tijd is het Licht bij ulieden; wandelt, terwijl gij het Licht hebt, opdat de duisternis u niet bevange. En die in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij heengaat"*.

De Heer wees de Joden hier op Zijn naderende dood. Zolang Hij in hun midden was, hadden ze de keuze: Licht of de duisternis van deze wereld! Of anders gezegd: Waarheid of leugen! En lees vers 36: *"Terwijl gij het Licht hebt, geloofd in het Licht, opdat gij kinderen des Lichts moogt zijn. Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij Zich van hen"*.

Daar wij deel hebben aan de Lichtdrager, zijn we zelf ook dragers van het Licht! Wat houdt dat nu in? Eigenlijk heel simpel, hoor. We zouden getuigen van de hoop die in ons is! Je kent vast wel die uitdrukking: "Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over". Vaak gebruiken we die uitdrukking als we verliefd op iemand zijn, dan raak je niet uitgepraat over die persoon, toch? Zo is het ook met het Woord van God. Als iemand ons vraagt wat de Heer voor ons betekent, dan loopt onze mond van Hem over!

1 Petrus 3 :15

- 15 Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een ieder, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreeze.

1 Korinthe 9 : 24

24 Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar *dat* één den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij *dien* moogt verkrijgen.

Hebben jullie de voorkant van het dagboekje al goed bekeken? Daar staat een hardloper op afgebeeld en daarnaast een plaatje met sportschoenen en een kroon. Deze tekst die hierboven staat, is erbij afgedrukt. Moeten we nu allemaal gaan sporten of zo? Terwijl Paulus in 1 Timóthëus 4 : 8 zegt: "*Want de lichamelijke oefening is tot weinig nut; maar de godzaligheid is tot alle dingen nut, hebbende de belofte des tegenwoordigen en des toekomstigen levens.*"

Nee, dat is dus niet de bedoeling, maar ze zouden voor de Heer gaan! Net als in de sport, daarom haalt Paulus het voorbeeld van het hardlopen aan. In de sport ga je soms, met het bloed in je schoenen, over de eindstreep! We zouden vurig zijn, als het om de dienst aan de Heer gaat, niet lauw, maar met passie! Zodat, als we straks voor de Heer staan, Hij tegen ons kan zeggen: Matthëus 25 : 21 "*... Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren*".

En straks komt het moment dat de Gemeente voltallig is en dat de Heer haar Thuis zal halen! En dan zien we alle geliefden weer, die al eerder gestorven zijn en ook hun vertrouwen op de Heer hadden gesteld. Geloof me maar, dan is het echt feest! Lees maar in 1 Korinthe 15 : 51, 52: "*Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden*".

Dit was de laatste dag van de maand augustus. Ik hoop dat deze studie in jullie leven tot zegen mag zijn en dat de liefde voor de Here Jezus steeds groter mag worden!

Romeinen 8 : 28

28 En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen mede-werken ten goede, *namelijk* dengenen, die naar *Zijn* voornemen geroepen zijn.

Het Eerste

In het allereerste begin bestond alleen God. Hij leefde alleen in Zijn eigen (ver)lichte hemel.¹ Relaties bestonden niet, want de Enige die er was, was God. Waarom God besloten heeft niet langer alleen door het Leven te gaan weten we niet, maar het hoeft ons niet te verbazen. God is immers uitermate creatief en kreeg het idee om iets te bedenken wat Zijn passie zou worden. Zijn almacht heeft vervolgens Zijn plannen ten uitvoer gebracht. God sprak en het was er,² Hij riep de dingen die niet zijn en zij waren.³

Als de Schepper van het alles was God verantwoordelijk voor het bestaan ervan.⁴ De schepping had uiteraard de verantwoordelijkheid haar Schepper te eren.⁵ Er was wederzijdse verantwoordelijkheid en daarmee een relatie ontstaan.

Deze maand willen we stilstaan bij wat God te vertellen heeft over relaties. We willen ons afvragen wat de belangrijkste fundamenteën van relaties zijn en wat de wederzijdse verantwoordelijkheid inhoudt. Wat mogen we van een relatie verwachten en wat is het uiteindelijke doel. Voor het verstaan van relaties en het functioneren ervan willen we uiteraard te rade gaan bij de Bedenker Zelf.⁶

¹ 1 Timótheüs 6 : 16: *"God, Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; ..."*

² Johannes 1 : 3: *"Alle dingen zijn door Hetzelve (het Woord) gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is."*

³ Romeinen 4 : 17: *"..., namelijk God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof (= en) zij waren;"*

⁴ Hebrëeën 1 : 3: *"Dewelke (de Zoon), ..., en alle dingen draagt (in stand houdt) door het Woord Zijner kracht, ..."*

⁵ Romeinen 11 : 36: *"Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem (op Hem gericht) zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid (eer) in der eeuwigheid".*

⁶ Spreuken 9 : 10: *"De vreze (ontzag, respect, serieus nemen) des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en de wetenschap der heiligen (gelovigen) is verstand".*

Vraagje: Is geloof in je Schepper de basis voor je leven?

Mannelijk en vrouwelijk

God heeft het initiatief genomen tot actieve relaties door wezens te scheppen die Zijn Liefde kunnen beantwoorden. Het eerste mensenpaar had aanvankelijk een harmonieuze relatie met elkaar ¹ en met hun Schepper. Deze relatie werd echter grondig verstoord doordat Adam en Eva gehoor gaven aan de "tuinslang" en daarmee Gods inzettingen negeerden. Dit lees je in Genesis 2 en 3. Deze zonde resulteerde erin dat ze zich voor God gingen verbergen. ² Deze "zondeval" had ook een heel opvallend gevolg voor hun onderlinge relatie. Ze gingen hun mannelijkheid en vrouwelijkheid voor elkaar verbergen. ³ Dit was niet een ingrijpen van God, maar ze deden het gewoon. De verstoorde relatie tussen God en Zijn schepping wordt blijkbaar uitgebeeld in de relatie tussen Adam en Eva. Daarmee wordt duidelijk dat de aard van de onderlinge relatie tussen Adam en Eva dezelfde is als die tussen hen en God.

De Schepper heeft dus een man-vrouw relatie met Zijn schepping en de natuurlijke gang van zaken tussen man en vrouw blijkt hiervan een afbeelding te zijn. Bij een man-vrouw relatie zijn liefde en voortplanting kenmerkend. Hetzelfde mogen we dus ook van de relatie God-schepping verwachten. God heeft een liefdesrelatie met de schepping en wil gemeenschap met haar om uit haar iets nieuws voort te brengen. Je zult deze gedachte op de volgende bladzijden nog verder uitgewerkt en door de Bijbel bevestigd zien worden.

¹ Genesis 2 : 25: *"En zij waren beiden naakt, ...; en zij schaamden zich niet".*

² Genesis 3 : 8-10: *"Zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs. En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij".*

³ Genesis 3 : 7: *"Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten".*

Vraagje: Ben jij altijd bereid God te ontmoeten voor iets nieuws?

Het begint bij jou

Jij bent een onderdeelje van Gods schepping. Dit betekent dus dat jij ook vrouwelijk staat ten opzichte van onze Schepper, dé Man. God houdt van jou en wil een relatie met jou en je leven vruchtbaar maken. Dit wordt in de Bijbel op verschillende manieren verwoord:

- 1 Gods Woord is het levende Zaad en als je bereid bent dit te ontvangen (geloven) dan wordt je wederomgeboren. ¹
- 2 Als je tot geloof komt geeft God je de Heilige Geest. ²
- 3 Als je in de Here Jezus Christus gelooft door Hem toe te laten in je hart krijg je gemeenschap (avondmaal) met Hem. ³
- 4 Door geloof ben je een kind Gods geworden. ⁴
- 5 Door geloof heb je eeuwig leven ontvangen. ⁵

Samengevat: God heeft jou op grond van je geloof in de Here Jezus Christus - Die het Woord Gods is - Zijn Geest gegeven waardoor je eeuwig leven hebt ontvangen. Dit nieuwe, goddelijke, door Zijn Geest verwekte leven is van Hem en niets of niemand kan dat ongedaan maken. ⁶

- 1 1 Petrus 1 : 23: *"Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God".*
- 2 Éfeze 1 : 13: *"In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte";*
- 3 Openbaring 3 : 20: *"Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij".*
- 4 Galaten 3 : 26: *"Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus".*
- 5 Johannes 3 : 36: *"Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven".*
- 6 Romeinen 8 : 38, 39: *"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch ..., noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere".*

Vraagje: Wie leeft er in jou hart?

Het eindigt bij God

God wil niet alleen met jou, maar met elk mens een levende relatie hebben.¹ Door gemeenschap met dé Man kan een ieder eeuwig goddelijk leven krijgen.² Het natuurlijke leven wordt bevrucht door God en het opnieuw geboren, door Gods Geest verwekte, leven kan Zijn eeuwige vrucht voortbrengen.^{3,4} We leven voortaan in de blijde verwachting van de nieuwe schepping die Hij beloofd heeft.⁵ In deze nieuwe hemel en aarde zullen we in volmaakte harmonie met God leven.⁶ We zullen voor altijd bij Hem zijn en Hem overal kunnen zien en ontmoeten.⁷

De bij Adam en Eva in het paradijs verstoorde relatie tussen God en Zijn schepping is dan volledig en voorgoed hersteld. Dan komt God in elk leven volledig tot Zijn doel en daarmee komt ook elk leven zelf tot zijn eigen einddoel. Dat is mijn en jouw hoop en troost zolang we hier nog op aarde zijn. Daarom kunnen wij goede moed houden en mogen we elkaar met dit vooruitzicht versterken en bemoedigen. We mogen vol verwachting en verlangend uitzien naar deze toekomst. In deze hoop zullen we niet teleurgesteld worden omdat God Zelf ons dit beloofd heeft.

¹ 1 Timótheüs 2 : 4: "(God) wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen".

² Johannes 3 : 16: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe".

³ Johannes 3 : 5: "Jezus antwoordde: ... Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan".

⁴ Galaten 5 : 22: "Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid".

⁵ Openbaring 21 : 1, 5: "En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; ... Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw".

⁶ 1 Korinthe 15 : 28: "..., opdat God zij alles in allen".

⁷ 1 Thessalonicenzen 4 : 17, 18: "... opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden".

Vraagje: Waar kijk jij hoopvol naar uit?

Het voorbeeld

De Bijbel zegt dus dat je door geloof kind van God bent geworden. Door het geloof heeft je natuurlijke bestaan vrucht voortgebracht voor de eeuwigheid. Je beantwoordt aan het fundamentele doel dat God met ieder leven heeft, namelijk nieuw leven voortbrengen. Door deze wedergeboorte is de meest fundamentele relatie van je leven tot stand gekomen. Deze relatie tussen jou en God is het voorbeeld voor alle andere relaties die je aangaat.

Je mag in alle eenvoud en oprechtheid bij God komen zoals je bent en hoeft je niet beter voor te doen. ¹ Hij houdt immers van jou zoals je bent en niets kan dat veranderen. ² Je kunt en mag alles met Hem bespreken en dat zal je hart rustig maken. ³ Hij luistert altijd en leeft met je mee. ⁴ Hij geeft je advies door zijn Woord. ⁵ God geeft je bovendien de kans om Zijn Liefde te beantwoorden door je gelegenheid te geven iets voor Hem te doen. ⁶

Deze goddelijke principes kun je toepassen op al je relaties. Hechte relaties krijg je alleen bij wederzijdse oprechtheid, openheid en begrip. God zal telkens weer blijken je grote voorbeeld te zijn.

- ¹ Lukas 18 : 13: *"En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen naar den hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig!"*
- ² Romeinen 8 : 38: *"Want ik ben verzekerd, dat noch ..., noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere".*
- ³ Filippenzen 4 : 6: *"Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God".*
- ⁴ Hebreëen 7 : 25: *"Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden".*
- ⁵ Psalm 119 : 105: *"Uw Woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad".*
- ⁶ Kolossenzen 3 : 23: *"En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen".*

Vraagje: Wat zijn voor jou de belangrijkste principes in je relaties?

De bedoeling

God heeft de schepping gemaakt en daarmee de meest fundamentele man - vrouw relatie in het leven geroepen. Zijn Woord zegt ons dat de hele schepping getuigt van het werk en het Wezen van God. ^{1,2}

Bepaalde fundamentele principes herhalen zich op vele manieren in deze schepping en zijn dus blijkbaar belangrijk voor God. Als je rond kijkt in de natuur lijkt alles te draaien om de relatie tussen het mannelijke en het vrouwelijke en het samengaan hiervan in de voortplanting. God laat je hiermee zien dat leven slechts vruchtbaar kan zijn als het mannelijke en vrouwelijke samengaan. Gods Woord bevestigt deze belangrijke conclusie. ³ Zoals we al gezien hebben, heeft dit basisprincipe een hogere toepassing, namelijk op God en de schepping. De eeuwige God wil als dé Man gemeenschap met Zijn vrouw, de oude schepping, waardoor deze zwanger wordt en vrucht zal voortbrengen. ⁴ Deze vrucht is de beloofde eeuwige nieuwe schepping. ⁵ Dan zal God in perfecte harmonie en volkomen eenheid met Zijn schepping leven. Deze nieuwe schepping zal een symfonie zijn tot Gods eer. Fundamenteel wijzen alle aardse relaties op deze ene perfecte relatie, die God bedacht heeft en die Hij Zelf verwezenlijken zal. ⁶

¹ Psalm 19 : 2: *"De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk".*

² Romeinen 1 : 20: *"Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de shepselen (de schepping) verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn".*

³ Genesis 1 : 22: *"En God zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde!"*

⁴ Romeinen 8 : 22: *"Want wij weten, dat het ganse shepsel (schepping) te zamen zucht, en te zamen als in barensnood (dus zwanger) is ...".*

⁵ 2 Petrus 3 : 13: *"Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont".*

⁶ Jesaja 65 : 17: *"... Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde";*

Vraagje: Zie je de vingerwijzingen van God ook om je heen?

De drijfveer

Waarom trekken mannelijk en vrouwelijk elkaar aan, resulterend in een verlangen naar gemeenschap? Beantwoording van deze vraag op het hoogste niveau kan veel duidelijk maken. Waarom wil God een relatie met de schepping en verlangt Hij naar gemeenschap met haar?

God is Eén¹ en Hij streeft daarom naar éénheid.² Liefde is verlangen naar éénheid en daarom wordt Gods Wezen ook Liefde genoemd!³ De drijfveer van God om gemeenschap te zoeken met Zijn schepping is Zijn Liefde. God verlangt naar de situatie dat Zijn goddelijk Wezen in heel Zijn schepping weerspiegeld wordt.⁴ Dan is God één met Zijn schepping, zoals nu ruiters en paarden één kunnen zijn. Dit zal uiteindelijk gerealiseerd worden in de beloofde nieuwe schepping en Gods huidige werk is daar dan ook op gericht.⁵

De mens met zijn sterke behoefte om liefde te geven en te ontvangen is hierin een afspiegeling van Gods Liefde. Liefde is ook voor ons handelen een fundamentele drijfveer.⁶ Dit maakt relaties en gemeenschap ook tot heel belangrijke aspecten van ons leven. De drijfveer voor de door God bedoelde relaties, is dus liefde. Het is een oprecht verlangen naar een harmonieuze eenheid met elkaar.⁷

- 1 Deuteronomium 6 : 4: "*Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!*"
- 2 Éfeze 1 : 10: "*Om ... wederom alles tot Eén te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is*";
- 3 1 Johannes 4 : 8: "*..., want God is liefde*".
- 4 1 Korinthe 15 : 28: "*En wanneer ... , opdat God zij alles in allen*".
- 5 1 Johannes 4 : 18: "*Er is in de liefde geen vrees (angst), maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten ... die vreest, is niet volmaakt in de liefde*".
- 6 Kolossenzen 3 : 14: "*En boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band der (verbinding tot de, relatie tot de) volmaaktheid*".
- 7 1 Petrus 1 : 22: "*... Geest, tot ongeveinsde (niet huichelachtige) broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart*";

Vraagje: Is liefde ook een belangrijke motivatie voor wat jij doet?

De keuze

Gods Liefde heeft gestalte gekregen door een duidelijke keuze. God koos ervoor met Zijn gevallen schepping mee te lijden en haar te verlossen. Daartoe ontwierp Hij een uniek reddingsplan. ¹ Na een aanvankelijk oordeel over de wereld zou Hij diegenen redden die Hem trouw bleven. ² En God is altijd bij deze keuze gebleven. ³

Bij de zogenoemde zondeval gebeurde er iets vergelijkbaars. Om deze gebeurtenis goed te begrijpen moet je beseffen dat Adam hierin een beeld is van de Schepper en Eva van de schepping. Gods Woord zegt dat Eva werd verleid en niet Adam! ⁴ Dit betekent dat Adam er bewust voor koos om van de vrucht te eten om zodoende bij zijn vrouw te kunnen blijven. Hij wist heel goed dat het oordeel van God hem dan ook zou treffen. Adam is hierin een beeld van God, Die in de Here Jezus ervoor koos met Zijn schepping het oordeel te ondergaan. In Zijn sterven heeft de Here Jezus het oordeel over de mensheid gedragen. ⁵ Zoveel liefde heeft Hij voor de wereld. ⁶ Elke relatie, liefde en gemeenschap begint met een bewuste keuze. De keuze om jezelf aan de ander te geven, net zoals God doet.

- ¹ Éfeze 3 : 8, 11: "... het Evangelie te verkondigen ... naar het eeuwig voornemen (= plan), dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere";
- ² Éfeze 1 : 4: "Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging (= nederwerping, oordeel) der wereld, opdat wij zouden ...";
- ³ Jakobus 1 : 17: "Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw van omkering".
- ⁴ 1 Timótheüs 2 : 14: "En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest".
- ⁵ 2 Korinthe 5 : 19: "Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoevende, hun zonden hun niet toerekenende";
- ⁶ Johannes 3 : 16: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe".

Vraagje: Heb jij al gekozen voor een levendige relatie met God?

De verantwoordelijkheid

God heeft besloten de volle verantwoordelijkheid voor de relatie met Zijn schepping te nemen. Het reddingsplan voor deze schepping is begonnen met een duidelijke, door liefde gedreven keuze. Hij maakte een plan en besloot dit Hoogstpersoonlijk ten uitvoer te brengen. ¹ Zo werkt het bij de mens ook. God heeft ons verstand en gevoel gegeven. In je hart komen je gedachten en emoties samen en bepalen je handelswijze. ² Met je hart maak je keuzes voor bepaalde relaties en de bijbehorende verantwoordelijkheid. ³ Zo werkt het bij dieren niet. Ze kunnen geen keuzes maken maar volgen hun instinct. ⁴ God heeft bij de schepping bepaald hoe een dier zich zou gedragen en Hij is daar in feite verantwoordelijk voor. Als een dier relaties aangaat, volgt hij met volle inzet zijn aard en verheerlijkt zo, zonder het te beseffen, zijn Schepper.

Helaas laat de mens z'n gedachten en gevoel ook wel buitenspel. Als je dagelijks de krant doorneemt lees je de gevolgen van deze houding, vaak ook in de relationele sfeer. De mens handelt dan onnadenkend en gevoelloos en daarmee "beestachtig". God houdt je persoonlijk verantwoordelijk voor álles wat je doet. ⁵ Ook in je relaties ben je zelf verantwoordelijk voor al jouw keuzes en alle daaruit voortvloeiende consequenties. ⁶

¹ 2 Timótheüs 1 : 9: "(God), Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen";

² Matthéüs 15 : 19, 20: "Want uit het hart komen voort boze bedenkingen, overspelen, ..., dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen".

³ 1 Korinthe 4 : 5: "... de Heere ..., Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en als dan zal een ieder lof hebben van God".

⁴ 2 Petrus 2 : 12: "..., als onredelijke dieren, die de natuur volgen, ...".

⁵ Romeinen 14 : 12: "Zo dan een ieder van ons zal voor zichzelf Gode rekschap geven".

⁶ Kolossenzen 3 : 17: "En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God ..."

Vraagje: Durf je de consequenties te dragen voor je keuzes?

De gedachte

De relatie die God met gelovigen heeft is een prachtig voorbeeld voor ons. Het belangrijkste aspect van deze relatie is dat deze alleen geestelijk is. Bovendien weten we dat de onzichtbare en geestelijke wereld belangrijker is dan de zichtbare en stoffelijke wereld.¹

In onze relaties is het geestelijk aspect ook het belangrijkste en verdient daarom de meeste aandacht. Dit betekent in de eerste plaats dat we onze gedachten met elkaar zouden delen, want dat voorbeeld heeft God ons hierin gegeven. God heeft ons Zijn diepste gedachten bekend en begrijpelijk gemaakt door Zijn Geest.² Wij op onze beurt worden opgeroepen onze zorgen, verlangens, dankbaarheid - kortom al onze gedachten - bekend te maken bij God.³

Dit is het fundamentele uitgangspunt voor relaties. Een goede vriend durf je alles te vertellen. Het is iemand waarmee je kunt lachen en huilen. Waarmee je kunt spreken maar ook zwijgen. Deze goede vriend kan je buurtgenoot, echtgenoot of geloofsgenoot zijn. God wil je doen beseffen dat relaties op alle niveaus beginnen met het delen van je gedachten. Zodoende gun je de ander een kijkje in je hart en laat je iets zien van je innerlijk wezen. Het is de enige manier om zinvolle relaties te beginnen en verder uit te bouwen.⁴ God wil ditzelfde ook graag in jouw relatie met Hem. Zijn gedachten aan jou bekend maken en ook Zelf luisteren naar jouw gedachten.

¹ 2 Korinthe 4 : 18: "...; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig".

² 1 Korinthe 2 : 10, 11: "Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. ... Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods".

³ Filippenzen 4 : 6: "Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God";

⁴ Jakobus 5 : 16: "Belijdt elkander de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt; een krachtig gebed des rechtvaardigen vermag veel".

Vraagje: Met wie deel jij (naast God) al je gedachten?

De emotie

Het woordenboek zegt dat emotie innerlijke "gemoedsbeweging" of "ontroering" is. Dat betekent dat onze emotie onzienlijk is en daarom is het naast onze gedachten ook een uiting van onze geest. Beleven is niet alleen de feitelijke gebeurtenis waarnemen, maar vooral ook ervaren wat het innerlijk met je doet. Deze inwendige reactie, deze innerlijke beleving noemen we dus de emotie.

God is liefdevol, goedertieren, barmhartig en oneindig veel meer.¹ Deze eigenschappen van God zijn geladen met emotie. En juist deze uitingen van Zijn Geest spelen de boventoon in de relatie die Hij met gelovigen heeft.² Ze zijn immers gericht op eenheid en harmonie. Emotie speelt ook in al jouw relaties een belangrijke rol. Dat heeft God zo gemaakt en je moet dat niet ontkennen of onderdrukken, maar juist op zijn waarde weten te schatten. Als je in jouw relaties deze innerlijke kant wegstopt, doe je in feite te kort aan de beleving van je geest en dat zal onvermijdelijk ook negatieve gevolgen hebben voor je geloofsbeleving.³ Het zal je geloofsleven terneerdrukken en de bevrijdende kracht van Gods Geest belemmeren.⁴ God scheidt er behagen in dat je van het leven geniet op de door Hem bedoelde wijze.⁵ God heeft Zelf het voorbeeld gegeven door Zijn emoties volop te betrekken bij Zijn relaties. God laat je zien hoe je emoties kunt gebruiken om jouw relaties in balans te brengen en er daardoor meer van te genieten.

¹ Psalm 103 : 8: *"Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid"*.

² Éfeze 2 : 4: *"Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft"*,

³ Éfeze 4 : 30, 32: *"En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, ..., maar zijt ... goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, ..."*.

⁴ Romeinen 15 : 13: *"De God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes"*.

⁵ Prediker 9 : 7-9: *"Ga dan heen, eet uw brood met vreugde, en drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede een behagen aan uw werken. ... Geniet het leven met de vrouw, die gij liefhebt, al de dagen ..."*.

Vraagje: Durf je samen met God van het leven te genieten?

Het woord

God heeft Zijn plannen, gedachten en emoties vast laten leggen in Zijn Woord. Hij nodigt ons uit om ook onze gedachten en gevoelens naar Hem uit te spreken. Woord is dus het belangrijkste middel om van gedachten te wisselen en zodoende relaties en gemeenschap tot stand te brengen, dan wel in stand te houden.¹

Meestal beginnen onze relaties met oogcontact. Dit contact kan veel betekend zijn, omdat onze uiterlijke verschijning iets zegt over ons innerlijk. Het eerste diepere contact is echter meestal een gesprek. Daarmee tasten we elkaars onzichtbare gedachtewereld af in een poging te ontdekken of we iets voor elkaar kunnen voelen of betekenen. God heeft dat zo in de menselijke natuur gelegd.

Spreek is dus voor relaties belangrijk, maar luisteren is minstens even belangrijk.² Door gehoor te geven aan Gods Woord ben je tot geloof gekomen.³ Gehoor geven aan betekent meer dan alleen maar de woorden opvangen. Het houdt in dat je de bedoeling van de Spreker begrijpt, serieus neemt en in je hart bewaart.⁴ Onze relatie met God is met het spreken van en luisteren naar (Zijn) Woord begonnen. Dit interactieve proces noemen we communicatie. God wil je hiermee laten zien dat communicatie het belangrijkste uitgangspunt is voor al je relaties.

¹ 1 Johannes 1 : 3: *"Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus".*

² Jakobus 1 : 19: *"Zo dan, mijn geliefde broeders, een ieder mens zij ras (snel) om te horen, traag om te spreken, ...";*

³ Éfeze 1 : 13: *"In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, ... gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte";*

⁴ 1 Johannes 2 : 5: *"Maar zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem zijn".*

Vraagje: Wat doe jij liever: spreken of luisteren? En waarom?

De daad

God zegt niet alleen wat Hij doet, Hij doet ook wat Hij zegt. ¹ Gods Woord is de Waarheid en zal daarom tot in het kleinste detail werkelijkheid worden. ² God vervult in Christus alles wat Hij ons beloofd heeft. ³ Hieruit blijkt duidelijk dat God altijd de daad bij het woord voegt, Hij zal ons nooit beschamen, Hij blijft altijd trouw. ⁴ God is altijd bereidt naar ons te luisteren en daar waar nodig te ondersteunen. ⁵ Door deze bijdrage waarborgt God de kwaliteit van onze relatie met Hem. Als wij ook tijd voor God nemen zal dit ons doen en laten veranderen, omdat we Hem steeds meer gaan begrijpen en vertrouwen.

In onze relaties spelen de daden ook een belangrijke rol. Ons wordt verteld niet alleen "hoorders, maar ook daders des woords" te zijn. ⁶ Trouw te zijn aan wat we beloofd hebben. ⁷ Zo ontstaat wederzijds vertrouwen en daarmee een stabiele basis voor onze relaties in deze wankele wereld. Temidden van een jachtig bestaan moet je "quality time" nemen om naar elkaar te luisteren. Neem bovendien de tijd elkaar met raad en daad bij te staan. Net zoals God bij ons doet.

- ¹ Numeri 23 : 19: *"God is geen man, dat Hij liegen zou, ... zou Hij het zeggen, en niet doen, of spreken, en niet bestendig maken?"*
- ² Matthéüs 5 : 18: *"Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet (= Gods Woord) voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied".*
- ³ 2 Korinthe 1 : 20: *"Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons".*
- ⁴ 2 Timótheüs 2 : 12, 13 *"... indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen; Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen".*
- ⁵ Hebreëen 4 : 16: *"Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd".*
- ⁶ Jakobus 1 : 22: *"En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overlegging bedriegende".*
- ⁷ 1 Johannes 3 : 18: *"Mijn kinderkens, laat ons niet (alleen) liefhebben met den worde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid".*

Vraagje: Hoeveel van je waardevolle tijd geef jij aan je vrienden?

Het oude

Het gedachtegoed dat de wereld ons aanreikt, vindt in principe zijn oorsprong bij de overste van de geestelijke machten der lucht. Deze is ook de overste van de wereld¹ en is niemand anders dan de "satanas"², wat de tegenstander betekent. Hij is ook de "diabolos", wat betekent dat hij alles door elkaar wil gooien. Hij probeert dus uit alle macht Gods werk in deze schepping te dwarsbomen en te verwarren. Daarbij richt hij zich met name op relaties omdat God juist daarin liefde en harmonie tot uitdrukking wil laten komen. Als deze op zichzelf gerichte wereld de enige bron is voor je kennis, zul je God nooit ontmoeten. Een ontmoeting met God moet je bewust zoeken en dan vind je die ook. Het zal je leven veranderen, want je gaat de wereld van Gods liefde, genade en vergeving ontdekken.³

In een relatie leer je een ander mens kennen met z'n eigen specifieke gedachten en beleving. Je geeft die ander ruimte in je leven en zult ook de negatieve kanten van die ander ontmoeten. Hoe makkelijk raakt de relatie daardoor verstoord en uit balans. Daarom is het zo moeilijk zonder God de ander echt te ontmoeten. God geeft je volop de tijd en ruimte Hem te leren kennen en die kans verdient elke relatie. God heeft en blijft je vergeven en handhaaft zodoende de balans in de relatie en ook die kans verdient elke relatie. Je moet wel de durf hebben je oude gangbare, maar egoïstische en zelfbevredigende, principes los te laten om je met hart en ziel aan die relatie te wijden, zoals God dat ook bij jou gedaan heeft.

¹ Éfeze 2 : 2: *"In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid";*

² Openbaring 12 : 9: *"En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is geworpen op de aarde".*

³ Romeinen 12 : 2: *"En wordt (zijt) dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds (gedachte en beleving), opdat gij moogt beproeven (door ervaring leren), welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij".*

Vraagje: Wie is jou belangrijkste inspiratiebron voor het leven?

Het nieuwe

Onze relatie met God is begonnen door Hem serieus te nemen en op Zijn Woord te geloven. God heeft ons toen door Zijn Woord wedergeboren ¹ en is hoogst Persoonlijk een relatie met ons begonnen. De Here Jezus Christus laat ons delen in Gods liefde, genade en vergeving om zodoende eenheid en harmonie binnen de relatie te realiseren. ² Ons leven heeft een nieuwe dimensie gekregen. Het kostbaarste van ons leven ligt niet meer in de oude zienlijke wereld, maar in de onzienlijke geestelijke wereld van God.

Hiermee wordt ook duidelijk dat de sleutel voor een harmonieuze relatie op het geestelijke vlak ligt. Deze harmonie komt tot stand in de ontmoeting van de geesten als deze elkaars gedachten en gevoelens delen. Je hoeft niet alles met elkaar eens te zijn, maar je moet wel bereid zijn te vertellen en te luisteren in een poging elkaar te begrijpen. Je hoeft niet hetzelfde te voelen, maar dit wel met elkaar delen om zodoende met elkaar te kunnen meeleven. Om de harmonie te bewaren zijn de goddelijke principes van liefde, genade en vergeving een onmisbaar onderdeel van de ontmoeting.

Het nieuwe verlangen God beter te leren kennen is een belangrijke stimulans voor je relaties. Samen met anderen nadenken en praten over God en Zijn Woord is belangrijk om elkaar zodoende op te voeden en bij te schaven. ³ Zo gebruikt God relaties om je nieuwe leven in geloof op te bouwen.

¹ 1 Petrus 1 : 23: "*Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God*".

² 2 Johannes 1 : 3: "*Genade, barmhartigheid, vrede zij met ulieden van God den Vader, en van den Heere Jezus Christus, den Zoon des Vaders, in waarheid en liefde*".

³ Éfeze 3 : 17-19: "*Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods*".

Vraagje: Durf je het aan dat je bijgeschaafd gaat worden?

De verhouding

Nu dringt zich een belangrijke vraag aan ons op. Hoe verhoudt dit nieuwe goddelijke leven zich tot het natuurlijke - door God geschapen en bedoelde (zie dag 10) - leven? Gaat de ontwikkeling van dit nieuwe leven ten koste van je geschapen natuurlijke leven? Gaat het alleen maar om de ontwikkeling van deze goddelijke relatie en spelen je natuurlijke relaties hierbij geen rol meer?

Het geschapen natuurlijke leven was van oorsprong in harmonie met de Schepper en met elkaar. Nadat Adam en Eva gezondigd hadden, verborgen ze zich voor God en voor elkaar, de harmonie was verstoord.¹ We maken allemaal deel uit van die door de zonde verstoorde wereld en daardoor is ons natuurlijke leven misvormd.² Sinds de wedergeboorte brengt het Woord van God ons op nieuwe gedachten. Het wereldse - egoïstische - door de tegenstander geïnspireerde, "godloze" denken (zie dag 15) maakt plaats voor een denken dat gericht is op God en Zijn bedoeling met ons leven.³ Alleen God kan de verstoorde harmonie herstellen en ook je natuurlijke leven omvormen tot hoe Hij het bedoeld heeft.⁴ Ook je natuurlijke relaties kunnen in balans komen door het toepassen van de goddelijke principes van genade en vergeving. Je relaties getuigen dan van Degene die jou nieuwe persoonlijkheid gevormd heeft (zie dag 10). Is er een mooier en krachtiger getuigenis denkbaar?

¹ Genesis 3 : 7, 10: "... en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten. ... En hij (= Adam) zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij".

² Éfeze 2 : 3: "... ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen";

³ Éfeze 4 : 23, 24: "En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, en den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid".

⁴ Kolossenzen 3 : 13, 14: "Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo".

Vraagje: Betrek je de hemelse Vader ook bij je leven van alle dag?

Het zwaardere juk

God is belangrijk geworden in je leven en je gedachtegoed is nu op Hem gericht. Je betreft God bij alles wat je doet en vraagt Hem om goede Raad en een helpende Hand. Hij is de onveranderlijke vaste basis van je leven.¹

Als je een verbintenis - op welk niveau dan ook - met een ongelovige aangaat dan noemt de Bijbel dit een ongelijk juk.² Een juk is een zeel om samen een last mee te dragen. Het juk is ongelijk als bijvoorbeeld de ene persoon veel langer is dan de andere, waardoor het niet lukt de last gelijkmatig te verdelen. In relaties met ongelovigen ontbreekt de gezamenlijke vaste basis van geloof. Ongelovige werkgevers kunnen je voor lastige keuzes stellen. Je kunt dan God om hulp en wijsheid vragen, want het kan een kans zijn metterdaad van Hem te getuigen.³

Kennissen zullen veelal alleen uitgroeien tot vrienden als je dingen van het geloof met hen kunt delen. Een partner kies je om heel je leven mee te delen en dan wordt de gemeenschappelijke basis wel heel belangrijk. Je kunt denken: ook al heb ik een ongelovige partner dan kan ik God nog wel dienen. Dat is waar, maar door het scheve fundament met betrekking tot de levensovertuiging maak je het voor jezelf wel veel zwaarder. Een huwelijk in al haar facetten gezond te houden is al moeilijk en des te meer als een gemeenschappelijke basis van geloof ontbreekt.

Gedeeld vertrouwen in de Bedenker van relaties en Zijn Liefde maakt elke relatie veel sterker.

- ¹ Hebrëen 13 : 5, 6: "*want .... Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezzen, wat mij een mens zal doen*".
- ² 2 Korinthe 6 : 14: "*Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?*"
- ³ Titus 2 : 10: "*Niet onttrekkende, maar alle goede trouw bewijzende; opdat zij de leer van God, onzen Zaligmaker, in alles mogen versieren*".

Vraagje: Welke vriend(in) heb je samen met God uitgekozen en waarom?

De volgorde

Je hebt gezien dat je natuurlijke - door God geschapen en bedoelde (zie dag 14 en 17) - leven tot Zijn eer kan zijn. Wat is nu je eerste praktische verantwoordelijkheid, het natuurlijke of het nieuwe?

De natuurlijke dingen zijn een uitbeelding van hogere geestelijke zaken (zie dag 10). De natuurlijke dingen zijn dus lager en staan in feite in dienst van de geestelijke dingen. Het is een Bijbels principe dat het natuurlijke eerst komt en daarna het geestelijke. ¹ Enkele duidelijke voorbeelden: God geeft je het ware (een geestelijke taak), nadat je trouw in het minste (een materiële taak) gebleken is. ² Je moet je eigen gezin in goede harmonie op orde hebben, dan pas kun je verantwoordelijkheid dragen binnen Gods huisgezin. ³ Slechte verhoudingen in een huwelijk leiden tot slechter geestelijk leven. ⁴ Als liefhebben op het zichtbare niveau niet lukt, zal het je op het onzienlijke niveau ook niet lukken. ⁵ De Bijbel leert dus éérst trouw te bewijzen in je natuurlijke verantwoordelijkheden en relaties. Wat de Heer je daarna wil toevertrouwen ontdek je te Zijner tijd wel!

- ¹ 1 Korinthe 15 : 46: "*Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke*".
- ² Lukas 16 : 10, 11: "*Die getrouw is in het minste, die is ook in het grote getrouw; en die in het minste onrechtvaardig is, die is ook in het grote onrechtvaardig. Zo gij dan in den onrechtvaardigen Mammon niet getrouw zijt geweest, wie zal u het ware vertrouwen?*"
- ³ 1 Timótheüs 3 : 4, 5: "*Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in onderdanigheid houdende, met alle stelligheid; (Want zo iemand zijn eigen huis niet weet te regeren, hoe zal hij voor de Gemeente Gods zorg dragen?)*"
- ⁴ 1 Petrus 3 : 7: "*Gij mannen, insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden*".
- ⁵ 1 Johannes 4 : 20: "*Indien iemand zegt: Ik heb God lief; en haat zijn broeder, die is een leugenaar; want die zijn broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft?*"

Vraagje: Vind je trouw zijn op het natuurlijk niveau moeilijk?

Het geven

Je hoort meestal dat een relatie een zaak is "van geven en nemen". Dat is niet het uitgangspunt van God geweest, want Hij heeft in eerste instantie alleen maar en alles gegeven. De Here Jezus heeft daarom ook gezegd: "Het is zaliger te geven dan te ontvangen." ¹ God heeft alle mensen zo lief dat Hij Zijn Zoon voor hen gegeven heeft. ² Echte liefde is gericht op de ander, want zij zoekt zichzelf niet. ³ God heeft jou eerst lief gehad en toen je tot geloof kwam heeft Hij Zijn Liefde in je hart uitgestort ⁴ en nu kun je Hem liefhebben. ⁵ Liefde géven is dus het uitgangspunt van God.

Het bereid zijn liefde te geven aan wie jou liefde geeft is een werelds principe. ⁶ Een zaak van geven en nemen? Al snel voel je je hierin tekort gedaan en ga je erom vragen! En als je niet vraagt, hoe makkelijk gaat wederzijds verwijt een rol spelen en steken boosheid en bitterheid hun kop op. ⁷ In deze eisende en manipulerende houding is Gods tegenstander als inspirator makkelijk te herkennen. Geven en vergeven is Gods weg tot harmonieuze relaties.

¹ Handelingen 20 : 35: "... gedenken aan de woorden van den Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven, dan te ontvangen".

² Johannes 3 : 16: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe".

³ 1 Korinthe 13 : 5: "De liefde ..., zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad";

⁴ Romeinen 5 : 5: "En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven".

⁵ 1 Johannes 4 : 19: "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft".

⁶ Matthéüs 5 : 46: "Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?"

⁷ Éfeze 4 : 31, 32: "Alle bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid; Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, ...".

Vraagje: Vind je het makkelijk om te (ver)geven, ook als je weinig krijgt?

Het vertrouwen

Je relatie met God is gebaseerd op geloven en vertrouwen. Deze beide begrippen vullen elkaar eigenlijk aan: je gelooft iemand, omdat je hem vertrouwt en andersom. Je bent God op Zijn Woord gaan geloven en nu is de belangrijkste les die je moet leren Hem in alles te vertrouwen. Je mag God overal bij betrekken en alles met Hem bespreken en ook de kleinste dingen in Zijn handen leggen.¹ Dit betekent niet dat je altijd krijgt wat je Hem in vertrouwen vraagt, maar wel dat je krijgt wat je echt nodig hebt.² Als je op Hem vertrouwt zul je niet beschaamd worden.³ Naarmate je op de Heer vertrouwt zal Hij je steeds meer bevestigen.⁴

Vertrouwen is de basis voor elke relatie. Je moet elkaar vertrouwen durven geven en in vertrouwen durven nemen. Vertrouwen wordt verstevigd door te geven wat de ander op dit moment nodig heeft. Wordt het wederzijds vertrouwen beschaamd, dan lijdt de relatie schade. Wordt het vertrouwen hersteld, dan geeft dit de relatie nieuwe kansen. Als je de tijd neemt om naar elkaar te luisteren - vooral naar de innerlijke behoefte - dan wordt het wederzijds vertrouwen steeds steviger en de basis gelegd voor een hechte relatie. Immers ook in relaties geldt: "Gods weg is de beste, de beste altijd".

- ¹ Filippenzen 4 : 6: *"Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God"*.
- ² Matthéüs 6 : 31-33: *"Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? ... want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft. Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden"*.
- ³ Romeinen 10 : 11: *"Want de Schrift zegt: Een ieder, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden"*.
- ⁴ 1 Petrus 5 : 10: *"De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterke, en fondere ulieden"*.

Vraagje: Durf jij anderen in vertrouwen te nemen?

Trouw

Gods Wezen is naast liefde en genade, ook trouw en waarheid. God kan alleen de Waarheid spreken en Hij blijft trouw aan alles wat Hij gesproken heeft.¹ Hij kan dit aspect van Zijn Wezen niet negeren, want Hij kan Zichzelf niet verloochenen.² Daarom hecht God veel waarde aan trouw in al Zijn relaties. Als je God niet trouw blijft, neem je Hem (op dat moment) niet serieus. God wordt daar bedroefd van.³ Blijf je ontrouw dan blus je Zijn Geest uit en zal de relatie doodbloeden.⁴ God verbreekt de relatie niet, maar je hebt geen praktische gemeenschap meer met Hem en Zijn werk aan jou wordt onderbroken.⁵ Kom je tot inkeer en berouw dan bewijst God Zijn trouw door te vergeven en met je verder te gaan.⁶

Hieraan mogen wij onze relaties spiegelen! In eerst plaats door zelf trouw te blijven. Maar wat doe jij als iemand je gekwetst heeft? Laat je hem direct vallen of geef je hem nog een kans? Kun jij iemand vergeven die jou iets misdaan heeft? Ook als hij je bewust gekwetst heeft en later om vergeving vraagt? Oftewel: hoe serieus neem je jouw relaties en hoelang blijf jij ondanks alles trouw? Of vergeld je liever kwaad met kwaad? Normaal gesproken dit alles te veel gevraagd. Alleen vanuit de Liefde Gods - die door de Heilige Geest in onze harten is uitgestort - is een vergevingsgezinde opbouwende houding mogelijk, ook in bovengenoemde moeilijke situaties.

¹ 1 Thessalonicenzen 5 : 24: "*Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal*".

² 2 Timótheüs 2 : 13: "*Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen*".

³ Éfeze 4 : 30: "*En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing*".

⁴ 1 Thessalonicenzen 5 : 19: "*Blust den Geest niet uit*".

⁵ Johannes 15 : 4: "*Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft*".

⁶ 1 Johannes 1 : 9: "*Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid*".

Vraagje: Waarin ben jij in het dagelijks leven trouw? Waarin niet?

De vrijmoedigheid

We weten dat God Zich helemaal inzet om een persoonlijke relatie met jou en mij te krijgen. De Here Jezus Christus heeft Zich als mens voor jou en mij overgegeven en is sinds de opstanding bij God, vanwaar Hij ons voortdurend biddend te hulp komt.

Als je in het leven op weg gaat met God mag je veel ontdekken. Je mag Hem leren kennen als God van de liefde en genade, Die Zichzelf wil geven en ons alles wil vergeven. Je mag leren dat God van je houdt om wie je bént, ondanks al je "lek en gebrek". Naarmate dit tot je doordringt, krijg je een steeds grotere vrijmoedigheid om alles met Hem te delen wat je bezighoudt. Je bent voortdurend dankend en biddend in een intiem gesprek met je hemelse Vader. Je durft alles aan Hem kwijt, want je weet dat Hij je nooit in de steek zal laten. God spoort je aan tot deze grote vrijmoedigheid. ^{1,2,3,4}

Zo'n proces van verdieping kan zich ook bij onze menselijke relaties afspelen. Als vanuit een basis van wederzijds vertrouwen iemand inlevend naar je luistert en serieus reageert op wat je vertelt, geeft dat de ruimte meer te vertellen. Je voelt je gehoord en geaccepteerd en je kunt jezelf blijven. Wederzijds vertrouwen en grote vrijmoedigheid zal elke relatie verdiepen en de gemeenschap intensiveren.

- ¹ Hebreeën 4 : 16: *"Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd".*
- ² Hebreeën 10 : 19-22: *"Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, ... zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten".*
- ³ Hebreeën 10 : 35: *"Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft".*
- ⁴ Hebreeën 13 : 5, 6: *"... want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij een mens zal doen".*

Vraagje: Durf jij vrijmoedig over je relatie met God te vertellen?

De aanvulling

Ons leven is zonder God niet compleet. Er heerst in ons hart een onbestemd verlangen dat maar blijft ronddolen. Op de achtergrond sluimert een leegte die voortdurend om vervulling smeekt. Ons hart blijft zich ten diepste onbegrepen en eenzaam voelen. Door God toe te laten in je hart leert het zijn werkelijke goddelijke eindbestemming kennen. Door Hem komt je hart tot rust en het leven wordt lichter. ¹ Je weet dat je vrede hebt met God en dat deze nauwe verbondenheid je leven verder zal leiden. ² Tegelijkertijd ga je de grote verschillen tussen Hem en jou beseffen. Zijn oneindige goddelijke liefde, genade en trouw dringen door in jouw beperkte menselijke belevingswereld. Het blijkt een wereld van verschil, maar toch wil je Hem nooit weer kwijt. ³ In en door de Here Jezus Christus wordt je leven compleet en kom je tot - de door Hém bedoelde - zelfverwezenlijking. ⁴ Ook man en vrouw verschillen veel en tegelijkertijd vullen ze elkaar aan en willen ze niet zonder elkaar. Lichamelijk zijn ze verschillend en toch vullen ze elkaar zo mooi aan. Ook de belevingswereld is heel verschillend en toch aanvullend. De uitspraak "Mannen komen van Mars en vrouwen van Venus" spreekt boekdelen. Het is aanvankelijk lastig om deze verschillen bij elkaar te herkennen en te bespreken, maar het geeft veel duidelijkheid. In harmonieuze huwelijksrelaties zullen deze verschillen erkend en juist gewaardeerd worden. Hoe moeilijk soms ook, man en vrouw hebben elkaar nodig om elkaar aan te vullen. God heeft dat zo gemaakt, omdat het spreekt over de moeiten van Zijn relatie met de schepping.

¹ Matthéüs 11 : 29, 30: "*Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht*".

² Romeinen 5 : 1, 2: "*Wij dan, gerechtvaardigd zijnd uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods*".

³ Filippenzen 1 : 21: "*... het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin*".

⁴ Kolossenzen 2 : 10: "*En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht*";

Vraagje: Durven jullie elkaar uit te nodigen om elkaar aan te vullen?

Ongeloofwaardige ontrouw

God is nooit ontrouw, wij mensen helaas wel. God doet altijd wat Hij beloofd heeft, wij mensen vaak niet. God hecht veel waarde aan gedane beloftes, wij mensen verwaarlozen ze gemakkelijk. We worden dan ontrouw aan wat we beloofd hebben. God houdt ons echter aan onze beloftes en verwacht dat we ze nakomen.¹

Een huwelijk wordt onder meerdere getuigen met een plechtig jawoord bezegeld en ook God is hiervan Getuige. Zonder te beseffen dat "liefhebben een werkwoord is" waar je samen mee moeten leren spelen, laten we onbedoeld onze eerste liefde bekoelen. Als dat vuur gedoofd is, zijn de mogelijkheden om op avontuur te gaan ongekend. Velen lonken naar "het groene gras van de overkant" en spelen op het glibberige pad van flirten, overspel en hoererij. Velen laten zich een rad voor ogen draaien door het gedachtegoed van een wereld die geïnspireerd wordt door de tegenstander. Die frivole wereld, die op allerlei manier tot ons komt en ons probeert te verleiden tot het najagen van onwerkelijke fantasieën. Hoe heeft dit zover kunnen komen? Omdat we verzuimd hebben te investeren in onze eigen relatie en we onze plechtig belofte met allerlei drogredenen terzijde menen te mogen schuiven. Voor God is dit ongeloofwaardig en zijn onze vindingrijke excuses onacceptabel.² Waar is de vastberaden wil om onze beloftes gestand te doen? Waar is onze zelfbeheersing om standvastig te proberen te leven tot Gods eer?³

¹ Prediker 5 : 3: *"Wanneer gij een gelofte aan God zult beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij heeft geen lust aan zotten; wat gij zult beloofd hebben, betaal het".*

² Jakobus 5 : 12: *"Doch voor alle dingen, mijn broeders, zweert niet, noch bij den hemel, noch bij de aarde, noch enigen anderen eed; maar uw ja, zij ja, en het neen, neen; opdat gij in geen oordeel valt".*

³ 1 Korinthe 15 : 58: *"Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere".*

Vraagje: Wat doe jij met het gezegde: "Belofte maakt schuld"?

Vrijheid of losbandigheid?

Het leven in gemeenschap met de Here Jezus Christus is een voortdurende bron van nieuwe kracht en blijde levenslust.^{1,2} Ook deze waarheden worden uitgedrukt in de gemeenschap tussen man en vrouw. Het meest intieme en tegelijk het meest opwindende dat God de mens heeft gegeven is de seksualiteit en juist hierin verschillen mannen en vrouwen sterk in hun beleving. En toch worden in dit alles diepe geestelijke waarheden uitgebeeld. De Schepper verlangt ten allen tijde naar gemeenschap met Zijn schepping³ en dit wordt uitgedrukt in het gemakkelijk opborrelende seksuele verlangen van de man. De schepping verlangt pas naar gemeenschap met haar Schepper als de geestelijke relatie met haar Schepper (door wedergeboorte) hersteld is.⁴ Zo is ook het seksuele verlangen van de vrouw veel meer het gevolg van een harmonieuze geestelijke band. Dit zijn slechts twee voorbeelden waaruit je kunt zien hoe waardevol en leerzaam God de seksualiteit gemaakt heeft gemaakt.

In ons Christelijk Nederland was de seksualiteit in het verdomhoekje terecht gekomen doordat er zo weinig mogelijk of negatief over gesproken werd. Een geslaagde truc van de tegenstander om dit prachtige beeld te ontkrachten door er stevig de rem op te zetten. Sinds de jaren zestig is er veel meer openheid gekomen met betrekking tot de seksualiteit en wordt er veel over geschreven en gepraat. Maar alweer heeft de tegenstander een doeltreffende truc bedacht door nu alle remmen los te gooien. Maar: kan vrije seks of een "one night stand" bijdragen aan het werkelijke innerlijke geluk van de mens? Als je bedenkt hoe God de seksualiteit bedoeld heeft en de geestelijke beelden erin (h)erkent, getuigt ook dit fundamentele levensterrein van Hem, Die verlangt naar gemeenschap met ons. Echte gemeenschap is altijd vrijwillig, maar nooit vrijblijvend!

- ¹ Titus 2 : 11: "*Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen*";
- ² 1 Timótheüs 2 : 4: "*(God) wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen*".
- ³ Romeinen 3 : 11: "*Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt*";
- ⁴ Psalm 63 : 2: "*O God! Gij zijt mijn God! ik zoek U in den dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een land, dor en mat, zonder water*".

Vraagje: Is vrije seks eigenlijk geen gebrek aan durf en idealisme?

De taal van het lichaam

God roept ons op om Hem met heel ons hart, verstand en al onze kracht te dienen.¹ Hij vraagt ons niet alleen ons hart, maar ook ons lichaam aan Hem over te geven, zodat Hij het gebruiken kan om Zijn liefde en genade tot uitdrukking te brengen.²

Het natuurlijke lichaam volgt Gods natuurwetten en heeft z'n eigen taal en drukt zo ons innerlijk uit. Het spreekt van nature de waarheid, want als iemand zich blij of verdrietig, rustig of opgejaagd, onbevangen of bang voelt, zie je dat duidelijk aan de lichaamshouding. Met ons lichaam communiceren we dus ook en deze non-verbale taal blijkt vaak betrouwbaarder dan gebruikte woorden (de verbale communicatie). Met mooie woorden kun je iemand om de tuin leiden, maar je lichaamstaal is eerlijker. Woorden kun je een verstandelijke draai meegeven, terwijl lichaamstaal direct "gesproken" wordt door je hartsgesteldheid. Daarom kan God ook je lichaam gebruiken in Zijn dienst.³

De natuurlijke aantrekking tussen man en vrouw vertaald zich ook in lichamelijke verlangen. God erkent dit en houdt er rekening mee. Lees 1 Korinthe 7 : 1-9 maar eens heel goed. Liefhebben is een werkwoord en de liefde bedrijven doe je door actief elkaars geestelijke en lichamelijke verlangens te beantwoorden. "Gemeenschap met God beoefenen" blijkt in meerdere opzichten het voorbeeld voor de gemeenschap die je als huwelijkspartners mag beleven.

¹ Markus 12 : 30: *"En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod".*

² Romeinen 12 : 1: *"Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst".*

³ 2 Korinthe 5 : 10: *"Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een ieder wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad".*

Vraagje: Herkennen en vertalen jullie elkaars lichaamstaal?

Het ene vlees

Zoals we al eerder gezien hebben worden Schepper en oude schepping één in de nieuwe schepping die voortgebracht wordt. Daarin zijn beide onlosmakelijk met elkaar verbonden en in elkaar verweven. ¹ God heeft Christus en de Gemeente ook aan elkaar gegeven als Hoofd en Lichaam. ² Ook Hoofd en Lichaam zijn voor altijd onlosmakelijk aan elkaar verbonden. ³ Want de Bijbel zegt: "En zij twee zullen tot één vlees zijn" en zegt dit met het oog op Christus en de Gemeente. ⁴ Door de vereniging van het Mannelijke (Christus) en het vrouwelijke (gelovige schepselen) wordt het ene vlees, namelijk het beloofde Zaad (vrucht) voortgebracht. ⁵

In een vruchtbaar huwelijk worden man en vrouw verenigd in hun kind. Beiden hebben hun aandeel geleverd en dit is meestal ook te zien. De lichamelijke gemeenschap tussen man en vrouw is slechts een beperkte éénwording, pas in het verwekte en voortgebrachte kind heeft hun beider vlees zich werkelijk verenigd. Hieruit blijkt dat ook de kinderwens van man en vrouw en de wijze waarop dit verlangen vervuld wordt een uitdrukking is van Gods verlangen naar de nieuwe schepping en de wijze waarop Hij en Zijn schepping werkelijk Eén zullen worden. Elk nieuw kindje is een wonderlijk getuigenis van éénwording en wijst vooruit naar die ware volmaakte Eénwording.

¹ 1 Korinthe 15 : 28: "..., opdat God zij alles in allen".

² Éfeze 1 : 22, 23: "..., en heeft Hem (Christus) aan de Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult".

³ Johannes 17 : 24: "Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt";

⁴ Éfeze 5 : 32: "Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente".

⁵ Galaten 3 : 16, 29: "Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofenis erfgenamen".

Vraagje: Is de kinderwens de daaruit voortkomende zorgen waard?

Hoofd en lichaam

Als we Éfeze 5 : 22-33 doorlezen, zien we dat de relatie tussen Christus en de Gemeente als voorbeeld voor een huwelijksrelatie wordt gebruikt. In dat Schriftgedeelte komen meerdere fundamentele zaken aan de orde, die God bij de schepping al heeft bepaald. Het zijn niet zozeer voorgeschreven wetten, maar veeleer principes die God vanwege hun geestelijke betekenis in de schepping heeft gelegd. Als we deze natuurlijke - door God bepaalde - "wetmatigheden" opvolgen zal Hij dat zegenen.¹ Trouw aan deze goddelijke principes in de scheppingsorde zijn een eerste vereiste (zie ook dag 18).

Vers 22, 24: De vrouw zal de man onderdanig zijn omdat de Gemeente (schepping) dit aan Christus (Schepper) is. Dit betekent niet dat de vrouw minder is, maar van Godswege een andere positie en verantwoordelijkheid gekregen heeft.

Vers 23: De man is verantwoordelijk voor de vrouw als hoofd van het gezin, zoals Christus als Hoofd van Zijn Gemeente verantwoording draagt en haar in stand houdt. Helaas zien we soms dat de man deze taak niet op zich neemt. Hoe zou God hun huwelijk kunnen zegenen?

Vers 24-27: De man zal zich inzetten voor het geestelijk welzijn van zijn vrouw, zoals Christus Zich volledig inzet voor het welzijn van Zijn Gemeente. Veel mannen lijken de reikwijdte van deze verzen niet te beseffen! Het maakt de man verantwoordelijk (!) voor het geestelijk welzijn van zijn vrouw.

Vers 28, 29: De man zal - als voor eigen lijfsbehoud - zijn vrouw liefhebben, koesteren en onderhouden, zoals Christus de Gemeente. De man is ook verantwoordelijk voor het lichamelijk welzijn van zijn vrouw. Dit is meer dan alleen maar zorgen voor onderdak en brood op de plank. Het gaat heel letterlijk om je naaste (je vrouw staat immers naast jou) liefhebben als jezelf!

Vers 31, 32: Als je alle genoemde verzen goed doorleest (wel doen!) en overdenkt, dan blijkt dat zowel man als vrouw elkander dienen, echter wel vanuit een verschillende positie. God heeft dit met het oog op Christus en de Gemeente zo geregeld!

¹ Lees bijvoorbeeld 2 Korinthe 9 : 6 en Éfeze 6 : 1-3.

Vraagje: Waaruit blijkt in jullie huwelijk dat jullie elkaar dienen?

De lichtere last

We hebben de Here Jezus Christus gevonden als de belangrijkste Vriend in ons leven. Van Hem krijgen we het belangrijkste dat we nodig hebben voor dit leven, namelijk vrede in het hart. Door Zijn Geest mogen we leren wat geduld, genade, liefde en trouw inhouden. Van Hem krijgen we bovendien welgemeende adviezen voor het leven van alledag. De Here Jezus heeft immers gezegd "Mijn last is licht en Mijn juk is zacht". Hij lost onze problemen niet op, maar geeft hierin wel een richting aan.¹

Deze weg is niet altijd even makkelijk, maar het vormt ons wel en werpt uiteindelijk vrucht af.² De Here Jezus spoort ons bij moeizame relaties aan om niet te makkelijk de moed op te geven en uit elkaar te gaan. God doet dat ook niet met ons, maar geeft ons juist genade op genade.³ Je mag Gods hulp vragen bij het nastreven van de door Hem bedoelde principes binnen al jouw relaties.³ Je hemelse Vader zal graag naar je luisteren als je deze dingen met Hem bespreekt. Dat betekent immers dat je Hem de kans geeft jou te inspireren tot Hem welbehaaglijke dingen. Zo geef je de Bedenker van relaties de kans Zijn willen en Zijn werken in jouw relaties uit te werken.⁴ Jij kunt voor jezelf die keuze maken en ook je partner zal dat mogen doen. Vrijheid is de enig juiste voedingsbodem voor gemeenschap, je kunt en mag niets afdwingen. Het motto verbeter de (wereld van je) relatie en begin bij jezelf is in dit verband ook heel toepasselijk en mag je ook in dit geval in handen geven van jouw Vernieuwer.

¹ 1 Korinthe 10 : 13: "... doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen".

² Hebreëen 10 : 36: "Want gij hebt lijdzaamheid van node, opdat gij, den wil van God gedaan hebbende, de beloftenis moogt wegdragen";

³ Johannes 1 : 16: "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade".

⁴ Filippienzen 2 : 13: "Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen".

Vraagje: Welke onhebbelikheden van jou bespreek je met God?

Epiloog (nawoord)

Het boek Prediker is een tamelijk onbekend, maar toch prachtig Bijbelboek. Het houdt ons de betrekkelijkheid van heel het leven voor en roept ons op vooral van de goede dingen te genieten. Niet dat het leven draait om werkplezier, eten, drinken en vrolijk zijn, maar het is wel het goede dat God geeft. Het boek eindigt echter met een belangrijke conclusie. Heb ontzag voor God en luister naar wat Hij te zeggen heeft. Want uiteindelijk zal Hij alles wat we gedacht - en als gevolg daarvan gedaan - hebben, in Zijn Licht brengen.¹

We zijn deze maand begonnen met vast te stellen dat we bij God terecht moeten om relaties in al haar facetten te begrijpen. We hebben een duidelijk en sprekend voorbeeld in de relatie die God met ons heeft. Hieraan mogen we al onze relaties spiegelen en van daar uit steeds meer ontdekken hoe God relaties bedoeld heeft. En we mogen beseffen dat we eens oog in oog zullen staan met de Bedenker van het leven en al zijn relaties. Dan zal in de eerste plaats blijken of onze relatie met Hem optimaal is geweest. Onze Heer zal de vrucht openbaren die Hij in en door ons heeft kunnen voortbrengen. Daardoor zal ook blijken of we deze goddelijke relatie met Hem inderdaad de leidraad voor onze andere relaties hebben laten zijn. De werkelijke inhoud van heel ons leven zal geopenbaard worden.

Ik hoop en bid dat er iets in gang is gezet door dit dagboekje. Dat je bewuster omgaat met je keuzes en verantwoordelijkheid. Dat je bewuster omgaat met al je relaties en dat je weet dat jou keuzes en houding ook iets met die ander doet. Dat je weet dat de relatie en gemeenschap met de Heer het belangrijkste richtsnoer is voor al je relaties en heel je leven.²

¹ Prediker 12 : 13, 14: "... Vrees God, en houd Zijn geboden, want dit betaamt allen mensen. Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad".

² Kolossenzen 3 : 17: "En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem".

Lees: Lukas 24 : 13-35

De geschiedenis van de Emmaüsgangers

Het is best opvallend dat je over de hele wereld en in alle tijden ziet dat mensen zich bezig houden met de zogenaamde "levensvragen": Waarom ben ik hier? Wat is de zin van het leven? Waarom is er lijden? Bestaat er een god? enzovoorts. Op één of andere manier weet de mens dat er meer is.

In de zoektocht naar antwoorden op deze vragen zijn er in de loop der eeuwen verschillende godsdiensten of religies ontstaan. Maar wat is nu de Waarheid? Welke godsdienst heeft de goede antwoorden? Objectief gezien is dit natuurlijk een heel moeilijke vraag.

De Bijbel zegt dat als je op zoek bent naar de Waarheid je uiteindelijk bij Jezus Christus uitkomt. Je moet er dan natuurlijk wel van uit gaan dat de Bijbel het Woord van God is. Dit is de basis. Dat de Bijbel Gods Woord is kun je niet bewijzen. Het is wel zo dat, als je het gelooft, de Bijbel vervolgens het "bewijs" wel geeft. Je komt steeds meer tot de ontdekking dat het zo is. Je hart gaat als het ware "branden" om het met de woorden uit Lukas 24 : 32 te zeggen. Je "weet" gevoelsmatig dat het zo is.

In de geschiedenis die je gelezen hebt, wordt er ook brood "gebroken", waarna de twee Emmaüsgangers de Heer herkenden. Hier komen we later op terug. "Brood breken" wordt in de christelijke kerken en gemeenten als ritueel toegepast. Deze maand willen we eens stilstaan bij het "Avondmaal" en de "Doop". Twee rituelen die je misschien al kent of waar je wel eens van gehoord hebt.

Lees: Hebrëëen 10 : 1-10

Waarom de offers?

Zo'n 4000 jaar geleden sprak God met Abraham. Abraham was een rijk man en woonde in wat nu Koeweit is (bij Irak in de buurt). God beloofde hem veel nakomelingen en uit hem zou de "Verlosser" geboren worden, die de mensheid zou verlossen van hun zonden.

Uit Abraham werd Izak geboren, uit Izak Jakob en Jakob kreeg twaalf zonen waaruit later de twaalf stammen van Israël zijn ontstaan.

Israël werd door God "uitverkoren". Dan denk je misschien: "Dat is mooi om uitverkoren te zijn door God". Op zich klopt dat natuurlijk wel, maar je moet je ook altijd afvragen: "Uitverkoren, maar om wat te doen?". Israël was uitverkoren omdat God aan hen Zijn Woord wilde geven en van het volk ook verlangde dat ze het Woord zouden geloven, gehoorzamen en het ook aan de andere volken zouden vertellen. Dit hebben ze eigenlijk nooit echt gedaan.

In het Woord van God, dat Israël ontvangen had, het Oude Testament, vinden we heel veel rituelen, feesten, ge- en verboden en heel veel offers.

Waarom? In Hebrëëen 10 lezen we dat God de offers eigenlijk niet eens gewild heeft, dat Hij er geen behagen in had (dit staat ook al een heel aantal malen in het Oude Testament). Wel, de offers hadden de Israëlieten erbij moeten bepalen dat God hen vrijspak van hun zonden door middel van plaatsvervangend sterven en hun hart had in vertrouwen naar God op moeten zien. Vertrouwen op een rechtvaardig en barmhartig God, Die ooit zelf in een Lam zou voorzien om af te rekenen met de zonden. Maar voor hen werden de offers een spelletje om zichzelf vrij te kopen van hun zonden, God op die manier tevreden te stellen en onheil af te wenden. Eigenlijk met dezelfde motivatie waarmee de heidenen hun offers brachten. Maar voor God is het hart van degene die het offer brengt belangrijker dan het offer zelf.

Lees: Matthéüs 26 : 17-19, 26-30

Nieuwe instellingen

Paulus zegt over het Oude Testament: "de Wet is geestelijk". Dat wil zeggen: Alle instellingen hebben ook een betekenis en de betekenis is belangrijker dan het offer zelf. Oftewel, alle offers wijzen op één of andere manier op de Here Jezus. Ze zijn een "schaduw van het toekomstige". Zij spreken van het plaatsvervangend sterven en opstaan van de Here Jezus. Dat is "het toekomstige" zelf.

De Bijbel maakt duidelijk dat met de dood en opstanding van de Here Jezus een einde gekomen is aan de Wet. Alle offers en dergelijke spraken immers over Hem. Nu is Hij er en is dat dus vervuld! Je kunt het vergelijken met een briefje dat je krijgt met daarop de belofte dat je over een maand je nieuwe fiets ontvangt (vanwege de levertijd). Op het moment dat de fiets er is, kan het briefje in het archief en heeft het geen waarde meer. Zo is het ook met de Wet.

Wij hebben geen set met regeltjes van wat de Heer van ons verlangt om Hem te behagen. (Dat is natuurlijk in wezen wat religie is). Toch wordt er wel gezegd dat de Heer twee "nieuwe" instellingen gegeven heeft aan ons. De "Doop" en het "Avondmaal". Zowel Doop als Avondmaal hebben een betekenis en bepalen ons bij de Heer, die voor ons immers onzichtbaar is. Het is niet zo dat je je letterlijk moet laten dopen (omdat je anders niet behouden zou zijn) of dat je elke week avondmaal moet vieren. Het is wel zo dat er een heel rijke betekenis aan beide "rituelen" vast zit.

Hoewel beide "sacramenten", zoals ze ook wel genoemd worden, "nieuwe" instellingen zijn, zijn ze toch ook weer niet helemaal nieuw. Ze zijn beide nauw verbonden met wat we leren vanuit het Oude Testament. De Doop grijpt, bijvoorbeeld, terug op de verlossing uit Egypte door de Schelfzee heen. Het Avondmaal grijpt terug op de instelling van het Pascha bij de uittocht van Israël uit Egypte. Daarover morgen meer.

Lees: Exodus 12 : 3-9

Instelling van het Pascha

Zo'n 300 jaar na de roeping van Abraham kwam er een hongersnood in het Midden-Oosten. De twaalf zonen van Jakob (de kleinzoon van Abraham) die inmiddels uitgegroeid waren tot twaalf stammen trokken naar Egypte. Daar was nog wel eten (daar had Jozef voor gezorgd; zie de geschiedenissen in Genesis). Het volk werd in Egypte zeer talrijk. Zo'n 500 jaar na de roeping van Abraham (circa 1550 v. Chr.) werd het volk zo talrijk dat de Farao bang werd dat, als hij aangevallen zou worden en Israël zou de zijde van het aanvallende land kiezen, hij echt een probleem had. Hij maakte hen tot slaven. En toen ze nog steeds talrijker werden gaf hij het bevel alle jonge jongetjes te laten doden om de bevolkingsgroei in te dammen.

Toen riep God een man genaamd Mozes om het volk te verlossen uit Egypte. De farao wilde het volk niet laten gaan (weg goedkope arbeidskrachten) en de Heer zond 10 plagen over het Egyptische volk. Bij de laatste plaag zou God al het eerstgeborene (van mensen en dieren) in Egypte doden.

Om er voor te zorgen dat dit bij Israël niet zou gebeuren, moesten ze een lam in huis halen, dit slachten en vervolgens het bloed van het lam op het kozijn van de deur smeren. Ook moest al het gist weggedaan worden uit de huizen. Deze instelling heet het "Pascha".

Zoals gezegd heeft alles een betekenis. Het ging God niet slechts om het letterlijk slachten (hoewel dit wel moest gebeuren) maar veel meer om de betekenis. Het is duidelijk dat het in deze geschiedenis aan de ene kant gaat over dood, maar ook over leven.

Lees: Exodus 12 : 16-28

Betekenis van het Pascha

Het Paaslam is een beeld van de Here Jezus. Om te zorgen voor verlossing (vrijheid, leven) moest Hij sterven. De Israëlieten moesten een lam tot zich nemen, opeten. Dit betekent overdrachtelijk dat ze de Here Jezus moesten aanvaarden. Daarna werd het bloed van het lam op de deurpost gesmeerd. Het leven van het lam ging naar de deur. Dit is een beeld van de opstanding van de Here Jezus. Hij stierf, maar bleef toch verder leven. (Bloed is een beeld van leven, bloed hoor je eigenlijk niet te zien, het brengt de voedingsstoffen, zuurstof en energie, naar al je organen en voert de afvalstoffen weer af. Op het moment dat je bloed ziet kan het dus niet meer doen wat het eigenlijk moet doen. Je moet bloed dus niet koppelen aan dood.)

De deur werd een levende deur. Achter deze deur, in het huis, was men veilig voor de engel des doods en ging het oordeel hen voorbij. De met bloed ingesmeerde deur was het bewijs van hun geloof. Als er bloed op de deurpost zat, was er leven. Het eerstgeborene ging dan niet dood. Het oordeel over Egypte ging hen voorbij. ("Pascha" betekent voorbijgaan.) De volgende morgen was diezelfde deur de weg naar de vrijheid. Later zegt de Heer van Zichzelf dat Hij de Deur der schapen is (beeldspraak uiteraard).

Het Pascha spreekt dus overdrachtelijk over de dood en opstanding van de Here Jezus, waardoor verlossing uit slavernij (van de wet, de zonde en dood) mogelijk werd.

Verder moest het gist weg. Gist is een beeld van ongeloof, zonde en valse leer. Door het werk van de Here Jezus is hier mee afgerekend!

Betekent dit nu, dat als je gelovig bent, de zonde weg is? Morgen gaan we hierover verder.

Lees: Kolossenzen 3 : 1-17

De christelijke levenswandel

Paulus legt uit hoe dat nu precies zit met de zonde. God rekent onze zonde(n) niet toe. Onze "oude" ik is gestorven en begraven met Christus. Het paaslam is geslacht. Het Lam Gods dat de zonde der wereld op Zich genomen heeft is gestorven. Het gist is weg. Er is geen straf meer. Hij droeg de straf.

Door geloof (je zegt dat je Jezus als Verlosser accepteert) ben je door de deur met het bloed (een beeld van de Heer die opstond uit de dood) het veilige huis binnen gegaan (beeld van het Koninkrijk van God). Je hebt leven gekregen dat nooit meer voorbij gaat, je hebt Zijn leven gekregen. God heeft ons, door ons Zijn leven te geven (de Heilige Geest), bekwaam gemaakt om Hem te kunnen dienen. Vanuit onszelf kunnen we dat eigenlijk niet. Hij wil ons gebruiken in Zijn dienst en als wij beschikbaar zijn, zal Hij dat Zelf in en door ons heen doen.

Dat is voor ons allemaal verschillend. We zijn in een leerschool. We zijn niet perfect, integendeel het blijkt al snel dat hoewel God onze "oude" ik rekent als dood, die "ik" voor ons nog steeds springlevend is. Elke dag moet je als het ware keuzes maken wie je dient. God rekent niet meer met het "oude". Wij moeten ook leren dat af te leggen (dat doe je immers met een lijk). Je kunt je wel goed voorstellen dat zelfs iemand als Paulus wanhopig uit kan roepen: "Ik ellendig mens." Wat hij wil dat doet hij niet en wat hij niet wil dat doet hij.

Misschien een schrale troost, maar als je echt God wil dienen, doet Hij uiteindelijk alle dingen medewerken ten goede.

Toch kan God een gelovige gaandeweg veranderen. De zonde hoeft geen allesoverheersende macht te blijven in het leven van een gelovige. Vertrouw maar op de Here Jezus, die leeft en in de hemel voor jouw heiliging zorgt. Hij is de overwinnaar! Bedenk de dingen, die boven zijn. Het bloed van het Lam (het leven van het Nieuwe Testament) heeft grotere kracht dan je denkt.

Lees Matthéüs 26 : 26-31

Betekenis van het Avondmaal

Eigenlijk is de term "Avondmaal" niet helemaal Bijbels correct. Er wordt zoal gesproken over "brood en beker", "breking des broods" en "brood en wijn". Eigenlijk is het geen echte maaltijd. Het is symboliek. Het paaslam is geslacht en gegeten. Overdrachtelijk heeft de Heer geleden en is Hij gestorven. Wat er over is op de tafel is ongezuurd brood (al het gist was immers weg), wijn en nog wat kruiden.

In ons schriftgedeelte is het de avond voor de kruisiging van de Heer. Hij wist wat er zou gaan gebeuren (Zijn kruisiging) en wil de discipelen symbolisch laten zien wat er daarna zou komen. De discipelen begrepen dat toen niet. Later wel.

Hij neemt het brood, zegent het en zegt dat het Zijn Lichaam is. Dit duidt op Zijn Lichaam, de Gemeente, waarvan Hijzelf het Hoofd is. Alle gelovigen verenigd in één lichaam met Christus. De wijn is het bloed van het Nieuwe Verbond. Let op: het NIEUWE Verbond.

Het paaslam was geslacht als onderdeel van de Wet (het Oude Verbond). Dat is nu voorbij. Nu komt het Nieuwe Verbond. Een verbond van vrede, een eeuwig verbond. Het Oude Verbond was op het vlees gelegd. Geen mens kon zich daar aan houden en dus veroordeelt het Oude Verbond. Het Nieuwe niet. De oude mens wordt immers door God dood gerekend en God ziet de nieuwe mens (Christus in ons, de Heilige Geest) aan. De nieuwe mens leeft voor Hem, daar rekt Hij mee. Het Nieuwe Verbond geeft nieuw en volmaakt opstandingleven. Dat is niet te veroordelen; het is volmaakt. Daarom is het Nieuwe veel beter dan het Oude.

De Heer laat door de tekenen van brood en beker zien dat Hij weliswaar eerst zou sterven (Paaslam), maar dat Hij op zou staan uit de dood en dat zij (zijn discipelen) Zijn Lichaam zouden gaan vormen en Zijn Leven zouden krijgen. En dit geldt voor elke gelovige. Ook voor jou en mij.

Lees 1 Korinthe 10 : 14-22

De praktische betekenis van het Avondmaal

Hier in deze hoofdstukken van de Korinthebrief legt Paulus uit wat het betekent onderdeel te zijn van Christus' Lichaam.

Moet je je voorstellen. Op het moment dat je je leven aan de Heer geeft, dan wordt je onderdeel van Zijn Lichaam. Hij is het Hoofd. Hoewel wij daar misschien niet altijd al te veel van zien gaat de Heer ons leven gebruiken net als een lichaam zijn delen gebruikt, als je beschikbaar bent voor Hem. We zijn allemaal verschillend. Soms zal de Heer gebruiken waar we van nature goed in zijn of wat we leuk vinden. Soms misschien, onverwacht, blijken we dingen te kunnen of doen of zeggen die we niet voor mogelijk gehouden hadden. We komen in situaties die we zelf misschien helemaal niet uitgezocht zouden hebben.

Het is misschien niet zo leuk om te zeggen, maar in tegenstelling tot organen in ons lichaam kunnen wij de keuze maken om het Hoofd niet te dienen, hoewel we onderdeel zijn van het Lichaam.

Als je dus brood en beker deelt met medegelovigen dan gaat het, net als in het Oude Testament bij het brengen van de offers, om je hart! Je kiest er dan voor om gemeenschap te hebben met het Hoofd, Christus en met de andere broeders en zusters. Anders heeft deelnemen aan het avondmaal geen enkele betekenis of nut. Gemeenschap hebben met broeders en zusters kan alleen op grond van het nieuwe leven.

Dat nieuwe leven is het bloed van het Lichaam van Christus. Dat is de bloedband die we als kinderen van God met elkaar gemeen hebben. Dat betekent in de praktijk dat we al onze broeders en zusters zouden accepteren als "familie". En net zoals bij aardse familiebanden gaat één en ander niet vlekkeloos. Maar als je het doel in het oog houdt, dat de Heer ons allen op wil laten groeien, dan kun je die ander ruimte geven en kun je je dienstbaar opstellen naar die ander toe.

Lees 1 Korinthe 11 : 17-34

De dood des Heeren

Paulus spreekt hier over de gewoonte bij de eerste christenen om als ze samenkwamen regelmatig brood en beker met elkaar te delen. Waar ik lang mee geworsteld heb, is vers 26. Met het vieren van avondmaal verkondig je de "dood des Heeren". Hoe kan dat nu? Het avondmaal gaat toch over de Opgestane Heer. Het paaslam ging over het lijden en sterven en brood en beker over Zijn Opstanding.

Als je het begin van het hoofdstuk en het vorige hoofdstuk bestudeert en ook wat Paulus in de Romeinen- en Hebreeënbrieffen daarover zegt, dan is de gedachte als volgt: Israël is voor ons een voorbeeld. God had een huwelijksverbond (het Oude Verbond) met Israël. God de Man. Israël de vrouw. Israël hoefde het zaad (Woord) van de Man niet. Israël was ontrouw (ongelovig). God zei dat Hij een nieuw verbond zou maken. Hij zou als man (en Maker van het testament of huwelijksverbond) sterven, zodat Israël, als vrouw, vrij zou worden van de Wet en zich zou kunnen binden aan een andere man, namelijk aan Degene die op zou staan uit de dood.

Dus met het vieren van het Avondmaal gedenken we dat de Heer Opgestaan is en dat we met Hem gemeenschap hebben, namelijk verbonden zijn in een Nieuw verbond en tevens verkondigen we dat de Testamentmaker van het Oude Verbond dood is en we dus vrij zijn van de Wet. Israël en dus de hele schepping is vrij van de Wet met als doel de Opgestane te kunnen dienen.

Dit sterven van de Heer betekent ook de dood van ons vlees. Als wij toch vanuit onze oude "ik" willen blijven leven, dan ontkennen we dat we een nieuwe schepping geworden zijn; dan ontkennen we de werking van het Lichaam van Christus en onze deelname daaraan. Dan onderscheiden wij het Lichaam niet en dat noemt vers 29 "onwaardig eten". Zo'n houding zegent de Heer niet.

Wanneer je deelneemt aan brood en beker zou je jezelf moeten onderzoeken in hoeverre je tot opbouw van andere broeders en zusters wilt zijn. Anders kun je dit ritueel beter maar overslaan, want dan lieg je feitelijk.

Lees 1 Korinthe 11 : 27-34

Onwaardig eten

Ik nam een keer deel aan het avondmaal in een gemeente en toen het brood rondgedeeld zou worden, liep er een echtpaar weg. Later vroeg ik waarom ze dat gedaan hadden en ze gaven mij als antwoord dat er ook een vrouw deelnam die met een man samenwoonde. Volgens hen neem je dan onwaardiglijk deel aan het avondmaal. Dit is maar een voorbeeld.

Omdat er eigenlijk geen duidelijke richtlijn is hoe vaak en op welke manier avondmaal gevierd moet worden, zijn er in de loop der eeuwen in de verschillende kerken allerlei vormen gevonden om dit te doen. Heel vaak heeft het met de Bijbelse waarheid weinig meer van doen. Zo ook dit voorbeeld. Het is zo dat als je als ongelovige deelneemt aan brood en beker, dit eigenlijk helemaal niets betekent. Je zonden zijn niet vergeven, je bent niet één plant met de Here Jezus geworden, je hebt geen nieuw leven gekregen, je bent geen onderdeel van Zijn Lichaam en je komt, net als alle ongelovigen, in het oordeel. Je zult verantwoording af moeten leggen voor de inhoud die je aan je leven gegeven hebt. Dat moet de gelovige ook, maar die weet dat er geen straf is op wat gedaan is in ongelooft. Het zal verdwijnen, dat wel; dat kun je ook als straf beschouwen.

Wat gedaan is uit liefde tot de Heer, zal blijven bestaan. Soms leven broeders en zusters anders dan de Heer bedoeld heeft, maar toch hebben wij niet het recht om een ander te oordelen. We zouden liever onszelf oordelen. Met weglipen van het avondmaal vanwege anderen, ontnemen je bovendien jezelf de gemeenschap met het Lichaam.

Het echtpaar dat wegliep bij het avondmaal had eigenlijk geen idee wat het inhoudt om Christen te zijn. God heeft ons vergeven. We zijn immers ongezond. We zouden elkaar zien als "in Christus". Misschien niet makkelijk, omdat we aanzien wat voor ogen is, maar het zou wel moeten. Wij mogen nooit oordelen, wel elkaar onderwijzen. Bijbels gezien mocht deze vrouw die samenwoonde gewoon aan het avondmaal. Het gaat niet om hoe je leeft, maar hoe je gelooft!

Lees 1 Korinthe 5 : 7

Gist uitzuiveren

In dit gedeelte wordt er over gesproken dat we de oude gist uit moeten zuiveren. We zijn immers ongezuurd. Dit is dezelfde waarheid die we al eerder zagen. God ziet ons in Christus. We zijn met Hem gestorven, begraven en opgewekt. Daarom zouden we de oude mens af moeten leggen en de nieuwe mens aandoen. Leef naar je roeping.

Aan de ene kant hebben we nieuw leven ontvangen. Aan de andere kant leven we ook nog in dit oude. Dit blijft tot aan onze dood (of tot de opname van de Gemeente) een strijd. Van ons wordt gevraagd aan de voeten van de Heer te zitten en te luisteren naar Zijn Woord. Ons te realiseren dat alles vergeven is. Dit geeft rust en een gereinigd geweten. Dit maakt ons in staat, ondanks onze fouten en gebreken, Hem te kunnen dienen. We zouden ons niet richten op het oude (met alles wat er aan vast zit, hoererij, gierigheid, stelen, jaloezie, dronkenschap etcetera) maar op het nieuwe (liefde, blijdschap, vrede, geduld etcetera) Dit gaat tegen onze oude natuur in. God Zelf wil dit in en door ons bewerkstelligen. In de praktijk zullen de meesten van ons een combinatie van de twee laten zien. Laat dat je niet te depressief maken. Wat niet goed is, wordt uiteindelijk toch weggedaan. Het verbrandt. Je krijgt er geen straf voor maar ook geen loon.

Vaak wordt er in gemeenten gezuurd brood gebruikt. Daarmee geef je eigenlijk aan dat je nog vanuit de "oude" mens leeft. Je begrijpt dat dit niet de bedoeling is. Gezuurd brood, met gist erin spreekt van de oude mens. Gist is namelijk een stukje deeg van de vorige dag, waar het bederf al in werkt. Dit beeldt de zonde uit, die afkomstig is uit de vorige, gevallen schepping.

Men staat ook vaak stil bij het lijden en sterven in plaats van de opstanding. Heel jammer. Je gedenkt dan in feite steeds de diepste vernedering van de Heer, in plaats van Zijn verhoging, die we eigenlijk zouden moeten gedenken. Je gedenkt de overwinning van satan, in plaats van de overwinning van God.

Lees Lukas 22 : 7-13

Het laatste paasfeest in de opperzaal

Jezus weet wat er gaat gebeuren en stuurt Petrus en Johannes er op uit om het laatste Pascha voor te bereiden. Morgen zou, waar het Pascha een beeld van is, vervuld worden. Het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt, zal geslacht worden. Het lijkt het einde, de overwinning voor de tegenstander. Wat de tegenstander echter niet wist, of niet geloofde, is dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor degenen die in Hem geloven, dus zeker voor de Here Jezus. De Heer zou opstaan uit de dood als nieuwe schepping. Daar heeft de satan geen enkele macht meer over. Als hij dit geweten had, dan had hij de Here Jezus niet gekruisigd.

Ze gaan naar een opperzaal. Dat is de hoogste verdieping van een huis. Wij zouden het de zolderkamer noemen. Dat is overdrachtelijk een beeld van de hoogste plaats in de schepping, namelijk de hemel. De Heer zou na Zijn verandering uitermate verhoogd worden en een positie krijgen aan de rechterhand van God. Hij kreeg de allerhoogste positie in heel de schepping, een Naam boven alle naam. Hij werd Gods Zoon, erfgenaam van al Gods bezittingen. En daar gaat nu precies het Avondmaal over. De Heer is opgestaan en regeert nu in genade vanuit Zijn troon in de hemel.

Wij worden opgeroepen om vrij tot die Troon te gaan om hulp van Hem te verwachten. Vandaar dat de discipelen de onbekende man met de kruik water moesten volgen. Die beeldt de Heilige Geest uit.

De Heilige Geest in ons wil ons oog steeds weer op Christus richten. Door genade gaf Christus ons eeuwig leven, maar wat wij verder gratis van de Heer kunnen krijgen (onderwijs, liefde, wijsheid, vrede) is ook genade. Met raad en daad wil Hij ons bijstaan.

De hemel is overigens niet ver weg. De hemel strekt zich uit tot aan de grond. Eén centimeter boven de grond begint bij wijze van spreken de hemel al. Daarom kan de Heer én in ons hart én in de hemel zijn.

Lees Handelingen 20 : 7-12

Troost in Troas

Hier vinden we één van de keren dat, na de opstanding, volgelingen van de Heer samenkomen om "brood te breken". Dit is een teken van gemeenschap met elkaar. De gedachte is dat je één brood hebt en dat je daar allemaal een klein stukje van krijgt. De nadruk ligt echter op de eenheid. De werkelijke gemeenschap die ze hebben ligt niet in dat brood maar, in het "Levende Brood", de Here Jezus Christus en Zijn Woord. Met dat ze het brood delen, leren ze tegelijkertijd van Paulus dingen die hij later opgeschreven heeft. Uitleg vanuit de Thora, het Oude Testament. Precies wat de Heer Zelf ook deed bij de Emmaüsgangers (zie dag 1) toen Hij ook met hen het brood brak.

Ook hier zijn we in een opperzaal, een beeld van waar de Heer nu is en wij ook zijn (hoewel dat misschien een beetje moeilijk te begrijpen is, omdat we dat niet kunnen zien).

De jongeling die naar beneden valt, dood is en weer tot leven komt, is een beeld van de Here Jezus Zelf. Door Zijn Opstanding kan Hij ons leven (brood) geven. Zijn leven in ons wordt gevoed door het Woord. Als we met de Bijbel bezig zijn, als we die bestuderen dan groeit Zijn leven in ons. Dat is geestelijk voedsel.

In vers 12 staat dan dat ze bovenmatig vertroost waren. Troost betekent dat hoewel er iets ergs gebeurd is, je iets kwijt bent, er iets anders voor in de plaats komt, dat beter is dan wat je kwijt bent. In Genesis 24 staat bijvoorbeeld de geschiedenis van Izak. Toen zijn moeder - Sarah - overleden was, kreeg hij Rebekka als vrouw en dan staat er dat hij daardoor getroost werd na de dood van zijn moeder.

De troost is, dat hoewel we weten dat dit oude leven verdwijnt, we nieuw leven hebben ontvangen dat nooit meer voorbij gaat. Het besef daarvan geeft zo'n troost dat het steeds weer energie geeft om door te gaan in je dagelijks leven met de Heer.

Lees 1 Thessalonicenzen 4 : 13-18

Totdat Hij komt!

We hebben gelezen dat we bij het avondmaal gedenken dat de Heer met ons is, als het ware in brood en wijn. Hij zegt ook immers van Zichzelf: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald" en "Ik ben de ware wijnstok".

En ook dat we "verkondigen" de dood des Heeren. De Testamentmaker is overleden. De man is dood. We zijn niet meer gebonden aan het Oude Verbond. We zijn niet meer onder de wet. We mogen ons binden aan een ander, de Opgestane.

Er staat gelijk achteraan: "Totdat Hij komt". (1 Korinthe 11 : 26) De Heer is nu verborgen in de hemel, maar Hij komt terug!

Daar spreekt het gedeelte van vandaag over. Het blijft in de wereld niet altijd zo als het nu is. We mogen als gelovigen uitzien naar de toekomst met Hem. Als Hij terugkomt, zullen wij een ander lichaam krijgen. We zullen Hem dan verder mogen dienen bij alles wat Hij nog van plan is. Dit heeft in het begin te maken met de vervulling van zijn plannen met deze schepping en later zelfs met een leven in een heel nieuwe schepping. Alleen hier zegt de Bijbel niet zo veel over. Het zal heel mooi zijn. Als ik nu kijk in deze oude schepping hoe fantastisch alles in elkaar zit, wat een enorm creatieve Geest bezig moet zijn geweest om dit te maken, hoe zal het dan zijn in een schepping zonder zonde?

We mogen elkaar met deze woorden vertroosten, zegt Paulus. Wat de omstandigheden ook zijn, wij hebben hoop! Wij hebben toekomst!

Lees Lukas 24 : 13-32**Brandende harten**

Vandaag de prachtige geschiedenis, waar we mee begonnen zijn, waarbij de Heer na zijn opstanding op weg is met twee gelovigen. Ze begrijpen het niet. Hoe kan dat nu? Ze hadden verwacht dat de Heer zijn Koninkrijk op zou gaan richten. Dat Hij de Verlosser was. En het is nu al de derde dag. Het is nu misschien makkelijk praten, maar als ze de Bijbel beter hadden gekend, dan hadden ze kunnen weten dat op de derde dag nieuw leven komt. Ze geloofden maar een deel van de Thora. Het lijden van de Messias hadden ze niet begrepen. Dat door lijden heen heerlijkheid komt. (Dat is trouwens vaak dé manier om iets te leren. Door schade en schande word je wijs.)

Dan begint de Heer uit te leggen dat de hele Schrift over Hem spreekt. Namelijk, Hij deelt uit van het brood (overdrachtelijk) net als het Manna in het verleden. Dat was ook een beeld van het Woord dat de Heer spreekt. Dan breekt de Heer letterlijk het brood en ze herkennen Hem. Wat een climax! Ze laten alles achter om het verder te vertellen. HIJ LEEFT!!

Ik hoop dat jij ook dezelfde ervaring hebt of zult krijgen als je bezig bent met het Woord. Dat je hart als het ware brandt, vanwege de geweldige waarheden die je mag weten en begrijpen. Dat je mag zien hoe mooi Gods werk in elkaar zit. Je voelt je verbaasd en blij tegelijk; een soort van opwinding. Hierin herken je misschien het type van de wijn. Wijn drinken heeft een soortgelijke uitwerking. Je begint te gloeien van binnen. Wijn is een product dat alcohol (lees: geest) bevat. Het komt tot stand door de verdrukking van druiven en het opslaan in een eikenhouten vat. Dat is ook een beeld van de Here Jezus, het persen van de druiven staat voor het lijden van de Heer; het bewaren en gisten van het sap staat voor het geloof van de Heer. Op die manier kwam wijn (eeuwig leven) tot stand. Deze wijn stond op de Avondmaalstafel, weet je nog?

Het Woord van God, verbonden met de Here Jezus, gaf bij bekering (en geeft nog dagelijks) eeuwig leven aan gelovigen. Daarom kun je er bij tijd en wijle, in vuur en vlam van staan. Dit geeft passie om voor de Heer te gaan. Je weet dan dat je - met het Woord - je je met de belangrijkste zaken van het leven bezig houdt. Dit geeft je leven echt zin en inhoud!

Lees 1 Korinthe 1 : 10-16

De doop

Net als bij het avondmaal geldt ook voor de doop dat het, als het goed is, een uiterlijk teken is van wat inwendig gebeurd is. Doop is zinloos als je je hart niet aan de Heer gegeven hebt. Net als bij het avondmaal is er ook rond de doop soms veel verwarring. De toepassing is vaak niet Bijbels. Op zich is dit wel logisch. Je moet je voorstellen dat de tegenstander (satan) alles in het werk stelt om ons te beletten de Heer te dienen. Als we tot geloof gekomen zijn, kan hij aan de wedergeboorte niets meer doen. Je wedergeboorte kan niet ongedaan gemaakt worden. Maar hij zal alles wat in zijn vermogen ligt doen om ons te verlammen. Hij verdraait het Woord en probeert ons een schuldgevoel aan te praten (dat is natuurlijk niet zo moeilijk). Of hij probeert een andere betekenis aan het Woord te geven, zodat we de werkelijke inhoud ervan niet zien.

Dat verdraaien van het Woord vind je onder andere terug bij de tekenen van brood en beker en de doop. In het vervolg van deze studie staan we ook stil bij de misvattingen omtrent de doop. Doop is de uitbeelding van de eenmalige algehele reiniging van de zondaar - via dood en opstanding - bij zijn persoonlijke bekering tot God.

Dat de doop zelf een betrouwbare waarde heeft, vind je hier terug bij Paulus. Hij maakt duidelijk dat het niet om de rituele handeling gaat maar om de betekenis er van. Het is ook van geen enkel belang, bijvoorbeeld, door wie je gedoopt bent. Het gaat er om dat je door de "innerlijke doop" één bent geworden met Christus. Dat betekent het woord "dopen" ook eigenlijk! Het woord "baptizo" (doop) betekent dat je één wordt met datgene waarin je gedoopt wordt.

Zoek 1 Korinthe 12 : 13 ook nog maar even op. De betekenis blijkt duidelijk vanuit dit vers. Je wordt ergens mee vereenzelvigd. Op andere plaatsen gebruikt de apostel synoniemen als "één plant met" of "gemeenschap met".

Lees 1 Korinthe 10 : 1-13

Gedoopt in de zee

In dit schriftgedeelte vinden we Israël als voorbeeld voor ons. Israël was gedoopt in Mozes, in de wolk en in de zee. Waar Mozes ging, ging het volk ook. Hetzelfde gold voor de wolk.

Israël was verlost uit Egypte. Na de laatste plaag (de dood van al het eerstgeborene) waarbij het Pascha ingesteld werd, ging Israël door de zee heen. Dezelfde zee, die de legers van farao verzwolg, werd de redding voor de Israëlieten. God maakte een uitweg, waar die eerder niet was. De zee is hier een type van de dood. Het volk van God ging met Mozes (beeld van de Here Jezus) de dood in, maar kwam er ook weer uit (beeld van opstanding). Trouwens, Mozes had ervaring met water. Als baby'tje in het rieten mandje had hij dit al meegemaakt. De naam Mozes betekent ook: "uit het water getrokken".

En wat denk je van Noach met de ark. Het zijn dezelfde beelden, die je steeds weer herhaald ziet in de Bijbel. De gedachte is dat je het water in gaat en er weer uit komt. 1 Petrus 3 : 20, 21 legt de link tussen Noach en de doop. Voor een gelovige is er verlossing door de dood heen.

Het volk Israël ging daarna de woestijn in, geleid door Mozes. Overdag was er een wolkkolom en 's nachts een vuurkolom op weg naar het beloofde land. Ook de gelovige van vandaag heeft na zijn verlossing nog een woestijntocht te gaan.

Gedoopt in de zee komt in het nieuwe testament terug in de doop en wordt daar verder duidelijk, omdat de "doop in water" eigenlijk verreweg het meest voorkomt. Daarnaast komen ook "doop in Christus" en "doop met de Geest" voor.

De gedachte aan water komt nogmaals terug in het gedeelte van vandaag. Er wordt namelijk gesproken over water uit de steenrots, een type van Christus, de Rots die ons als gelovigen in de woestijn, het levende water geeft. Hij geeft ons Zijn Woord. Daar zouden wij uit leven.

Lees Handelingen 19 : 1-6

Speciale doopervaring

Na mijn eigen doop vroeg iemand mij of ik iets gemerkt had. Het eerlijke antwoord was: "Nee." Er zijn mensen die denken dat door je te laten dopen er iets "speciaals" met je gebeurt. Sommigen zouden in tongen gaan spreken of een andere "overweldigende" ervaring krijgen. In de Bijbel gebeurt het inderdaad dat de Geest zich na een letterlijke doop van iemand op een speciale wijze openbaart. (Bijvoorbeeld het spreken in tongen of profeteren). Belangrijk is ook in dit verband om de Bijbel als geheel te zien en te begrijpen waarom er soms bepaalde dingen gebeurden die nu niet, of in uitzonderingsgevallen, gebeuren.

Spreken in tongen en profeteren was nodig, omdat er nog geen Nieuwe Testament was. De Heer was gestorven en opgestaan. Maar: Hoe zat het nu met het Koninkrijk? Wanneer zou dat geopenbaard worden? Op deze vragen, die betrekking hebben op de "verborgenheid", de tijd waar wij nu in leven, gaven spreken in tongen en profeteren antwoord. Dit is later zwart op wit opgeschreven in het Nieuwe Testament. Nu hoeft er niet meer geprofeteerd te worden en ook het spreken in tongen gebeurt nu op een "normale" manier. Dat wil zeggen: het Woord van God wordt in een andere taal dan het Hebreeuws verkondigd.

Ik zeg niet dat de doop geen speciale ervaring kán zijn, maar aan de andere kant moeten we ons wel realiseren dat de Heer nu in het "verborgene" werkt. Als Hij Zich nu openbaart is dat een uitzondering. Regel is dat Hij zegt: "Zalig die niet zien en toch geloven".

Sommige mensen zien "handoplegging" als noodzakelijk voor het ontvangen van de Heilige Geest, maar in de Bijbel vinden we verschillende manieren waarbij mensen de Heilige Geest ontvangen. De gebeurtenissen in Handelingen zijn slechts bewijzen van de verborgen dingen, die we normaal gesproken niet zien en daarom ook niet zouden kunnen weten. Door deze geschiedenissen weten we dat de Heilige Geest voor een ieder is die in de Here Jezus gelooft, ongeacht afkomst.

Lees Handelingen 19 : 1-6

Gedoopt met de doop van Johannes

We komen nog even terug op het schriftgedeelte van gisteren.

In de dagen van de Heer werden mensen gedoopt met de "doop van Johannes". (We komen hier later nog op terug als we de vraag stellen waarom de Heer Zichzelf eigenlijk liet dopen.) De doop van Johannes verschilde met de Joodse doop. Bij de Joodse doop was sprake van een rituele wassing, die je zelf deed. Het verschil met de doop van Johannes is, dat het nu door een ander gebeurt. Je "laat" je dopen.

Doop is een beeld van dood en opstanding, van wedergeboorte, van het krijgen van "nieuw leven", van het ontvangen van de Heilige Geest. Mensen die gedoopt waren met de doop van Johannes konden de Heilige Geest natuurlijk pas krijgen na de Opstanding. Eerder was dit "nieuwe leven" er nog niet. Je ziet dat de discipelen na de Opstanding de Heilige Geest kregen. De Heer blies op hen en zei: "Ontvang de Heilige Geest." Op dat moment merkten ze er nog niets van. Maar het ontvangen van de Heilige Geest was heus niet exclusief voor de discipelen. Dit gold natuurlijk voor iedereen, die ooit met de doop van Johannes gedoopt was. Alleen het moment dat ze het "merkten" was verschillend.

Met Pinksteren, 50 dagen later, openbaarde de Geest Zich voor het eerst door de discipelen. Vervolgens zien we in Handelingen dat ook andere gelovigen "gemerkt" hebben dat de Heilige Geest in hen was gekomen, omdat de apostelen langs kwamen om het evangelie te prediken of hen de handen oplegden. Lees hiervoor Handelingen 8 : 12-17.

Maar ...de mensen in Éfeze (Handelingen 19) wisten niet van het Nieuwe Leven, hoewel ze het al wel ontvangen hadden. Ze waren immers gelovigen! Op grond van de boodschap van Johannes waren ze gedoopt in de Naam van de Here Jezus. En door handoplegging van Paulus gaat de Geest Zich nu ook door hen openbaren. Ook zij worden vanaf dan gebruikt, net als Paulus, om de "verborgenheid" te prediken.

Lees Matthéüs 3 : 13-17

Jezus gedoopt

Waarom liet de Heer Zichzelf dopen? Hij hoefde Zich toch niet te bekeren. Hij had toch geen zonden? Als je vers 17 leest, zie je eigenlijk een vooruitgrijpen op de opstanding van de Heer. Net als bij de verheerlijking op de berg met Mozes en Elia. Officieel werd de Heer namelijk pas de Zoon na Zijn Opstanding. Het Nieuwe Leven kwam ook pas na Zijn Opstanding. De duif (Jonah) als beeld van de Heilige Geest is hiervan de uitdrukking. Letterlijk gezien is de Geest, Die op Jezus kwam bij Zijn doop, vanuit het Oude Testament gezien, niets vreemds. Dat gebeurde bij elke profeet. Maar deze gebeurtenis wijst Jezus speciaal als de Zoon van God aan. Tegelijk beeldt deze doop de latere dood en opstanding van de Heer uit, waarbij Hij officieel als Zoon (= erfgenaam) van God werd aangesteld.

Het antwoord op onze vraag staat in vers 15. Met de doop rechtvaardig je God. Je verklaart Hem rechtvaardig. Dit doen wij ook als wij ons laten dopen. Jezus leefde uit geloof in het Woord. Hij liep de loopbaan die Hem voorgesteld was. De belofte is dat iedereen die dat doet, Nieuw Leven krijgt. Dat is Gods rechtvaardigheid.

De Wet veroordeelt tot de dood. Jezus stierf in onze plaats. Uit genade en door geloof is er daarna dit Nieuwe Leven. Door je te laten dopen zeg je dus tegen de Heer: "Dank U dat mijn zonden vergeven zijn, dat de straf gedragen is, dat u niet meer rekent met het oude, dat ik nieuw leven van U ontvangen heb en met u gezet ben in de Hemel, ook al begrijp ik dat misschien nog niet". Door je te laten dopen stem je in met de rechtvaardige manier die God heeft gegeven om gered te worden voor de eeuwigheid.

De volgende stap is dat je dan, net als de Heer Zelf, de loopbaan gaat lopen van geloof. Dat je jezelf aan Hem ter beschikking stelt. "Heer, wat wil U dat ik doen zal?" Dit maakt ons - toch vrij korte - aardse leven, zinvol.

Lees Handelingen 8 : 26-40

Kinderdoop

Rond de doop zijn er in de loop der tijd veel rituelen ontstaan. Tegenwoordig heb je de kinderdoop en de volwassendoop. Bij sommige kerken word je pas lid als je gedoopt bent. Soms moet de doop eerst besproken worden in een kerken- of ouderraad. Het dopen zelf gebeurt dikwijls door "oudsten". Sommigen gaan zelfs naar de Jordaan toe om zich te laten dopen. In het gedeelte dat we gelezen hebben is het eigenlijk heel eenvoudig. Je hebt voldoende water nodig om helemaal in onder te gaan, je moet geloven in de Bijbel en er moet minimaal één persoon bij zijn om je te dopen. Uit puur praktische overwegingen (te weinig of te koud water) en omdat het toch ook een feestelijk gebeuren is dat je met anderen wilt delen, organiseren we vaak toch officiële bijeenkomsten.

Kinderdoop vinden we eigenlijk in de Bijbel niet terug. De term "doop" klopt eigenlijk al niet. Bij doop gaat het niet om besprenging (een paar druppeltjes), maar om onderdompeling. Doop is in de Bijbel altijd op grond van geloof en wedergeboorte. Verder wordt er wel gesproken over het "verbond" waar je als kind deel aan hebt door de kinderdoop. De kinderdoop zou dan in de plaats gekomen zijn van de besnijdenis. Men verwacht dan echter het Oude en het Nieuwe Verbond met elkaar. Bij het Oude Testament werden kinderen ingelijfd bij het volk van God (Israël) op grond van natuurlijke afstamming, vanwege hun Israëliet-zijn. De zegen van het Oude Verbond was voor een aards volk, met aardse bloedverwantschap.

Het Nieuwe Verbond echter is de roeping van een hemels volk, met geestelijke bloedverwantschap. Inlijving bij het huidige volk van God (de Gemeente) is niet op grond van aardse geboorte, maar op grond van wedergeboorte. Het teken van het Nieuwe Verbond is niet de besnijdenis of de doop, maar de Heilige Geest. Een onzichtbaar, geestelijk zegel dus. Als argument voor de kinderdoop wordt ook wel eens aangehaald dat hele gezinnen zich lieten dopen. Omdat de leeftijden er niet bij staan, zouden hier dus ook kleine kinderen bij kunnen zijn. Dit zou echter in strijd zijn met tientallen andere teksten die zeggen dat je eerst moet geloven. Het is dus aannemelijker dat het in die gevallen om familieleden gaat die zelf ook een keuze gemaakt hebben.

Lees Romeinen 6 : 1-14

Doop in Christus

Als er over de doop gesproken wordt, denkt men bijna altijd aan de doop in water. Ook bij het gedeelte van vandaag wordt het vaak zo uitgelegd. Dit klopt eigenlijk niet. Zoals we al eerder gezien hebben is doop: "éénwording met" of "gelijkmaking".

Waar het natuurlijk in alle gevallen bij doop om gaat is: doop in Christus, wedergeboorte. Christus is gestorven en opgestaan. Hij is de eerste van een Nieuwe Schepping, die God aan het maken is. Dit is het centrale thema in de hele Bijbel. Door geloof kun je in Christus opgenomen worden, aan Christus verbonden worden. Door geloof kun je deel krijgen aan die Nieuwe Schepping. Wie één wordt met Hem, door geloof in Hem, wordt ook één met Hem in Zijn dood en Zijn opstanding. Nieuw leven is er slechts via Christus.

In het gedeelte van vandaag legt Paulus uit hoe het nu precies zit met dat nieuwe leven. Vers 11 laat zien: God "rekent" ons als gestorven-en-begraven-met-Christus. En "voor God" zijn we levend-in-Christus-Jezus.

Natuurlijk leven we nog in het lichaam, maar we moeten leren rekenen zoals God en dus de "oude mens" als het ware negeren. Naar mate je dit kunt, zal de zonde steeds minder "heersen" en plaatst dat je in de vrijheid. Een vrijheid, waarvan Paulus zegt, dat het geen aanleiding moet zijn voor het vlees, maar een vrijheid die we gebruiken om de Heer te dienen.

Dit is genade: dat je weet zondig te zijn, maar dat God het niet rekent en je toch wil gebruiken.

Lees Johannes 1 : 19-34

Doop met water en doop met de Heilige Geest

In het Evangelie van Johannes vind je het beeld van wedergeboorte - woord en water - steeds heel mooi terugkeren. Daarom de komende dagen een paar gedeelten uit dat Bijbelboek.

Het begint in het eerste hoofdstuk met de doop van Jezus, zoals we al eerder beschreven hebben. Je gaat onder in het water en je moet er eigenlijk tien minuten onder blijven. Dat doen we niet, omdat het een beeld is. Je komt er ook weer uit. Je sterft en krijgt Nieuw Leven. Dit is wat er gebeurt als je het Woord van God gelooft. Aan de ene kant geeft water leven. Zonder water is er immers geen leven mogelijk. Aan de andere kant betekent het de dood van de "oude mens". Dit komt vanwege het Oude Verbond. Dat was ook Woord van God. God geeft hierin geen uitweg voor de natuurlijke mens: Wie zondigt, moet sterven. Vandaar dat "water" zowel een beeld van dood als van leven kan zijn. Op 17 oktober hebben we het daar al over gehad.

Je moet bereid zijn je oude leven op te geven om Hem te kunnen dienen als "opgestaan" kind van God. Paulus schrijft in Éfeze 5 : 26 dat Christus de Gemeente liefheeft en dat Hij haar reinigt en heiligt met badwater namelijk met het Woord. Hier gaat het uiteraard om Woord van het Nieuwe Verbond. Petrus schrijft dat we wedergeboren zijn uit het levende en eeuwig blijvende Woord van God. Het leven brengende Woord van God werd al genoemd in Genesis 1, waar God sprak en het was er.

Wanneer je je Bijbel blijft lezen, zul je de beelden van dood en leven steeds beter herkennen. Ook in het Oude Testament moest men vertrouwen op de beloften van een barmhartig God. Altijd heeft God geloof "beloont" met "leven". Johannes doopte met water. De Heer doopt met de Heilige Geest (opstandingsleven). Het is ook deze Geest Die de Bijbel geschreven heeft. Het Woord is immers geïnspireerd - ingeblazen - door God Zelf. Er is een duidelijk verband tussen het Woord en de Geest. Allebei dragen ze het leven van God mee. De Geest schiep het Woord. Geloof in het Woord, schiept (Heilige) Geest in ons.

Lees Johannes 2 : 1-11

Water wordt wijn

Er was een probleem op de bruiloft in Kana. (In het Grieks staat hier het woord "gamos". Dit kan ook een maaltijd zijn. Zowel "eten" als "een bruiloft" spreekt van gemeenschap). De wijn raakt op. Een probleem waar de Heer kennelijk in kon voorzien. Wijn is een beeld van leven. Er is oude en nieuwe wijn, oud en nieuw leven. De hele geschiedenis spreekt over wedergeboorte, over hoe nieuw leven tot stand komt. Een bruiloft, man en vrouw trouwen; er komt gemeenschap tot stand en er komt waarschijnlijk nieuw leven.

Het gebeurt op een "derde dag", de dag waarop de Heer opstond. Om de nieuwe wijn te krijgen moesten de aarden vaten (een beeld van de mens, die immers geformeerd is uit het stof der aarde, met God als Pottenbakker) gevuld worden met water. Het water werd wijn en de nieuwe wijn was beter dan de oude. Dit wonder was een teken, dat wil zeggen, het had een betekenis.

Uiteraard spreekt deze geschiedenis in de eerste plaats over de Heer Zelf. Op "Zijn ure", namelijk op de derde dag, kwam Nieuw Leven tot stand. Hij was gevuld met water (Woord) en geloofde dat ook. Maar net als dat voor de Heer gold, geldt dat ook voor ons. Als wij ons vullen met levend water, Zijn Woord geloven, zorgt de Heer voor nieuw leven, wedergeboorte. Daarna, sterker nog, hoe meer Woord we geloven, hoe meer nieuw leven er in ons komt. Het wonder blijft gebeuren wanneer we het Woord van God tot ons nemen. Het is de verandering van ons denken.

Als de inhoud van ons leven dan gekeurd wordt (als we verschijnen voor de rechterstoel van Christus) dan ziet de Heer alleen wat Hij in en door ons heen heeft kunnen doen. Al het andere is vergeven (op, weg) en er wordt mee afgedaan, net zoals de hofmeester deed door de eerste wijn als "mindere" aan te merken.

Lees Johannes 2 : 13-25

Tempelreiniging

In de dagen van de Heer was er de Romeinse overheersing. De Romeinen stonden echter op religieus gebied vrij veel toe. Zo ook de feesten in Jeruzalem. Om de offers te brengen was echter speciaal tempelgeld nodig en natuurlijk ook de verschillende offerdieren. Niet iedereen had dit zelf. De meesten moesten geld wisselen en/of bepaalde offerdieren kopen. Er waren verkopers en wisselaars die hier veel aan verdienden. In plaats van een plaats van aanbidding was de Tempel een huis van koophandel geworden.

De Heer grijpt in. Wat normaal met water gebeurt wordt hier door de gesel (oordelende Woord van God) gedaan. De Tempel wordt gereinigd. Op zich een vrij zinloze actie. De volgende dag zou alles weer precies zo gaan als altijd. Waarom deed de Heer het dan? Ook deze geschiedenis heeft een betekenis. De Tempel is de plaats waar God woont. Hier betreft de Heer dat op Zichzelf. Tot twee keer wordt het Pascha genoemd (het Lam dat geslacht wordt met het bloed op de Deur) en er wordt gesproken over het afbreken van de Tempel en de wederopbouw in drie dagen. De discipelen begrepen dit na Zijn Opstanding. (vers 22) Hij zou de zonde der wereld op Zich nemen, was daardoor onrein en moest dus gereinigd worden door Gods oordeel op de zonde te ondergaan.

De Tempel is ook de schepping zelf; het oordeel van God komt er nog over, waarna er een nieuwe wereld komt, waarin God alles en in allen is. Hetzelfde geldt voor de natie Israël. De Gemeente en ons eigen lichaam als gelovige worden ook "Gods Tempel" genoemd. Het oordeel ligt achter ons. Wij zijn geheel gereinigd; een nieuwe schepping geworden. Door het Woord (badwater) wordt de Gemeente gereinigd in de praktijk en ook wijzelf (ik kom hier nog op terug bij de voetwassing uit Johannes 13).

Deze reiniging is: dat we het nieuwe leven gaan leven en daarmee het oude achter ons laten. Het is de uitwerking van de eenmalige reiniging bij wedergeboorte. Dat is Gods wil voor ons leven, maar we worden niet gedwongen om de reiniging toe te laten; het is vrijwillig.

Lees Johannes 3 : 1-10

Vruchtwater

Je zou God kunnen vergelijken met een kunstenaar. Als je verstand van kunst hebt, kun je vaak aan het kunstwerk herkennen wie het gemaakt heeft. Zo is het ook met de schepping. God als Kunstenaar heeft de schepping gemaakt en we kunnen, als we er verstand van hebben, Hem er in herkennen.

De Here Jezus gebruikt in dit gedeelte een voorbeeld dat we allemaal kennen: een geboorte. Als een vrouw negen maanden zwanger is geweest dan breken de vliezen en uit het vruchtwater wordt dan de baby geboren. Jezus legt aan Nicodémus (iemand die verstand van de Schrift had) uit, dat net zoals je de eerste keer uit water geboren bent, je ook een tweede keer uit water geboren moet worden om het Koninkrijk van God in te gaan.

Nicodémus wist vanuit het Oude Testament dat er een Verlosser zou komen. Hij zag aan wat de Heer deed, dat Hij die verlosser wel eens zou kunnen zijn. Hij paste in het profiel van de Messias. De Heer wil hier geen discussie over, maar gaat gelijk naar de kern. Je moet uit geestelijk water, namelijk het Woord van God geboren worden; oftewel, je moet van boven geboren worden.

Toen begreep Nicodémus dat nog niet. Vreemd toch dat de Heer zo slecht begrepen werd door degenen die het Woord tot hun beschikking hadden. De leidslieden van Israël trokken heel andere conclusies uit het Woord, dan de Here Jezus. De joodse godsdienst droeg een heel ander "geloof" uit dan de Here Jezus. De Heer verwijt hen hun ongelooft. Daarom was er zo weinig werkelijke kennis over God en Zijn werk.

Nicodémus laat zich bij nacht, stiekem, door de Heer onderwijzen en we mogen aannemen dat hij tot geloof gekomen is. Want later (Johannes 7 : 50 en 19 : 39) komen we hem nog tegen in ditzelfde evangelie om het voor de Heer op te nemen en Hem eer te bewijzen. Later begreep hij de woorden van de Heer dus hoogstwaarschijnlijk wel.

Lees Johannes 4 : 1-30; 39-42**Water uit de bron**

Net als bij Nicodémus begrijpt ook de Samaritaanse vrouw in eerste instantie niet waar de Heer het over heeft. Paulus zou later zeggen dat deze dingen alleen geestelijk te verstaan zijn. Ook hier gebruikt de Heer een beeld uit het dagelijkse leven. Elke dag moest er water gehaald worden uit de bron. Zonder water geen leven. Hier in Samaria gebeurt geen wonder of teken, maar toch komt er iemand tot geloof.

Samaritanen waren een "bastaardenvolk", in die zin dat Israëlieten zich vermengd hadden met heidense volkeren. Ze werden door de Joden gehaat, omdat ze niet raszuiver waren. Toch is de Heer hier twee dagen. Er is de persoonlijke ontmoeting met een vrouw die andere heren diende dan die ze zou moeten dienen. Hierbij is ze een beeld van ieder mens van nature. De Heer spreekt haar aan. Legt uit dat Hij water heeft dat de eeuwige dorst lest en dan gaat de vrouw vertellen van haar ontmoeting met Hem. Waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over.

Sommigen vinden het moeilijk om over hun geloof te praten. Anderen hebben het over een "persoonlijk geloof" of "ieder zijn eigen geloof". De Heer zegt: *"Die in Mij gelooft, gelijkerwijze de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien."* Dat gebeurde bij de Samaritaanse vrouw. De Heer stoorde zich niet aan de slechte afkomst van de vrouw, niet aan haar losbandig leven. De Heer stoorde zich niet aan de culturele gewoontes van zijn volk om Samaritanen uit de weg te gaan. En Hij stoorde zich niet aan de voorgeschreven omgangsvormen tussen mannen en vrouwen.

De Heer was vrij van allerlei menselijke filosofieën. Hij had een zuiver doel voor ogen: redding van deze zondaar. Als wij dezelfde zuivere doelen hebben tot bepaalde mensen, moeten wij ons ook niet af laten leiden door menselijk denken. In de aanwijzingen dat hier geen wonder gebeurt en dat de Heer twee dagen in Samaria blijft, leest de goede verstaander dat de vrouw in deze geschiedenis in het bijzonder een type is van de Gemeente uit de heidenen.

Lees Johannes 5 : 1-14

Gezondmakend water

We zijn hier in een soort ziekenhuis. Er is een badwater met vijf zalen. Mensen met allerlei ziekten liggen te wachten op de beweging van het water. Wie er het eerst in kwam na de beweging werd gezond. De Heer kwam daar en had met een gedachte, met een woord, met een vingerknip, alle mensen gezond kunnen maken. Toch deed Hij dat niet. Hoewel, zeker in de tegenwoordige maatschappij, gezondheid heel belangrijk is, is dat in de Schrift niet zo. Het gaat wel om gezondheid, maar om "geestelijke" gezondheid.

Geestelijke gezondheid wil zeggen dat de Heer je bekwaam maakt om Hem te dienen. Net als in deze geschiedenis. De 38 jaar spreekt over ongelof (Israël in de woestijn). Men bliefde het Manna niet. Men geloofde niet wat God gesproken had. Men had dood water, zoals het stilstaande water van Bethesda. Het Woord van God gaf hen geen leven, omdat het verkeerd beoordeeld werd. Men zag het Woord slechts als regel op regel, gebod op gebod.

Toch was de hoop op de beroering van het water er bij een enkeling nog. Dat wil zeggen: geloof in de beloofde Messias. De engel, die afdaalt en het water in beweging brengt, is een beeld van de Messias, die het leven brengt. Dan is daar de Heer!

De man wordt niet in het levende, bewegende, water gegooid maar heeft wel een ontmoeting met het Levende Water, de Heer Zelf. De man kon niet lopen. Dit betekende ook dat hij geen kinderen kon krijgen. De Heer sommeerde hem op te staan, zijn bed op te nemen en te wandelen. Als wij in dat Levend Water gegooid worden (Doop) een ontmoeting hebben met de Heer, Zijn Woord geloven dan staan we op, we krijgen nieuw leven, we gaan de rust in en de Heer stelt ons in staat Hem te dienen en vrucht te dragen.

Lees Johannes 9 : 1-11

Water met aarde

Van nature is de hele wereld in duisternis (overdrachtelijk). We weten niet waar we vandaan komen. We weten niet waar we naartoe gaan. Het is zelfs zo dat de Bijbel zegt dat de mens de duisternis liever heeft dan het licht, omdat zijn werken boos zijn.

God is Licht. Zijn Woord is Licht. Hij wil ons de ogen openen zodat we leren zien waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan. Hij wil ons laten zien waar het eigenlijk om gaat, wat de zin van het leven is.

Blindheid is een gevolg van zonde. Niet zozeer van een persoonlijke zonde van ons of van onze ouders, maar vanwege de schepping waar we uit geformeerd zijn. De schepping is een zondige schepping. Deze situatie van de schepping, gebruikt de Heer ten goede. Wanneer de natuurlijke mens niet blind van geboorte was, dan zouden we de werken die God doet niet opmerken. Ziende zijn, betekent niets als we niet weten wat blindheid is. Heerlijkheid betekent niets als we het lijden niet hebben gekend.

Het verschil tussen de heiligheid van God en de zondigheid van de mens, scheidt de voorwaarde om de grootheid van God te ontdekken. De mens is van nature zondaar. Hier kunnen we niets aan doen en dat neemt God ons ook niet kwalijk. Hij heeft echter een oplossing voor het probleem en Hij wil ons de ogen openen. Als we dit bewust afwijzen, blijven we in duisternis met alle gevolgen van dien.

In deze geschiedenis gebeurt iets heel vreemds. De Heer spuugt op de grond, maakt er een papje van, smeert het op de ogen van de blindgeborene die zich moet wassen, waarna hij weer kan zien. Ergens anders lezen we dat de mens niet bij brood alleen leeft, maar bij alles wat uit de mond van God uitgaat. Het speeksel dat de mond van de Heer uitgaat, is een type van dat Woord van God. Wij zijn uit de aarde. Als we het Woord accepteren, er één mee worden, dan worden we ziende. We moeten er wel rekening mee houden dat dit naar de mens vervelende consequenties kan hebben. Dat had het voor de Heer Zelf ook. En ook deze genezen man, werd verworpen door de godsdienstige leiders van zijn tijd.

Lees Johannes 13 : 1-20

Voetwassing

Tot slot dan deze geschiedenis van de voetwassing. Het is de avond voor de kruisiging van de Heer. Het tijdstip is: net na het avondmaal, dat de Heer met de discipelen vierde. Ze zijn in de opperzaal. De Heer staat op, legt Zijn kleren af en doet een linnen doek aan.

Je kleren afleggen is het afleggen van je uiterlijke verschijning. De Heer heeft na Zijn opstanding Zijn aardse Koninkrijk niet opgeëist. Hij heeft Zijn Koningschap afgelegd en kleedt zich in een ander gewaad. De linnen doek spreekt van priesterschap. Met dit beeld maakt Hij duidelijk dat wat er nu gebeurt, betrekking heeft op de tijd na zijn opstanding. Hij zou opstaan en als Hogepriester verzoening doen voor Zijn Volk. Hij neemt het water en begint de voeten van de discipelen te wassen. Ze begrijpen het niet. De Heer doet het werk van een dienstknecht.

Petrus wil helemaal gewassen worden, maar dat is niet nodig. Als je gedoopt bent in Christus, dan ben je rein (vers 10) in Hem. Je bent een hemelburger geworden. Met Hem gezet in de hemel. Met je voeten sta je nog op de aarde. Je levenswandel is niet rein. In zijn brief schrijft Johannes dat wie zegt zonder zonde te zijn een leugenaar is. Maar ook je levenswandel wordt door de Heer gereinigd met Zijn Woord. Daarin staat dat de Heer getrouw is en ons onze zonden vergeeft. Zelfs zonder dat wij er om vragen (dat mag natuurlijk wel). De Heer zorgt ervoor dat wij rein blijven, zodat we altijd vrijmoedig als gezanten van Christus door het leven kunnen gaan.

En als je je dan afvraagt hoe je als Christen moet leven, dan vind je hier een antwoord. We moeten ook elkaar de voeten wassen. Met andere woorden: zoals de Heer ons vergeven heeft, moeten we ook elkaar vergeven.

Romeinen 12 : 1, 2**Een levend, Gode welbehagelijk, offer**

We hebben stilgestaan bij verschillende rituelen, beelden, tekenen, wonderen en gewoontes. Hopelijk begrijp je nu iets van de Bijbelse betekenis ervan. Uiteindelijk gaan ze allemaal op één of andere manier over het werk en de persoon van de Heer Zelf. Het is nooit Gods bedoeling geweest dat de offers alleen als ritueel uitgevoerd zouden worden. Het ging de Heer om geloof in wat Hij gesproken had, om het hart van degene die het offer bracht. Met de komst van Christus zijn de offers vervuld. De rituelen die er onder het Nieuwe Verbond zijn, zijn Doop en Avondmaal.

Als je gelooft in de Here Jezus staat niets je in de weg om aan deze rituelen deel te nemen. Geen heilige dagen, geen offers, wetten, kledingvoorschriften, of iets dergelijks heeft de Heer ons gegeven, maar twee tastbare beelden om ons tegemoet te komen. Eenmaal Doop, telkens weer Brood en Wijn. Ze spreken van de geestelijke zegeningen van het Nieuwe Verbond. Van de éénheid met de Heer en met je broeders en zusters in een nieuwe schepping. Ze spreken van het Woord, dat je eeuwig leven gaf en reinigde. En van het Woord dat je nog steeds reinigt, voedt, onderwijst, bekrachtigt, troost en hoop geeft en je (leven) een zinvolle inhoud geeft, kortom: je oog richt op Christus en verandert naar Christus' beeld.

We hopen dat je door de vele beeldspraak de reikwijdte van de werking van het Woord van God ziet. Dat je met plezier je verder in het Woord wilt verdiepen. De Heer staat voor je klaar om je verder te leiden. Jouw leven mag een levend offer zijn voor je Heer. Wil je je leven aan Hem geven?

Tot slot het eerste couplet van lied 216 uit de bundel van het Leger des Heils:

Als de ranken aan de wijnstok zijn we aan U verbonden, Heer; U gaf ons de heil'ge roeping vrucht te dragen tot U eer. In onszelf zijn wij onmachtig, zonder U komt niets tot stand, maar wij zullen veel vermogen zo we in U zijn ingeplant.

Help mij Heer in U te blijven, groeiend, wassend dag aan dag, dat mijn leven U ter ere rijke vruchten dragen mag.

Zondige natuur 1

Ben je wel eens op een begrafenis geweest van iemand die de Heer niet heeft gekend? Vaak wordt dan vol lof gesproken over de overledene. Alle goede daden worden opgenoemd en de conclusie luidt steevast: "Het was een goed mens". En om elkaar te troosten zegt men dat de overledene nu wel in de hemel zal zijn. Heel modern is trouwens om te beweren dat hij of zij nu een "sterretje" is geworden. Alsof dat zo'n vrolijke gedachte zou zijn: je dierbare eenzaam en eeuwig zwevend in een donkere ruimte daarboven. Kennelijk houden mensen ervan om zichzelf en elkaar voor de gek te houden. We verzinnen gewoon iets en klampen ons daaraan vast. Dan zijn we weer gerustgesteld en kunnen we weer door met het leven van alledag.

Dat is natuurlijk oneerlijk. Je doet alsof. Als mensen zeggen wel een plekje in de hemel te kunnen verdienen doen ze ook alsof. Of ze kennen zichzelf niet. Als je eerlijk bent, zul je moeten erkennen dat "iets verdienen" er helaas niet in zit. De Bijbel leert ons dat ook en legt uit hoe dat komt. De oorzaak is onze oude natuur, onze oude mens. Deze oude mens komt voort uit het "stof der aarde". Het stof der aarde was al zondig, dus alles wat daaruit voortkomt is ook zondig. Kijk maar naar Adam en Eva: één van de eerste dingen die we van hen weten is dat ze gingen zondigen. Omdat wij afstammelingen zijn van Adam, zondigen wij ook. Wij hebben nu eenmaal zijn "natuur" geërfd. Zoals een appelboom appels voortbrengt, brengt een zondaar zonden voort. De zondige natuur van de mens, wordt ook wel "erfzonde" genoemd. De zonde is de machthebber in het leven van de natuurlijke mens. Of wij willen of niet, wij dienen met onze oude mens de zonde. Daarom staat er van die oude mens niet veel goeds. Lees maar eens:

Romeinen 3 : 11, 12

- 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
- 12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe.

De verzen die daarna komen zijn nog erger. Lees die maar eens goed door (niet voor het slapengaan!).

Tot morgen!

Zondige natuur 2

Toch nog een beetje geslapen afgelopen nacht na dat sombere lijstje uit Romeinen 3? Als het je aangesproken heeft zijn er meer van dit soort opsommingen hoor. Bijvoorbeeld Galaten 5 : 19-21. Maar vrolijk word je er niet van. Paulus vat de toestand van de natuurlijke mens als volgt samen in Romeinen 8 : 8: "*En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen*". Is het dan zo treurig met de mens gesteld? Het antwoord is helaas ja. Hoe de mens ook zijn best doet, hij blijft slechts een afstammeling van Adam, een "Adam's family", vlees. En daardoor blijft hij te maken houden met zijn zondige natuur. Is dat nu de blijde boodschap? Nee dus.

Maar toch is er goed nieuws, zeer goed zelfs! Lees maar eens verder in Romeinen 8 : 9: "*Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest....*" Rare boodschap vind je ook niet? Als ik in de spiegel kijk zie ik toch echt nog gewoon een vleselijk lichaam. Waarom staat hier dan dat wij (gelovigen) niet in het vlees zijn? Het antwoord hierop is eenvoudig. Het gaat niet om onze normen, maar om Gods normen. Hij ziet ons vlees helemaal niet, sterker nog Hij ontkent dat wij in het vlees zijn. Zie je ook hoe belachelijk het is om bezig te zijn met je tekortkomingen? Want die vloeiden nu eenmaal voort uit dat zondige vlees. God heeft ermee afgerekend en zegt dat ze niet bestaan.

Vergis je niet, zelfs van de Here Jezus wordt gezegd dat Hij kwam "*...in gelijkheid des zondigen vleses.*" (Romeinen 8 : 3) Maar daarbij is het bij Hem niet gebleven, kijk maar naar:

Romeinen 5 : 19

19 Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens (*dat is Adam*) velen *tot* zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen *tot* rechtvaardigen gesteld worden.

Als jij in Hem gelooft, word ook jij tot die "velen" gerekend die tot rechtvaardigen gesteld worden. En voor God ben je dan niet meer in het vlees, maar "in de Geest". Geen Adamiet meer, maar een Christen. Geen zondaar meer, maar een rechtvaardige. En dat is wel een Blijde Boodschap!

Tot morgen!

Maar wat betekent dat eigenlijk, zondigen?

Een voorbeeld. Je hebt net een paar euro's gepind en laat (zoals ik dat nog wel eens doe) je geld in de pinautomaat zitten. Geld weg. Waarom noemen we dat zonde? Heel eenvoudig: omdat het geld zijn doel mist. En in dit voorbeeld was het, hoewel ik het iedereen gun, de bedoeling dat dat geld door mij zou worden uitgegeven en niet door iemand anders! Ook als wij bijvoorbeeld iets kostbaars op de grond stuk laten vallen, noemen wij dat zonde. Het doel was niet duizend losse stukjes, maar een geheel dat ergens voor geschikt is.

Zondigen betekent: je doel missen. En dat is precies de situatie van de natuurlijke mens (Adamiet). Hij mist doel. God heeft namelijk iets anders voor hem in gedachten dan slechts zo'n 70 à 80 jaar leven op deze aarde en daarna niets. Hij wil dat wij het nieuwe, eeuwige leven ontvangen; een eeuwige relatie met Hemzelf. God heeft Zijn Zoon aan de mensheid aangeboden voor dit doel. De mogelijkheid om verbonden te worden aan een andere Mens: Jezus Christus.

1Johannes 5 : 20

20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven.

Een gelovige heeft een nieuwe natuur gekregen.

1Johannes 5 : 18

18 Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.

Als je dit goed in je laat doorwerken begrijp je steeds beter wat bedoeld wordt met het Bijbelse "zondigen". Als wij ons leven ter beschikking stellen van de oude natuur, stellen wij het op dat moment niet ter beschikking van iets anders. Of, liever gezegd, ter beschikking van iemand anders. En dat is zonde.

Tot morgen!

In de vrijheid

Veel gelovigen gaan helaas nogal gebukt door het leven. Ze denken dat van alles en nog wat niet meer mag omdat er - nu ze eenmaal tot geloof zijn gekomen - een norm zou zijn waaraan voldaan moet worden. Die wordt nooit bereikt en dus voelen ze zich schuldig. Meestal gaan ze met hun schuld naar de Heer, vragen om vergeving en voelen zich daarna even iets minder schuldig. De volgende dag herhaalt zich precies hetzelfde ritueel. Weer tekortgeschoten en weer vergeving gevraagd. Zou dat de bedoeling zijn? Het lijkt zo oprecht, maar het is ongelooft. Twijfel over het verlossingswerk van de Heer. Kennelijk wordt niet aanvaard wat de Bijbel onder andere zegt in:

Romeinen 6 : 7

7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

God rekent ons rechtvaardig. De bedoeling is nu niet meer: onszelf te rechtvaardigen. De straf op de zonde is immers juridisch gezien voltrokken en onze oude mens is met Hem gestorven (Romeinen 6 : 4: "*Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, ...*"). In ons rechtssysteem geven we iedereen die ooit is veroordeeld een strafblad, zodat zo iemand ook als hij zijn straf heeft uitgezeten, altijd met zijn verleden wordt geconfronteerd. Bij God werkt dat anders. Hij komt er niet meer op terug. Nooit.

Als jij gelooft dat de Heer is opgestaan en je daarmee het nieuwe leven hebt gekregen, is het de bedoeling daaruit te leven (Romeinen 6 : 4: "*... opdat, gelijkkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden*").

Je bent vrijgekocht en daarmee ook vrij om te doen en laten wat jij wilt. Geloof je dat niet? Lees dan maar eens in 1 Korinthe 10 : 23 : "*Alle dingen zijn mij geoorloofd...*". Natuurlijk is dit slechts het eerste deel van dit vers, maar ik stop hier met opzet. Leef jij al met de wetenschap dat alle dingen ook jou geoorloofd zijn? Of ben je stiekem bezig met het opknappen van die oude mens, die al gestorven was?

Denk daar maar eens over na. Gaan we morgen weer verder.

Voetwassing

Ik denk dat je de geschiedenis wel kent. Het was vlak voor het paasfeest en de Heer wist wat er zou gaan gebeuren. Hij wist van Zijn vernedering en van Zijn heerlijkheid die daarna zou volgen. Er staat in:

Johannes 13 : 3, 4

- 3 Jezus, wetende, dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had, en dat Hij van God uitgegaan was, en tot God heenging,
- 4 stond op van het avondmaal, en legde *Zijn* klederen af, en nemende een linnen doek, omgordde Zichzelven. Achter deze geschiedenis zit uiteraard een betekenis.

De Heer zegt daarvan in vers 7: "*Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan.*" Er schuilt dus een diepere waarheid achter deze gebeurtenis. Wij weten wat er daarna met Hem gebeurd is. Hij stierf, stond op en werd onze Hogepriester. Dat de Heer tijdens het laatste avondmaal opstond is een beeld van Zijn echte opstanding die later zou volgen. Het afleggen van de klederen is typologisch Zijn (recht op het aardse) koningschap dat Hij aflegde. De linnen doek die Hij aantrok, heeft te maken met Zijn Priesterschap. Kortom, de geschiedenis van de voetwassing is een schitterend beeld van het werk dat de Heer nú doet, na Zijn opstanding.

Wat doet Hij dan nu? Zolang we op deze aarde rondlopen krijgen we "stoffige voeten". Zondigen wij dus. Dat blijft zo gedurende ons hele leven. Echter, Hij reinigt onze voeten. Dat betekent: Hij reinigt ons van onze zonden. Wij hoeven daar niet eens om te vragen, het enige wat van ons gevraagd wordt is ons te laten reinigen. Dit doe je eenvoudig door Het Woord tot je te nemen. De rest volgt vanzelf. Komen we morgen op terug, okay?

Dit lijkt misschien tegenstrijdig. Als we geheel gereinigd zijn, dan hoeft het toch niet meer, zou je kunnen denken. Maar het werk van de Heer gebeurt vaak op verschillende niveaus. De mens is geest, ziel en lichaam. De geest van de gelovige is verlost, toen we tot geloof kwamen. De ziel van de gelovige wordt verlost tijdens zijn leven. Dat is de praktische uitwerking van het eerste. Een wandel vanuit het geloof. Reiniging is daar een onderdeel van. Tenslotte wordt het lichaam van de gelovige verlost bij de opname. De definitieve uitwerking.

Reinigen

Christus heeft Zichzelf aan de Gemeente overgegeven...

Éfeze 5 : 26, 27

- 26 Opdat Hij haar heiligen zou, *haar* gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord;
- 27 Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

Je wordt dus gereinigd als je het Woord tot je neemt. Het werkt hetzelfde als met bloed dat door je lichaam stroomt: op alle plekken in je lijf worden voedingsstoffen aangevoerd en afvalstoffen afgevoerd. Op geestelijk gebied werkt dit ook zo. Zoals je misschien weet is bloed een beeld van het Leven dat we hebben gekregen. Je weet ook vast wel dat de Gemeente als een Lichaam wordt voorgesteld. Als we deel hebben aan het Nieuwe Leven, hebben we automatisch deel aan de reiniging door Zijn bloed: Hij is immers het Hoofd van dit Lichaam.

Volgens Éfeze reinigt Christus Zelf ons met het bad des waters door het Woord. Daardoor vindt reiniging plaats en krijgen wij een rein geweten. Het is onze verantwoordelijkheid dat Woord te aanvaarden en blijvend tot ons nemen. Vervolgens zorgt Hij voor de reiniging van Zijn Lichaam, Zijn Gemeente. Wij hoeven niet onszelf te reinigen, zoals velen denken. Hij stelt Zich Zijn Gemeente voor die zonder vlek of rimpel is, maar heilig en onberispelijk. Wij zouden onszelf en onze medegelovigen dan ook (sorry voor de uitdrukking) door Zijn "bril" moeten bekijken, niet lettend op die oude mens, waar veel op aan te merken is, maar op de nieuwe mens, die een nieuwe schepping is.

2 Korinthe 5 : 17

- 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Tot morgen!

Ons geweten

Als satan mij wijst op mijn schuld zeg ik: "Ja, maar 't is alles genageld aan 't kruis."

Voor jou als gelovige geldt dat ook jouw grootste zonde je niet meer van Christus kan scheiden. Je bent namelijk onlosmakelijk met Hem verbonden. Wat moet je nu verder met je leven? De bedoeling voor ons als gelovigen is dat we zouden doen de werken die Hij voorbereid heeft.

Efeze 2 : 10

10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Dit betekent dat wij zouden stoppen met onze eigen werken en vervolgens Zijn werken zouden doen. Hier hangt je eeuwig leven niet vanaf, maar het heeft te maken met de (toekomstige) positie die Hij voor je in gedachten heeft. Dus dat is nogal wat. Waar onze tegenstander niet meer aan kan komen is jouw eeuwig leven. Je bent namelijk wedergeboren en dat blijft zo. Helaas is hij ook niet helemaal van gisteren en daarom doet hij er van alles en nog wat aan om jou zo min mogelijk geestelijk te laten groeien. En daarmee beïnvloedt hij jouw positie. Eén van de manieren waarop hij dat doet, is jou het idee te geven dat je ongeschikt bent voor het werk van jouw Heer. En dat doet hij door jou een schuld(gevoel) aan te praten... Als hij dat voor elkaar krijgt ben jij bezig met jouw schuldgevoel in plaats van met het werk van de Heer! Daarom worden wij ertoe opgeroepen erop te vertrouwen (vertrouwen is hetzelfde woord als geloven) dat we rein voor Hem staan. Pas dan worden we echt geschikt voor Zijn werk.

Hebreeën 10 : 22

22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, *onze* harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.

Tot morgen maar weer!

Wet doet zonde kennen

De Bijbel is er heel duidelijk over: wij leven niet meer onder de wet, maar onder het Nieuwe Verbond en uit genade. Dit is in de maand april duidelijk uiteengezet en is van groot belang voor het onderwerp van deze maand, namelijk "verlost van zonde".

Romeinen 7 : 7, 8

- 7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten *zonde te zijn*, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren.
- 8 Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de zonde dood.

Een voorbeeld. Als de algehele verkeerswet wordt opgeheven kun je niemand meer bekeuren voor het rijden door een rood stoplicht. Het mag gewoon, er is geen sprake van een overtreding. De overtreding is "dood". En als de verkeerswet weg is, is ook de verleiding om de grenzen te overschrijden er niet meer. Is daarmee de verkeerswet op zichzelf slecht? Nee hoor, het is best handig om af te spreken dat we allemaal stoppen voor rood... Maar we hebben een heel politiekorps en allerlei camera's nodig om een paar procent van de overtreders te bestraffen. Dat komt omdat de mens nu eenmaal niet geneigd is zich aan regels te houden. Met de wet van het oude verbond is dat nog sterker. De mens is zelf niet in staat zich aan die wet te houden en blijft geneigd tot alle kwaad. Maar doordat die wet kwam weten we dat en worden we bepaald bij onze zondige natuur. In Romeinen 5 : 20 staat het als volgt: *"Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest";*

Ooit gerealiseerd dat die wet mede kwam om de misdaad te doen toenemen? De wet is echter volbracht en bovendien is onze oude mens - die nog steeds zondigt - gestorven. Twee redenen waarom God ons die zonden op geen enkele wijze meer toerekent.

Tot morgen!

Zonden belijden

1 Johannes 1 : 6-10

- 6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet.
- 7 Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.
- 8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet.
- 9 Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.
- 10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons.

Er zijn mensen die op grond van dit Schriftgedeelte beweren dat je je zonden (liefst dagelijks) moet belijden. Anders zouden ze wel eens tussen jou en God in kunnen komen te staan en de relatie belemmeren. Enig Schriftuurlijk bewijs hiervoor is er niet en het is eigenlijk zeer kwalijk dat men op deze wijze tekort doet aan het verlossingswerk van de Heer! Een paar verzen verder (1 Johannes 2 : 2) staat zelfs dat niet alleen onze zonden, maar die van de gehele wereld vergeven zijn.

Het belijden van zonden is een zaak die niet moet, maar soms kan helpen om iets bij de Heer te brengen en het daarmee los te laten. Maar vergeet niet dat God het al had vergeven nog voordat jij erom vroeg, nog voordat jij zondigde en zelfs voordat je bestond.

Dat verklaart ook waarom er staat dat Hij is *"...getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve..."*. Er staat niet dat Hij ons elke keer opnieuw vergeeft, maar dat Hij trouw is aan Zijn reeds volbrachte verlossingswerk!

Als God naar ons kijkt, ziet Hij ons naar de Nieuwe Mens, vrij van zonden, onafhankelijk van wat wij ervan vinden.

Tot morgen!

Gods rechtvaardigheid

Waarom is de Heer eigenlijk naar deze aarde gekomen? Het antwoord daarop is heel vaak: om onze zonden te vergeven. En natuurlijk is dat wel waar, maar het is slechts één element daaruit. Als dat de enige reden was, waarom staat er dan bijvoorbeeld in:

1 Johannes 2:2

2 En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor *de zonden* der gehele wereld.

Hieruit leren we dat het in ieder geval ging om meer dan het vergeven van alleen ónze zonden, want ook de zonden van de ongelovigen zijn vergeven. En dat is nieuws voor veel gelovigen, met name voor hen die gewend zijn om voor alles en nog wat vergeving aan de Heer te vragen. De Heer had die zonden al lang vergeven. De vraag is dan ook of men dat wel gelooft. De vraag is ook hoe de Heer het vindt, als wij hem alsmaar vragen om iets wat Hij al gegeven heeft... Wij hebben vaak zelf een probleem met onze tekortkomingen, maar de Heer - die ons ook nog eens beter kent dan wijzelf - heeft dat niet!

De Heer is naar deze aarde gekomen om te kunnen sterven en om zo verzoening te doen voor de zonden van de wereld. Waarom dat nodig was? Niet om ons te rechtvaardigen, maar vanwege Gods rechtvaardigheid! Hij kan, populair gezegd, geen zonden "door de vingers zien", maar zal deze moeten bestraffen. En het is de Here Jezus die onze straf en die van de gehele mensheid gedragen heeft. In plaats van te vragen om vergeving van zonden kunnen wij Hem nu beter hiervoor danken.

Als we weten dat God rechtvaardig is kunnen wij ook begrijpen waarom er in Jesaja 53 : 10 staat: "*Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben...*". Daarmee is het oordeel over de zonden voltrokken, heeft God recht gesproken en is Zijn wil volbracht.

Tot morgen!

Verzoening

Als je een willekeurige gelovige vraagt wat nu de kern is van het evangelie, dan hoor je vaak: "Dat de Here Jezus voor mijn zonden is gestorven". Natuurlijk gelooft men ook dat Hij is opgestaan (hoewel je dat soms moet afwachten...). Maar veelal wordt die vergeving als het belangrijkste gezien. Die reactie komt voort uit de gedachte dat vergeving van zonden automatisch leidt tot behoud. Maar zoals we gisteren gezien hebben, zijn de zonden "der wereld" vergeven, terwijl we ook weten dat niet iedereen behouden is... hoe zit dat dan? In de Bijbel wordt vaak het woord "verzoening" gebruikt, onder andere in:

Romeinen 5 : 10

10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

Verzoening betekent dat tussen twee partijen niets meer in de weg staat. Alles wat er nu tussen zou kunnen staan is weggenomen. In het Engels wordt dit woord vertaald met "reconcile". Dit woord wordt in boekhoudkundige termen vaak gebruikt wanneer een openstaand bedrag wordt vereffend. Stel nu dat ik een schuld heb bij de bank en deze schuld los ik af, dan wordt het bedrag dat ik overmaak aan de bank tegen die schuld weggestreept. Dit heet dan "reconciliation". De betaling bij de bank van mijn schuld betekent echter niet dat ik vanaf dat moment iets te vorderen heb. Alleen de schuld is weg. Zo is het ook met de schuld die voor onze zonden is betaald. Deze is weggestreept tegen onze schuld. We hebben dan nog steeds niets ontvangen, alleen vergeving van zonden. We kunnen echter wel iets ontvangen, door, **verzoend zijnde**, deel te krijgen aan Zijn leven! Hoe krijgen we deel aan Zijn leven? Door wedergeboorte, oftewel geloof in de dood en opstanding van de Heer:

Romeinen 6 : 8, 9

- 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;
- 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem.

Tot morgen!

Zonden van Nederland?

Je komt het regelmatig tegen: profetieën over ons land. In de trant van: "Als Nederland zo doorgaat met zondigen zal God een oordeel over ons land uitspreken". Een poosje geleden nog heeft men met een aantal broeders en zusters op de dijken bij Zeeland gelegen om vergeving te vragen voor de zonde in ons land, in de hoop Gods oordeel af te wenden. Welke Schriftplaatsen men daarbij precies in gedachten had, is er niet echt uitgekomen. Dat vinden deze boetedoeners ook niet belangrijk, want er bestaat kennelijk(?) een rechtstreekse - oncontroleerbare - lijn tussen God en henzelf. Soms noemt men er ook een datum bij waarop het oordeel wordt uitgesproken. Als deze datum dan voorbijgaat, zonder dat iemand er erg in heeft gehad, noemt men dat gebedsverhoring. Dit klinkt wat sarcastisch allemaal, maar het is ook wel droevig als je dit soort dingen leest. Denkt men nu werkelijk dat de zonden die in Nederland plaatsvonden tot zeg maar een paar jaar geleden nog net wel konden? Waren er toen nog niet voldoende ruzies, diefstallen, hoerereien, zedenmisdriven, kindermishandelingen, etcetera om door God geoordeeld te worden? Is het dan zo dat God bijvoorbeeld een maximum aantal zedenmisdriven in gedachten heeft, waarna Hij het oordeel uitspreekt? Dit is natuurlijk onzinnig, maar wel de consequentie van dit soort denken.

Wat de Bijbel ons leert, is dat wij leven in een wereld die God heeft losgelaten en inderdaad zondigt. Echter, de zonden der wereld zijn vergeven en daarmee is de wereld "dood" voor God. Hij bemoeit Zich er niet meer mee. *"Er is niemand rechtvaardig, ook niet één"*, lezen we in Romeinen 3 : 10. En verder (vers 11 en 12): *"Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe."* Een paar hoofdstukken eerder lezen we dat God de wereld reeds had losgelaten, omdat zij God niet zoekt. Romeinen 1 : 24: *"Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om hun lichamen onder elkander te onteren"*;

We zouden oorzaak en gevolg goed scheiden. De wereld wil Hem niet kennen en leeft daarom onder de "toorn van God". Iedereen die daar onderuit wil krijgt daarvoor de mogelijkheid door wedergeboorte. En niet door minder te zondigen!

Tot morgen!

De wereld in zonde

Genesis 1:1,2

- 1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde.
- 2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.

De aarde was woest en ledig. Eigenlijk staat er "de aarde werd woestheid en ledigheid vanwege de verschijning van de afgrond". Tussen vers één en twee zien we dat er een oordeel over deze wereld heeft plaatsgevonden. De wereld lag daarmee al in het oordeel, (lang) voordat de mens geschapen werd. Adam werd door God gemaakt uit de - in zonde gevallen en geoordeelde - aarde. Het Hebreeuwse woord voor aardbodem is "adamah". Niet voor niets dat de eerste mens op deze aarde de naam Adam krijgt. Adam betekent rood en rood staat voor de rode aarde, oftewel Adam hoorde bij de aarde. In het midden van de Hof van Eden stond de boom des levens en ook was er een boom "der kennis des goeds en des kwaads". We weten wat er gebeurde: Adam en Eva kozen het verkeerde omdat de vrucht "begeerlijk was om verstandig te maken" en satan had beloofd dat zij als God zouden worden, kennende het goed en het kwaad. Vanaf dat moment gingen hun ogen inderdaad open en zagen zij dat ze naakt waren. Ze hadden gekozen voor "de wet", die immers het goed en het kwaad aan het licht brengt. En wet doet nu eenmaal zonden kennen. Je vraagt je altijd af wat er gebeurd zou zijn als ze van de andere boom hadden gegeten. Daar geeft de Bijbel geen antwoord op. Maar als je ziet wat voor ellende er op de wereld is gekomen, wordt Adam in de Bijbel opvallend weinig verweten. (Zie Genesis 3 : 19) Hoe dat komt? Omdat een ieder van ons in zijn plaats exact hetzelfde gedaan zou hebben. Wij zijn nu eenmaal ook uit de "aarde (en dus) aards". (1 Korinthe 15 : 47) God verwachtte van Adam niets beters.

Geestelijk gezien is de Here Jezus de Boom des levens en door geloof eten wij nu wél van die boom des levens. We zijn weer terug in het Paradijs en weten nu dus ook waar we het niet moeten zoeken: bij de wet. Die laat ons alleen maar meer zonden zien, terwijl God ons die al lang heeft vergeven. Laten we ons daarom vooral voeden met de goede vrucht, dan zijn wij verzadigd genoeg om het andere onbeleefd af te slaan.

Eet smakelijk

Titel

"Mogen wij nu zomaar alles doen?" wordt wel eens gevraagd. Het antwoord is bevestigend. Ja, wij zijn vrij om te doen en laten wat we willen. God ziet de nieuwe mens aan die in Christus is, Hij stelt ons rein en volmaakt voor Zich, enzovoorts. En deze dingen zijn niet afhankelijk van ons, die blijven zo. Dat is die kant van de zaak.

Toch is het evangelie niet: "Doe maar wat je wilt, leef er maar op los en leef je vooral uit." De bedoeling is namelijk iets anders, namelijk dat we ons nieuwe leven dat we gekregen hebben, in dienst zouden stellen van Hem. Niet omdat dat moet, maar omdat we dit zelf willen.

De vraag is namelijk altijd: nieuw leven ontvangen en dan? Ik hoorde een mooie vergelijking van iemand die zei: "Op Koninginnedag hang ik altijd de vlag uit. Is dat een wet? Nee, dat is een natuurlijk gevolg van iets anders, namelijk dat ik mij verbonden voel met Nederland." En dat is een goede vergelijking met ons als gelovigen. Wij moeten niets, wij mogen alles. Maar wat **willen** wij eigenlijk? Voor de Heer stond het vast. Vlak voor Hij het ergste moest ondergaan wat maar mogelijk was, zei Hij: "Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede." Hij vereenzelvigde Zich daarmee met de wil van Zijn Vader. Voor ons zou dat het Voorbeeld moeten zijn. Onze eigen wil zou plaats maken voor Zijn wil.

De Heer kreeg daarna alle zonden van de wereld over Zich heen en werd daarmee "tot zondaar gesteld". Met alle zonden op zijn rug, diende Hij de Vader. Ondanks onze zondige natuur kunnen ook wij heel goed de Heer dienen. We zouden gewoon geen weet (wet...) meer moeten hebben van onze zonden en ons aan Hem ter beschikking moeten stellen. Dát is wat ons leven inhoud geeft! Dan is ons leven niet meer "zonde", maar heeft het juist het doel bereikt dat God er mee had.

Romeinen 6 : 22, 23

22 Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

23 Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

De verhoogde slang

"En niemand is opgevaren in den hemel, dan Die uit den hemel nedergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, Die in den hemel is. En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (Johannes 3 : 13-16)

Bekend Schriftgedeelte, met name het laatste vers. Het spreekt uiteraard over de Heer die is nedergedaald en opgestaan. Als we de verwijzing naar de verhoogde slang eens opzoeken, komen we terecht in Numeri 21 : 5-8. Daar vinden we de geschiedenis waarbij het volk Israël zich beklaagt bij God en Mozes:

"Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood. Toen zond de HEERE vurige slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel volks van Israël. Daarom kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den HEERE en tegen u gesproken hebben; bid den HEERE, dat Hij deze slangen van ons wegneme. Toen bad Mozes voor het volk. En de HEERE zeide tot Mozes: Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven".

Hij zei niet: probeer nu eerst maar eens zelf die slangen om zeep te helpen. Het volk hoefde alleen omhoog te kijken en men stierf niet meer. Daar was geloof voor nodig: omhoog kijken terwijl je weet dat giftige slangen langs je benen krioelen! Bij ons is het net zo. Onze slangen (zonden) blijven gedurende ons hele leven. Het bestrijden daarvan betekent geestelijk sterven. Zolang wij echter omhoog blijven kijken, naar de verhoogde slang (nee dat was niet Zijn kruisiging, maar Zijn opstanding!) worden wij niet door de zonden bevangen en leven wij.

Romeinen 6 : 11

- 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

Broeders en zusters

Een van de moeilijkste dingen voor ons als gelovigen is wel het accepteren van onze medegelovigen. Want wij zijn dan zelf wel redelijk volmaakt(?), die medebroeder is dat allerm minst! We weten dat ook zijn zonden vergeven zijn, maar misschien zou hij toch een paar eigenschappen, waar ik me toevallig aan stoor, nog wat kunnen bijlijpen. Dat maakt het voor mij wat makkelijker te accepteren dat ook hij een kind van God is. Als hij nou bijvoorbeeld eens wat socialer wordt, kan ik weer even iets vriendelijker zijn. Zo worden we er toch allemaal net iets beter van. Niks op tegen toch? Sterker nog, als wij nou heel vriendelijk zijn naar elkaar toe, laten we daarmee aan de buitenwereld zien dat we goed bezig zijn! Men zal nieuwsgierig worden ("Hoe komt het toch, dat die mensen zo ontzettend lief zijn voor elkaar?"), daardoor onze bijeenkomsten gaan bezoeken ("Wat leren jullie daar dan?") en tot geloof komen! Bijbelser kan haast niet!

En toch zo onwaar. Ten eerste ziet God ons aan naar de nieuwe mens, zonder onze onvolkomenheden. Wie zouden wij dan zijn om te letten op de slechte karaktertrekken van onze medegelovigen? 2 Korinthe 5 : 16 is daar duidelijk genoeg over: *"Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees"*. Het vlees is gestorven, dood dus. Dit geldt zelfs voor het vlees van de Heer. God let er niet meer op en waarschijnlijk is het niet de bedoeling dat wij Hem daarin zouden corrigeren... Toch staat er:

"Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding; En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid."

(Éfeze 4 : 22-24)

De bedoeling is toch wel dat we veranderd worden, maar dit werkt van binnen naar buiten en voorzover Hij dat nodig vindt. En dat geldt ook voor die broeder of zuster. Die verandering wordt "heiliging" genoemd in de Bijbel. Heiliging betekent niet "zonder zonden", maar "aan de Heer toegewijd" of "apart gezet voor de dienst aan de Heer".

WWJD

WWJD. Deze letters ben je vast wel eens tegengekomen. Weet je waar ze voor staan? "What Would Jesus Do". Oftewel: Wat zou Jezus doen? In je leven heb je regelmatig situaties waarbij je geneigd bent jezelf te laten gelden. Bijvoorbeeld als je gepest wordt op school of als je broer of zus je zit te jennen. Je bent dan misschien geneigd om direct in de verdediging te schieten, ten koste van die ander. Eigen schuld dikke bult...

In je geestelijke leven kun je je soms ook aangevallen voelen. Dat is niet fijn om mee te maken. Maar je weet dat het zo nu en dan gebeurt en er is een oplossing. Namelijk door je te realiseren wat Jezus zou doen. Hij zweeg toen Hij werd bespot. Hij bad om vergeving voor zijn moordenaars. Waarom reageerde Jezus zo? Omdat Hij wist dat God uiteindelijk recht zou doen aan Hem en aan deze schepping.

Lees Romeinen 12 : 19 maar eens. *"Wreekt uzelfen niet beminden, maar geeft de toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere"*. In het volgende vers worden we opgeroepen om onze vijanden te helpen. Vers 21 luidt als volgt: *"Wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede"*.

Wat is het goede? Dat is Christus. En raad eens wat? Uit genade woont Christus in ons. Uit onszelf kunnen we het niet opbrengen om onze tegenstanders vriendelijk tegemoet te treden. Maar dat hoeven wij ook niet zelf te doen. Christus is onze Helper.

Rust maar van je eigen reacties en vraag Christus om liefde, wijsheid, rust, de juiste woorden, en dergelijke. Breng je tegenstander maar voor de Troon der genade in je gebed en vraag de Heer hem/haar te laten zien, zoals Hij hem/haar ziet. Je zult ervaren dat de Heer je verhoort. Hij zegent zo'n houding, want dit is wat Hij wil. Je bent niet langer verplicht om te reageren vanuit je vlees. Hij leidt ons leven. Dus als je weer eens tegenstand ondervindt, weet je bij Wie je het zoeken moet!

Zo God voor ons is ...

Romeinen 8 : 28

28 En wij weten dat degenen die God liefhebben, alle dingen mede-
werken ten goede, *namelijk* degenen die naar *Zijn* voornemen geroe-
pen zijn.

Een mooie tekst, vind je niet? Het vers geeft je een gevoel van "mij kan niks gebeuren". Als je God liefhebt, werkt alles mee ten goede. Of zoals het er een paar verzen verder zo mooi staat: "*Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?*" (vers 31) Als je gelooft ben je een kind van God. God gedraagt zich tegenover ons als een vader. Bovenal houdt Hij van ons, puur zoals we zijn. Met al onze (on)hebbelijkheden! Als we trouw zijn aan Hem en oprecht Zijn wil zoeken, dan leidt Hij ons. Hoe? Als we bijvoorbeeld in moeilijke situaties komen, dan vertroost Hij ons hart. Als we niet weten wat we bidden zullen, bidt Hij voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen. (Romeinen 8 : 26) Geen zichtbare of tastbare dingen, maar wel vrede in ons hart en de belofte dat God alles (dus ook onze onverstandige keuzes en onze gebreken en problemen) doet meewerken ten goede. Op voorhand dus eigenlijk al "eind goed al goed".

Van "degenen die God liefhebben", staat er bovendien dat ze naar Zijn voornemen geroepen zijn. Voornemen is een ouderwets woord voor bedoeling of plan. Wat dat plan is, lees je onder meer in de verzen 29 en 30 van Romeinen 8. God heeft Jezus liefgehad van voor de grondlegging der wereld. Christus is sinds Zijn opstanding Gods Eerstgeboren Zoon. En het is de bedoeling dat Hij er veel broers bij krijgt. Zoals God Zijn Zoon bestemd heeft om te erven, zo heeft Hij ons bestemd om beelddragers van Christus te worden om samen met Hem te erven; mede-erfgenamen (= broeders) in Gods bezittingen. (zie ook vers 17)

Had je dat kunnen dromen? In Christus ben je uitverkoren voor dit plan van God. En om te kunnen beantwoorden aan deze roeping heeft God Zijn Zoon aan ons als Helper gegeven. (vers 32-34) We mogen straks delen in Zijn heerlijkheid. Tot die tijd doet God alle dingen medewerken ten goede. Mooi hè?! Geen ding, dus ook geen zonde, kan ons scheiden van Christus. Als dat geen verlossing is?!

Goed werk

Vraag jij je ook wel eens af wat je nou eigenlijk voor de Heer doet? Je leven als gelovige lijkt aan de buitenkant zo vaak op dat van ongelovigen. Je zou wel meer voor de Heer willen doen, maar op de een of andere manier komt het er niet van. Je zou er bijna een schuldgevoel van krijgen. Bijna.

De Bijbel leert dat God ons hart aanziet. Hij is niet zozeer geïnteresseerd in wat wij doen, maar waarin wij geloven. Of beter gezegd, in Wie wij geloven. En als het daarover gaat, zijn we heel zeker van "onze" zaak. Het Evangelie is voor ons, als het goed is, een blijde boodschap. We weten dat de Bijbel het geïnspireerde Woord van God is. (2 Timótheüs 3 : 16) Hij is onze Vader en wij zijn Zijn kinderen. Hij wil ons laten opgroeien tot Zijn zonen (= erfgenamen).

Hoe geef je die overtuiging nou handen en voeten? Dat is echt niet zo moeilijk. Wat dacht je ervan om God te danken voor Zijn Verlossingswerk. Om Hem te danken dat je Zijn kind mag zijn. Dat het je verlangen is om voor Hem beschikbaar te zijn. Dat je uitzicht hebt op eeuwig, onvergankelijk leven. Dat de dood is overwonnen. Dat je je mag voeden met Zijn Woord en erop mag vertrouwen dat Hij die in jou een goed werk begonnen is, dat zal voleindigen tot op de dag van Jezus Christus. (Filippenzen 1 : 6) Een andere mooie tekst in dit verband is:

Éfeze 6 : 12

12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

Onze opdracht is niet om onze medemensen te overtuigen van ons geloof. Als gelovigen zijn we (hoe dan ook) Zijn getuigen. De Geest van Christus woont in ons en voor de overheden en machten in de lucht is dat o zo zichtbaar! Over getuigenis gesproken...

Verlamd

Je kent waarschijnlijk het verhaal van de verlamde man wel, uit Lukas 5 : 17-26. Hij werd door het dak van het huis waar de Here Jezus was naar beneden gelaten en kwam zo voor de voeten van de Heer terecht. De Heer zei hem dat zijn zonden vergeven waren. Toen de Farizeeën en Schriftgeleerden dat hoorden en daarover mopperden, vroeg de Heer: *"Wat is lichter te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?"* De verlamde man werd genezen, nam zijn bed op en wandelde naar huis, zoals de Heer hem zei te doen.

Eigenlijk is die verlamde man een uitbeelding van jou en mij, voordat we tot geloof kwamen. Als je verlamd bent kun je niet lopen en kun je geen kinderen krijgen. Geestelijk gezien betekent dat, dat je niet kunt wandelen waardig de roeping Gods en geen vrucht kunt dragen.

De Heer zei drie dingen tegen de verlamde man. Als eerste dat zijn zonden vergeven waren. Daar begint het mee. Maar toen eenmaal zijn zonden vergeven waren, was de man nog steeds verlamd. Dat veranderde pas toen de Heer het tweede zei: *"Sta op."* Opstaan heeft te maken met levend worden. Je zonden kunnen wel vergeven zijn, maar je blijft geestelijk dood, totdat je tot geloof komt. Dan pas word je levend voor God. Dan pas sta je op. En vanaf dat moment kun je gaan wandelen, zoals de Heer ten derde zei: *"Neem uw bedden op en ga heen naar huis."*

Het is precies de volgorde zoals het gaat bij iedereen die "aan de voeten van de Heer terechtkomt": je zonden zijn vergeven, je komt tot geloof en ontvangt nieuw leven en bent daarna in staat om te wandelen en vrucht te dragen. De man ging naar huis, "God verheerlijkende." En jij?

Tot morgen!

Dat niet de zonde heerse ...

"Wij die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?", zegt Paulus in Romeinen 6 : 2. Eerder deze maand heb je gelezen dat je inderdaad gestorven bent voor de zonde. Als God naar je kijkt, ziet hij (gelukkig) geen zondaar, maar Christus!

Maar toch... Heb jij soms ook van die dagen dat je je dat moeilijk voor kunt stellen als je naar jezelf kijkt? Dan word je aangeklaagd door schuldgevoel (of eigenlijk: door de satan) wat je zegt dat je het weer verkeerd hebt gedaan, dat je weer gefaald hebt. Je blijft denken aan datgene wat je fout gedaan hebt, of dat je misschien iedere keer opnieuw weer fout doet... En voor je het weet heeft de satan je weer waar hij je wil hebben: bij de genade van de Heer vandaan. Weg bij de waarheid dat Hij je geweten reinigt. (Hebreeën 9 : 14) Je staat weer stil bij de zonde in je leven, en geeft de zonde zo een plek die hij helemaal niet verdient!

Paulus zegt iets verderop in Romeinen 6 : 12: "*Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelfs lichaams.*" Je zóndigt misschien nog wel, maar dat moet niet het belangrijkste in je leven zijn. Het moet je leven niet meer beheersen, want dan ga je je weer bezig houden met dingen waar de Heer 2000 jaar geleden al mee afgerekend heeft. Laat de zonde in je leven links liggen, schenk er zo min mogelijk aandacht aan. Dat is de beste manier om er geen last van te hebben.

Negeer je oude mens, door tegen je eigen vlees te zeggen: "Wat jij wilt is niet belangrijk, je bent gestorven." Of door tegen de Heer te zeggen: "Ik kom er niet van af, maar U mag het wegnemen." Kies er voor, in plaats van aandacht schenken aan je zonde, om steeds weer naar de Heer te kijken, om de Heer te dienen, om vrijmoedig van Hem te spreken, om Christus' voorbeeld te volgen, het Woord te bestuderen, de adviezen van de Heer aan te nemen. Dan komt er nieuwe invulling van je leven. Dat is de beste afleiding tegen je vlees en de doodsteek voor de zonde, die aan je vlees verbonden is. Je vlees is nog wel aan de zonde verbonden, maar je geest is vrij om iets anders te doen. "*Daarom (...) laat ons afleggen (...) de zonde*". (Hebreeën 12 : 1) Over dat "afleggen van de zonde" morgen meer. Lees er vandaag in ieder geval Romeinen 6 maar eens verder op na.

... maar de genade!

Wat doe je als je zo'n akelige wollen trui aan hebt, die zo prikt dat je alleen daar nog maar aan kunt denken? Inderdaad: je trekt hem uit en ruilt hem om voor een comfortabele sweater. Wat een verademing!

De zonde is niets anders dan zo'n nare priktrui. De schrijver van de Hebreeënbrieff stelt ons dan ook voor om met de zonde precies hetzelfde te doen als met die trui: trek hem uit. (Hebreeënen 12 : 1) *"Laat ons afleggen de zonde, die ons lichtelijk omringt!"* In Kolossenzen 3 : 5-9 staat een hele opsomming van werken die bij onze oude, natuurlijke mens horen en die we uit moeten doen, af moeten leggen.

Vanaf vers 10 staat wat we dan áán moeten doen. Want zo zonder trui ben je wel heel erg bloot... *"En aangedaan hebt de nieuwe mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft"*. Als je die nieuwe mens "aantrekt", zal je veranderen en door Gods kracht precies de tegenovergestelde dingen gaan doen, dan die je vanuit je oude natuur gewend was te doen: niet meer stelen, maar werken; niet liegen maar de waarheid spreken; niet wreken maar vergeven; niet ontrouw zijn maar trouw en ga zo maar door.

Het is die nieuwe mens, Christus in ons, die in ons leven de overhand moet hebben. Die zorgt ervoor dat we steeds meer op de Here Jezus gaan lijken in alles wat we doen. Die nieuwe mens prikt niet zoals de wollen trui, maar zit passend, zacht en comfortabel. Bij die nieuwe mens hoort namelijk geen zonde meer die heerst, maar genade, rechtvaardigheid en vrijheid.

Romeinen 5 : 21

21 Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood, also ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.

En weet je wat nou zo'n heerlijk en eigenlijk ook wel logisch gevolg is van het aantrekken van de "sweater van genade"? *"De vrede Gods heerse in uw harten"*. (Kolossenzen 3 : 15) Wat een verademing!

Loopbaan

Hebreeën 12 : 1

- 1 Daarom (...) laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is.

De verlamde man van een paar dagen geleden, was, nadat zijn zonden vergeven waren en hij was opgestaan, weer in staat om te lopen. Zo is het ook bij jou en mij. Zodra we tot geloof gekomen zijn en de Nieuwe Mens aangetrokken hebben, stelt de Heer ons een loopbaan voor, een bepaalde taak of weg in ons leven hier op aarde, waarin we Hem kunnen dienen. Een job in dienst van de Heer.

Die loopbaan ziet er voor iedereen anders uit. De taak en de verantwoordelijkheid die je van de Heer krijgt, hangen af van wat je aankan, net zoals in de gelijkenis van de talenten.

Matthéüs 25 : 15

- 14 En den ene gaf hij vijf talenten, en den ander twee, en den derden één, een ieder naar zijn vermogen (= naar wat zij konden).

Naar de mate waarin we onze loopbaan lopen, zullen we straks loon ontvangen, namelijk een onverderfelijke kroon. (1 Korinthe 9 : 25)

Moet je nu heel actief gaan zoeken en allerlei gaventests in gaan vullen om erachter te komen hoe jouw loopbaan er uitziet? Nee, gelukkig niet! De Heer zal je dat Zelf laten zien. Het enige dat Hij van je vraagt, is dat je je beschikbaar stelt en bereid bent om Hem te dienen als Hij dat van je vraagt. Als gelovigen zijn we als het ware allemaal stukken gereedschap, die in de werkplaats liggen te wachten op gebruik. Het enige dat we hoeven te doen, is voor het grijpen liggen, zodat de Grote Timmerman ons direct ter hand kan nemen op het moment dat Hij ons nodig heeft. *"En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem"*. (Kolossenzen 3 : 17)

Heer ik kom met lege handen, en wil voor U beschikbaar zijn.

Nog meer lopen ...

Heb je wel eens meegelopen in een hardloopwedstrijd? Je zou de loopbaan van gisteren kunnen zien als een hardloopwedstrijd, waarin ieder zijn eigen parcours aflegt. Een hardloopwedstrijd die je hele leven duurt!

Stel je voor dat je mee rent in zo'n wedstrijd en je laat je door van alles en nog wat afleiden. Je rent bijvoorbeeld langs een snackbar en glipt daar even naar binnen voor een frikadel speciaal. Of je blijft onderweg stilstaan om een mooie auto langs de weg te bewonderen. Hoe zou het dan met je wedstrijd aflopen? Nog afgezien van de tijd die je verliest door het oponthoud in de snackbar en bij de auto, zal je merken dat die frikadel je in de weg zit als je verder loopt. En die mooie auto blijft zó in je gedachten hangen, dat je niet meer op de weg let en struikelt, waardoor je hinkelend verder moet. Niet echt handig ...

In Galaten 5 : 7 wordt gezegd dat je goed loopt als je gehoorzaam bent aan de waarheid. En Wie is de waarheid? De Here Jezus Zelf! (Johannes 14 : 6) Dat klopt met wat de schrijver van de Hebreënbrief ons vertelt over het lopen van die wedstrijd:

Hebreëen 12 : 1, 2

- 1 ... en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloof, Jezus,
- 2 Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God.

Lijdzaamheid, passie, is de goede houding tijdens het lopen. Een hardloper loopt niet onverschillig, maar vol passie. Met alles wat in hem is, loopt hij zijn wedstrijd. Zo zouden wij als gelovigen vol passie achter de Here Jezus aan lopen. Laat je in je leven niet afleiden door allerlei dingen die je afhouden van het achter de Here Jezus aan lopen. Dat geeft alleen maar vertraging!

Gaan voor goud

Een wedstrijd loop je niet voor niets. Je gaat natuurlijk voor goud!

Op het lopen van de "loopbaan des geloofs" volgt ook een beloning: een onverderfelijke kroon. (1 Korinthe 9 : 25) Die kroon wordt ook wel de "prijs der roeping Gods" (Filippenzen 3 : 14) genoemd. Het krijgen van die kroon heeft te maken met je leven hier op aarde. In welke mate loop je je loopbaan hier op aarde met je ogen gericht op de Heer?

In 1 Korinthe 3 wordt het lopen van je loopbaan vergeleken met het bouwen van een gebouw. Het fundament ervan is voor alle gelovigen hetzelfde, namelijk de Here Jezus. Maar de materialen waarmee gebouwd wordt verschillen. Sommigen bouwen met goud, zilver of edelstenen. Anderen bouwen met hout of hooi. Door vuur zal uiteindelijk duidelijk worden met wat voor materiaal iemand gebouwd heeft. Goud blijft, maar hout verbrandt.

1 Korinthe 3 : 14, 15

- 14 Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen.
- 15 Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch also als door vuur.

Gelovigen die tijdens hun leven met hout of hooi bouwen, zullen uiteindelijk "schade aan hun ziel" lijden. Dat betekent dat zij hun loopbaan niet zo gelopen hebben, dat ze in aanmerking komen voor een medaille. Ze ontvangen geen loon, geen kroon, geen prijs der roeping Gods. Ze zijn dus wél behouden, maar "als door vuur".

Word nu niet bang! Gisteren heb je al kunnen lezen hoe je met goud kunt bouwen. Loop met passie, wees gehoorzaam aan de waarheid en blijf steeds kijken naar de Here Jezus. Ga voor goud!

Opvoeding

Als gelovige ben je een kind van God. (1 Johannes 3 : 1) Net als bij echte kinderen is het de bedoeling dat je als kind van God groeit en uiteindelijk volwassen wordt. Alleen als volwassene kun je Zijn zoon, Zijn erfgenaam zijn. Zoals een vader zijn kinderen opvoedt, voedt God de Vader ons op tot goede erfgenamen.

Opgevoed worden is niet altijd leuk. Je hebt vroeger vast wel eens een tik op je vingers gekregen. Op het moment zelf ervoer je het misschien als straf of dacht je dat je ouders niet van je hielden. Nu zie je waarschijnlijk het nut er van in en besef je dat je ouders dat juist deden omdat ze van je hielden. En misschien kun je je wel voorstellen hoe je nu zou zijn als je ouders je niet opgevoed hadden...

Hebreeën 12 : 5-11 vertelt over op de opvoeding die we van God ontvangen. Het woord "kastijden" wordt daar gebruikt. Dat klinkt nogal eng, maar als je teruggaat naar de grondtekst zie je dat het zo iets betekent als "opvoeden, discipline bijbrengen, leren, instrueren, onderwijzen".

Hebreeën 12 : 6, 7

- 6 Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iederen zoon, die Hij aanneemt.
- 7 Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen ...

Als de Heer je opvoedt (kastijdt), is dat dus een teken dat Hij je liefheeft! Ga niet bij de pakken neer zitten als je merkt dat de Heer je opvoedt. Integendeel, wees er blij om, want het is een bewijs dat Hij je als Zijn kind ziet en behandelt. Loop niet weg voor moeilijke situaties of moeilijke mensen of je eigen moeilijke vlees, maar ga erin met de Heer, zet door in vertrouwen op Zijn hulp. Opvoeden betekent nieuwe dingen leren, uitproberen en oefenen. Met vallen en opstaan, kun je steeds meer aan en schrik je niet meer zo snel.

Jouw opvoeding is Gods zorg. Laat het maar over je heen komen, beseffend dat je daardoor *"Zijn heiligheid zou deelachtig worden"* (Hebreeën 12 : 10) en dat het *"een vreedzame vrucht der gerechtigheid (geeft) aan degenen, die door dezelve geoefend zijn"*. (Hebreeën 12 : 11)

Straf voor onze zonde?

Vroeger, en tegenwoordig helaas ook nog wel eens, zei men als iemand getroffen werd door tegenspoed, zoals ziekte: "Het is een straf van God. Hij heeft die en die zonde begaan, en God laat hem daar nu voor boeten." Je zou er bang van worden, als je niet wist dat de Bijbel iets anders zegt.

Gods Woord zegt dat de Heer eens en voor altijd voor onze zonden geboet heeft aan het kruis. Alle zonden van de mensheid zijn sindsdien weggedaan, *"zo ver als het oosten verwijderd is van het westen."* (Psalm 103 : 12) Er is al gestraft, dus dat hoeft gelukkig niet nog eens gedaan te worden. Als we iets verkeerd doen, straft de Heer ons niet. Hij ziet onze nieuwe mens aan, die volmaakt is in Christus. Hij voedt ons op, wat soms zwaar is, maar laat ons niet meer boeten voor zaken waar lang geleden al voor geboet is.

Maar hoe kan het dan dat ook gelovigen nare dingen zoals ziekte overkomen? Volgens de Bijbel is de mens uit de aarde, aards (1 Korinthe 15 : 47) en dus per definitie vatbaar voor alles wat daar aan nare dingen bij hoort. Die nare dingen worden niet door God gegeven, maar zijn een gevolg van het feit dat onze oude natuur nog hoort bij deze oude, onvolmaakte schepping. De satan is op dit moment nog de overste der wereld, en dat verklaart waarom het hier nog niet volmaakt is. Dáár is veel ellende op terug te voeren.

Daarnaast is het niet de bedoeling dat je als gelovige vanuit je oude natuur blijft leven, dus gericht op de wereld en niet op de Heer. Als je dat doet, zal de Heer zich op dezelfde manier met je bemoeien als Hij zich met de wereld bemoeit: niet dus. Hij laat je als het ware in je sop gaarkoken en je ervaart geen zegen. Dat is dan geen straf van Hem, maar een gevolg van jouw eigen keuze.

Geef de Heer in dagen van ziekte of tegenspoed dus niet de schuld. Kijk liever over de narigheid heen naar wie je bent in Christus en leef daar uit. Hij is de eersteling van die nieuwe, volmaakte schepping, waar jij als gelovige ook deel van uitmaakt!

De zoon van ..., de zoon van ..., de zoon van ...

Kon de Here Jezus alle zonden van de hele mensheid betalen in een paar uur tijd? Veel mensen denken van niet, omdat het niet in verhouding lijkt te staan tot de grootte van de schuld van de mensheid. Toch heeft Hij het gedaan. Hij was ook de enige op de wereld die het kón doen. Dat had alles te maken met het recht op plaatsvervanging, dat geregeld is in Gods wet. De Here Jezus stierf (betaalde met zijn leven) in plaats van de mensheid. Om dat beter te kunnen begrijpen vandaag een stukje genealogie, oftewel: stamboomkennis.

Je kent vast Willem van Oranje wel. Hij was de grondlegger van het huis van Oranje. Zijn zoon erfde van hem de titel en functie "Prins der Nederlanden", diens oudste zoon erfde zijn titel weer, enzovoorts. Als er geen zoon was om de titel aan over te dragen, ging de titel over naar de dichtstbijstaande mannelijke bloedverwant, dus een neef of broer. Onze koningin Beatrix is zodoende de meest directe afstammeling van Willem van Oranje (want sinds iets meer dan 100 jaar kunnen ook vrouwen de titel erven). Als Koningin der Nederlanden is zij het hoofd van de koninklijke familie en de vertegenwoordigster van het Nederlandse volk.

Wist je dat de Here Jezus toen Hij hier op aarde leefde de meest directe afstammeling was van Adam, de allereerste mens? Lees er Lukas 3 : 23-38 maar eens op na. Daar staan alle voorouders van de Here Jezus genoemd, helemaal terug in de tijd tot aan "*Adam, den (zoon) van God*". Als directe afstammeling van de eerste mens, en dus als "hoofd van de mensheid" of "Zoon des mensen", kon de Here Jezus de mensheid vertegenwoordigen naar God toe. Als hoofd van de mensheid had hij de mogelijkheid en het recht om de mensheid te lossen (lees Leviticus 25 maar eens over de situaties waarin lossing toegepast werd). De Here Jezus was vanwege Zijn afstamming in staat om de mensheid vrij te kopen van de grote schuld die zij had bij God. En gelukkig heeft Hij dat ook gedaan! Hij is naar God toe als onze Losser opgetreden en heeft betaald voor ons, zodat wij nu vrij - verlost - van zonde zijn.

En wat zo mooi is, is dat Hij door Zijn opstanding uit de doden voor eeuwig onze vertegenwoordiger naar God toe kan blijven. "*Ik weet dat mijn (Ver)losser leeft!*" (Job 19 : 25)

Eenmaal, andermaal, ...

Als je iets koopt in de winkel, dan ben jij vanaf dat moment de eigenaar. Je mag ermee doen wat je wilt. Maar je draagt er dan ook verantwoordelijkheid voor. En zeker als het je veel geld gekost heeft, ben je er extra zuinig op. Aansluitend op de studie over onze Losser weten wij dat wij extreem duur gekocht en betaald zijn door de Heer Zelf. Nog steeds zorgt Hij voor ons en draagt verantwoordelijkheid voor Zijn Gemeente. De Heer neemt Zijn taak serieus, wij zijn kostbaar in zijn ogen. Onze taak is slechts het ter beschikking stellen van alles wat wij hebben en kunnen. En juist daarin dragen wij verantwoordelijkheid. Wij zijn vrijgekocht en staan ook in de vrijheid om de Heer te dienen. Een ieder weer op zijn/haar eigen wijze:

1 Petrus 4 : 10, 11

- 10 Een ieder, gelijk hij gave ontvangen heeft, *alzo* bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods.
- 11 Indien iemand spreekt, *die spreke* als de woorden Gods; indien iemand dient, *die diene* als uit kracht, die God verleent; opdat God in allen geprezen worde door Jezus Christus, Welken toekomt de heerlijkheid en de kracht, in alle eeuwigheid. Amen.

De kracht die in ons woont, heeft de satan overwonnen. Laten we ons er naar uitstrekken om de werking van die opstandingskracht in ons leven te leren kennen. We mogen Gods kracht gebruiken. Laten we dat ook doen! Dienen is op basis van vrijwilligheid. Dat kan ook niet anders. Wel is het zo dat een levenswandel waarin de Heer gediend wordt een bepaalde uitwerking heeft in ons leven:

2 Korinthe 4 : 16

- 16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.

De vernieuwing komt binnen in ons tot stand. Je ziet er eerst niets van. Maar in de loop der tijd kan het niet anders of het brengt vrucht voort. En dan wordt het dus wel zichtbaar. Net zoals het dienen van aardse heren loon oplevert, levert geestelijke dienstbaarheid ook loon op. Daarom wens ik je veel dienstbaarheid aan de Heer toe!

Zondigen wij later nog?

Ten eerste moet inmiddels duidelijk zijn dat het niet mogelijk is om ook maar met één zonde eeuwig voort te blijven leven. Dit is ook niet het geval; de Bijbel leert ons namelijk dat wij ons huidige, zondige, lichaam eens zullen afleggen en een verheerlijkt lichaam zullen ontvangen:

Filippenzen 3 : 21

21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelfen kan onderwerpen.

Dan is het voor eens en voor altijd gebeurd met dat zondige lichaam en hoeven we er nooit meer over te klagen. Maar dat hoeft ook nu al niet, want Hij ziet ons "in Christus". Christus is volmaakt en wij zijn dus volmaakt in Hem. Hij heeft onze schuld betaald en het blijven "doorzeuren" (sorry voor de uitdrukking) over wat er allemaal niet goed is in ons leven, is eigenlijk een ontkenning van wat Hij reeds tot stand gebracht heeft! Dat is zeker niet tot opbouw van de Gemeente of van onszelf en zeker niet Gods bedoeling. De consequentie van dat verlossingswerk vinden we in 1 Korinthe 6 : 20: *"Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn"*.

We hebben de Geest van God gekregen en we zouden nu ons sterfelijke en onvolkomen lichaam gebruiken tot Zijn verheerlijking. Zo zouden wij onze "dagen in het vlees" doorbrengen in deze oude schepping, wetend dat wij hiervan verlost zijn. Deze oude schepping gaat voorbij. De nieuwe schepping is in ons ontstaan. Laten we dat vasthouden. Wij lezen ook over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Daarover staat in:

Openbaring 21 : 4

4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.

Op dat moment is de zonde geheel verdwenen! Daar zien wij naar uit!

Lukas 1:26-33

- 26 En in de zesde maand werd de engel Gabriël van God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth;
- 27 Tot een maagd, die ondertrouwd was met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize Davids; en de naam der maagd was Maria.
- 28 En de engel tot haar ingekomen zijnde, zeide: Wees gegroet, gij begenadigde; de Heere is met u; gij zijt gezegend onder de vrouwen.
- 29 En als zij hem zag, werd zij zeer ontroerd over dit zijn woord, en overlegde, hoedanig deze groetenis mocht zijn.
- 30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.
- 31 En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS.
- 32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven.
- 33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Deze maand gaan we nadenken over een belangrijk onderwerp, namelijk de "wederkomst van Christus". Wederkomst betekent dat Christus weer komt, of weer terugkomt. Dat betekent dat Hij al een keer hier op aarde is geweest. Hij is mens geworden. Hij is als baby hier op aarde geboren. Daaraan denken we aan het einde van deze maand. 25 december is de dag waarop we denken aan geboorte van de Here Jezus. Dat was de eerste keer dat Hij hier op aarde kwam. Hij kwam toen als de lijdende Knecht, want Hij kwam als het Lam van God om de straf op de zonde op Zich te nemen. Die straf heeft Hij gedragen op Golgotha aan het kruis. Maar na drie dagen is Hij opgestaan. Opgestaan om ons te rechtvaardigen voor God. Dat betekent dat God ons op een eerlijke en rechtvaardige wijze vrijspreekt van de straf. Want wij worden door het geloof gerechtvaardigd voor God, uit genade. En dat kost je niets! Het is gratis.

lets gratis krijgen, daarvoor moet je bij de Hollanders zijn. We gaan daar altijd met velen tegelijk op af! Maar hoe anders is dat met deze genade. Bijna niemand wil dat tegenwoordig meer aannemen. Wil jij dat wel? Geloof jij wel dat de Here Jezus voor jou de straf op de zonde heeft gedragen? Want dan mag je met verlangen uitzien naar die dag dat Hij wederkomt! Want op die dag ben jij er ook bij!

Handelingen 1:9-12

- 9 En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen.
- 10 En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in witte kleding;
- 11 Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkterwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.
- 12 Toen keerden zij wederom naar Jeruzalem, van den berg, die genaamd wordt de Olijf berg, welke is nabij Jeruzalem, liggende *van daar* een sabbatsreize.

De Here Jezus had Zijn discipelen naar de Olijfberg laten komen. Daar had Hij hen opgedragen Zijn getuigen te zijn. Te beginnen in Jeruzalem, daarna in Judea en Samaria en tot aan het uiterste der aarde. Die opdracht konden ze pas uitvoeren, wanneer ze de kracht van de Heilige Geest ontvangen zouden hebben. Daarvoor moesten ze in Jeruzalem blijven. En toen de Here Jezus dat tegen Zijn discipelen had verteld, werd Hij voor hun ogen omhoog getild. Hij werd als het ware de lucht in gedragen op onzichtbare handen. Steeds hoger en hoger. En op een gegeven ogenblik schoof er een wolk voor en toen was de Here Jezus niet meer zichtbaar. Dit is toch prachtig. Hij gaat, tegen alle regels van de zwaartekracht in, omhoog. Zonder dat Hij raketmotoren onder aan Zijn voeten heeft, of zonder zo'n ingewikkeld ruimtepak met daar achterop een rugzak, die er voor zorgt dat je in de ruimte kunt voortbewegen en overleven. Hij staat daar en Hij gaat langzaam omhoog! Ook de discipelen staan stomverbaasd dit gebeuren te bekijken. Ze wisten dat de Here Jezus macht had om de wind en de zee te controleren, want dat hadden ze zelf meegemaakt. En ook dat Hij over het water liep, maar dit ....

Ze waren helemaal in de ban van dit verschijnsel, toen ze plotseling werden wakker geschud door een stem. Er stonden twee mannen in witte klederen naast hen. En ze zeiden (vrij vertaald): "Wat zitten jullie naar de hemel te staren? Deze Jezus zal op dezelfde wijze terugkomen".

Deze engelen hebben aan de discipelen verteld dat de Here Jezus terug zal komen en dat Zijn voeten dan weer op de Olijfberg zullen staan.

Zacharia 14 : 4

- 4 En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, *zodat* er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelven naar het zuiden.

In Zacharia 14 wordt verteld van die gebeurtenis, die straks zal plaats vinden, wanneer de Here Jezus weer Zijn voeten zal neerzetten op de Olijfberg. Om alle misverstanden te voorkomen vertelt Zacharia welke berg hij precies bedoelt. Die berg die ten oosten van Jeruzalem ligt. En als de Here Jezus daar Zijn voeten neerzet op de olijfberg, gebeurt er onmiddellijk een natuurramp. De Olijfberg spleit van oost naar west. De noordelijke helft van de berg en de zuidelijke helft vallen uiteen, zodat tussen die twee helften een vallei ontstaat. Een weg waarlangs men kan vluchten. Want de inwoners van Jeruzalem zitten als ratten in een val. Ze zijn omsingeld door vijandige legers. Ze kunnen niet meer vluchten. Het enige wat ze nog kunnen doen is de Naam van de HEERE aanroepen. De Naam die ze nooit hebben durven zeggen, omdat die voor hen te heilig om uit te spreken is. Maar op dat moment is er voor hun geen andere mogelijkheid. Dus zal op dat moment de belangrijkste bestuurder die Naam van de Heere aanroepen namens allen. En de Bijbel zegt, dat al wie de Naam des Heeren aanroept, zalig zal worden. Iedereen die dat doet, zal gered worden. En dus is er op dat moment ook redding! Want doordat die Olijfberg in tweeën spleit is er redding mogelijk. Wordt er een vallei door de berg gemaakt. De gelovige Joden kunnen ontsnappen aan hun belagers en vluchten naar een plaats in de woestijn, waar ze veilig zullen zijn. En de niet-gelovige Joden, zullen gedood worden.

1 Thessalonicenzen 4 : 13-18

- 13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.
- 14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, *weder* brengen met Hem.
- 15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.
- 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;
- 17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.
- 18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Boven dit stukje staat als titel: over de wederkomst van Christus. Dat is een beetje misleidend. De vertalers van de Statenvertaling dachten waarschijnlijk dat in dit stukje de wederkomst van Christus beschreven stond. Maar als je goed leest, dan zie je dat het gaat over de opname van de Gemeente van Christus. Dat is niet hetzelfde als de wederkomst van Christus. Want over de opname lezen we heel andere gebeurtenissen, dan over de wederkomst. Hier worden de gelovigen, die al overleden zijn sinds de opstanding van de Here Jezus Christus, eerst opgewekt. Alle gelovigen die behoren tot de Gemeente van Christus. Dat zijn dus alle mensen die geloven dat zij met de Here Jezus Christus gestorven zijn, begraven zijn en ook opgestaan zijn! Zij behoren tot die Gemeente van Christus. Ook zij die lichamelijk gestorven, of zoals de Bijbel dat dan noemt, ontslapen zijn. Zij worden als de bazuin klinkt als eerste opgewekt en daarna worden alle gelovigen die nog leven in een ogenblik veranderd. Daarna gaan alle gelovigen tegelijk de Heere tegemoet in de lucht. Dat betekent dat de Here Jezus op dat moment niet op de aarde staat. Wij gaan Hem tegemoet. Wij worden opgenomen in wolken, zegt Paulus. Eigenlijk staat er: "Wij worden met kracht weggenomen". Of, zoals Openbaring 12 het zegt: "Wij worden weggerukt tot God en Zijn troon". Een keer knippen met je ogen en het is gebeurd, zo snel gaat dat. Het gaat dus niet over het feit dat de Here Jezus letterlijk weer met zijn voeten op de aarde zal staan, maar over de opname van de Gemeente van Christus.

2 Thessalonicenzen 2:1-4

- 1 En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem,
- 2 Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons *geschreven*, alsof de dag van Christus aanstaande ware.
- 3 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want *die komt niet*, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs;
- 4 Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of *als* God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.

Er waren mensen in Thessalonica die de gelovigen bang maakten. Kennelijk gebeurden er toen ook veel dingen die mensen in verwarring brachten. Men zei dan dat er een profetie of een openbaring was geweest, dat het einde van deze wereld gekomen was. Deze mensen zijn er nu nog. Zij vertellen bijvoorbeeld dat het oordeel over Nederland voor de deur staat, want daarover had God tot hen gesproken of ze hadden een visioen gehad. En ze maken de mensen bang door te zeggen dat de "dag des Heeren" aanstaande is. Dat het oordeel over de wereld voltrokken zal worden! Die mensen toen maakten het zo bont door te zeggen dat ze zelfs een brief van de apostel Paulus hierover hadden ontvangen.

Maar Paulus wilde de gelovigen van toen en nu laten zien dat God een Plan heeft gemaakt en dat Hij dat Plan uitwerkt. Hij wijkt niet af van dat Plan. Alles daarin heeft een vaste volgorde. Dat geldt ook voor de dag des Heeren. Mensen konden toen niet, en kunnen ook nu niet, zomaar vertellen dat die dag er aankomt om daarmee mensen bang te maken. Bovendien leven wij in een periode waarin de genade heerst. Wij worden niet meer veroordeeld als wij geloven in de Here Jezus Christus. Hij heeft dat oordeel gedragen en wij zijn vrijgesproken. Maar als je wilt weten wanneer de dag des Heeren komt, dan moet je je laten onderwijzen door Gods Woord. Dan weet je dat die dag komt wanneer heel de wereld in duisternis is.

Zacharia 14 : 1, 2

- 1 Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, *o Jeruzalem!*
- 2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.

We hebben gezien dat het volk Israël aangevallen en verdrukt zal worden. Het wordt ingesloten in Jeruzalem en niemand kan er meer uit. Maar wanneer gebeurt dit dan allemaal? Kunnen wij uit de Bijbel daarvoor aanwijzingen vinden? Op diverse plaatsen spreekt de Bijbel, net als hier in vers 1, over de dag van/voor de Heer. Er komt een dag van de Heere, waarop Hij vergelding doet aan Jeruzalem. Zoals Daniël de profeet dat ook voorzegt heeft in Daniël 9. Dat is aan het einde van de 70-ste week. Die week (= periode van zeven jaar) begint wanneer de Gemeente van Christus is opgenomen en er een verdrag is gesloten over de stad Jeruzalem. Van die week zegt Daniël, dat er de eerste helft vrede zal zijn en dat er weer een heiligdom voor de Joden zal zijn. Bij de tweede helft wordt dat verdrag opgezegd en komt er een verdrukking en alles zal verwoest worden. Dat staat vast! Er komen vijandige legers in het land Israël, en zij zullen alles onder de voet lopen.

Alleen zij die de Naam des Heeren aangeroepen hebben, zullen gered worden als de Here Jezus op de Olijfberg staat bij Zijn wederkomst. Zij kunnen dan via de vallei, die ontstaat, ontsnappen naar een plaats in de woestijn. Van daaruit zullen ze weer teruggebracht worden naar het beloofde land, onder leiding van Christus en daar het land herstellen. Ook zullen de 144.000 uitverkorenen het evangelie verkondigen aan heel de wereld. Daarna zal het 1000-jarig vreedelijk beginnen met Christus op de troon in Jeruzalem. Aan het einde van het vreedelijk zal de satan nog een keer losgelaten worden en zal de mensen nog eens verleiden tot één oorlog tegen Christus. Daarna wordt hij gegooid in de poel van vuur. Dan wordt het oordeel geveld over deze schepping. En tot slot worden er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde geschapen.

Joël 1 : 15-20

- 15 Ach, die dag! want de dag des HEEREN is nabij, en zal als een verwoesting komen van den Almachtige.
- 16 Is niet de spijze voor onze ogen afgesneden? Blijdschap en verheuging van het huis onzes Gods?
- 17 De granen zijn onder hun kluiten verrot, de schathuizen zijn verwoest, de schuren zijn afgebroken, want het koren is verdord.
- 18 O, hoe zucht het vee, de runderkudden zijn bedwelmd, want zij hebben geen weide, ook zijn de schaapskudden verwoest.
- 19 Tot U, o HEERE! roep ik; want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd, en een vlam heeft alle bomen des velds aangestoken.
- 20 Ook schreeuwt elk beest des velds tot U; want de waterstromen zijn uitgedroogd, en een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd.

De profeet Joël klaagt hier over de verwoesting die de dag des Heren met zich mee zal brengen. Het is een dag van oordelen. Daarom komen er ook zoveel profeten erop terug. Het oordeel begint bij het huis van God. Het (be)oordelen van de Gemeente van Christus, heeft vóór het begin van de 70-ste week van Daniël al plaats gehad. En nu volgt het oordeel over Israël aan het einde van die week. Aan het einde van die week zal er geen voedsel meer in het land zijn. Alles is vernietigd. Alle vijandige legers zijn opgetrokken naar Jeruzalem. En bij hun tocht laten ze niets heel of met rust. Voor de ogen van het volk gebeurt het en ze kunnen er niets tegen doen. Alles wordt in de brand gestoken (daarom is vuur ook een uitbeelding van oordeel). Een oordeel dat de Heer Zelf voltrekt door middel van vijandige legers.

Dat oordeel heeft maar één doel: om de mens te behouden, zalig te maken. Dat hij erkent dat er maar één God is die verlossen kan. Dat de mens roept tot de Heere zijn Schepper. Hem erkent als zijn Schepper. Alleen wie de Naam des Heeren aanroept zal verlossing vinden! Dat geldt nu, maar ook straks voor het volk Israël.

Joël 2:1-14

Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven

- 1 Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op den berg Mijner heiligheid; laat alle inwoners des lands beroerd zijn, want de dag des HEEREN komt, want hij is nabij.
  - 2 Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisterheid, als de dageraad uitgespreid over de bergen; een groot en machtig volk, desgelijks van ouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zal zijn tot in jaren van vele geslachten.
  - 3 Voor hetzelfde verteert een vuur, en achter hetzelfde brandt een vlam; het land is voor hetzelfde als een luthof, maar achter hetzelfde een woeste wildernis, en ook is er geen ontkomen van hetzelfde.
-
- 10 De aarde is beroerd voor deszelfs aangezicht, de hemel beeft; de zon en maan worden zwart, en de sterren trekken haar glans in.
  - 11 En de HEERE verheft Zijn stem voor Zijn heir henen; want Zijn leger is zeer groot, want Hij is machtig, doende Zijn woord; want de dag des HEEREN is groot en zeer vreselijk, en wie zal hem verdragen?

Die dag van de Heer komt. Dat kondigden alle profeten al aan. En die dag heeft een aantal kenmerken. Die vind je steeds bij elke profetie omschreven. Ook Joël 2 schrijft daarover. Het is een dag van duisternis en donkerheid, een dag van dikke wolken, zegt vers 2. En ook zoals vers 10 beschrijft, een dag dat de aarde beroerd wordt, de hemel beeft. Dit zijn uitdrukkingen van wat er gebeuren zal, namelijk een aardbeving. Ook zal de zon en maan zwart worden, en de sterren trekken hun glans in. Als er ergens een vulkaanuitbarsting is geweest, dan komen er zoveel donkere wolken in de lucht dat de zon en de maan verduisterd worden. Dat betekent dat er weinig licht is op die dag des Heeren. Deze kenmerken vind je steeds genoemd in de Bijbel. En als je daarover leest, dan moet je direct denken aan deze dag. Deze verschijnselen zijn onlosmakelijk verbonden met deze dag des Heeren. Iedere keer roept de profeet op tot bekeering, want die dag is heel belangrijk en tegelijk een vreselijke dag. Dan kun je je niet anders voordoen dan je bent. God ziet daar dwars doorheen. Doen als of je je bekeerd hebt, heeft geen nut. Je kleren scheuren als teken van rouw is niet genoeg. De Heere ziet het hart aan. En als je je oprecht tot Hem keert, zal blijken dat Hij een genadige en barmhartige God is. Hij is lankmoedig (dat wil zeggen: Hij heeft veel geduld) en is rijk aan genade. Dat is Hij nu ook voor ons, maar dan zal Hij dat ook aan Zijn volk Israël laten zien.

Jesaja 13 : 6-13*Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven*

- 8 En zij zullen verschrikt worden, smarten en weeën zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn als een barende vrouw; een ieder zal over zijn naaste verbaasd zijn; hun aangezichten zullen vlamme aangezichten zijn.
- 9 Ziet, de dag des HEEREN komt, gruwelijk, met verbolgenheid en hittigen toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en deszelfs zondaars daaruit te verdelgen.
- 10 Want de sterren des hemels en zijn gesternten zullen haar licht niet laten lichten; de zon zal verduisterd worden, wanneer zij zal opgaan, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.
- 11 Want Ik zal over de wereld de boosheid bezoeken, en over de goddelozen hun ongerechtigheid; en Ik zal den hoogmoed der stouten doen ophouden, en de hovaardij der tirannen zal Ik vernederen.

- 13 Daarom zal Ik den hemel beroeren, en de aarde zal bewogen worden van haar plaats, vanwege de verbolgenheid des HEEREN der heirscharen, en vanwege den dag Zijns hittigen toorns.

De profeet Jesaja kondigt hier de dag des Heeren aan. Een gruwelijke dag. Een dag van totale verwoesting. Zelfs de zondaren worden uit het land verwijderd. Er is dus dan in het land geen levende ziel meer. Alle mensen die daar wonen, Joden, Palestijnen, Arabieren, alle leden van de diverse groeperingen (zoals Hamas, El Fatah) zullen worden weggevaagd uit dat land. En ook de profeet Jesaja noemt de kenmerken van die dag op: de zon zal verduisterd worden, en de maan zal geen licht meer geven en de sterren des hemels zullen niet meer schijnen. (vers 10) Het gaat onmiskenbaar over dezelfde dag. Die dag waarop het huis van Israël geoordeeld zal worden. Maar die dag zal ook het begin zijn van het oordeel over de wereld. Dat blijkt uit vers 11 t/m 13. De dag des Heeren is dus niet slechts een dag van 24 uur, maar een langere periode. De dag des Heeren begint met de kenmerken van verduistering, die we steeds tegenkomen. Als het oordeel over het volk Israël voltrokken is en het overblijfsel gered is, zal het oordeel van God over deze wereld verder gaan en dan volgen de oordelen zoals die in Openbaringen 8 genoemd worden. Maar ook dan is er nog steeds de mogelijkheid om gered te worden. Want daarvoor treffen deze oordelen de mensheid op aarde. Zij zijn er tot de bekering van de zondaar.

Maleachi 4:1-6

- 1 Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in brand zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun noch wortel, noch tak laten zal.
- 2 Ulieden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen, als mestkalveren.
- 3 En gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as worden onder de zolen uwer voeten, te dien dage, dien Ik maken zal, zegt de HEERE der heirscharen.
- 4 Gedenk der wet van Mozes, Mijn knecht, die Ik hen bevolen heb op Horeb aan gans Israël, der inzettingen en rechten.
- 5 Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal.
- 6 En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla.

Ook de profeet Maleachi heeft over deze dag geprofeteerd. Want, zegt hij, die dag komt, brandende als een oven. Een oven is de plaats waarin een vuur gestookt wordt. Hoe heter de oven, hoe meer alles verbrandt. Dan blijft er niets over van alles wat erin gaat. Dat zegt Maleachi ook. Al wie hoogmoedig is, alle goddelozen, zullen in vlam gezet worden. En dan blijft er niets over, noch hun wortel, noch hun tak. Dat doet mij denken aan de oven van Nebukadnezar in Daniël 3. Daar werden drie jongelingen in de oven gegooid. Daarvoor werd de oven nog eens flink opgestookt, zodat de drie jonge mannen zeker zouden verbranden in de oven, en dat er niets van ze zou overblijven. Maar wat zag de koning tot zijn verbazing? Dat hun niets overkomen was! En toen ze uit de oven kwamen, hadden ze zelfs hun haren nog en hun kleding rook niet naar het vuur. Dat kwam omdat zij hun vertrouwen stelden op de Heere. Hij heeft hen gered. Zo zal de Heere ook degenen die Zijn Naam vrezen, verlossen uit hun benauwdheid aan het eind van de grote verdrukking. Maar voordat die dag aanbreekt, zal de Heere Elia zenden. En dat gebeurt op het moment dat de Gemeente met haar Heer verenigd wordt. Dan wordt Elia als teken gestuurd naar het volk Israël, omdat die dag des Heeren eraan komt.

Ezechiël 30 : 1-3

- 1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
- 2 Mensenkind! profeteer, en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Huilt: Ach die dag!
- 3 Want de dag is nabij, ja, de dag des HEEREN is nabij, een wolkige dag, het zal der heidenen tijd zijn.

Obadja : 15-17

- 15 Want de dag des HEEREN is nabij, over al de heidenen; gelijk als gij gedaan hebt, zal u gedaan worden; uw vergelding zal op uw hoofd wederkeren.
- 16 Want gelijk gijlieden gedronken hebt op den berg Mijner heiligheid, zo zullen al de heidenen geduriglijk drinken; ja, zij zullen drinken en inzwelgen, en zullen zijn alsof zij er niet geweest waren.
- 17 Maar op den berg Sions zal ontkoming zijn, en hij zal een heiligheid zijn; en die van het huis Jakobs zullen hun erfgoederen erfelijk bezitten.

Deze twee profeten kondigen ook de dag des Heeren aan. Een dag waarop wolken de hemel bedekken zullen. Een dag die ook voor de heidenen belangrijk is. Een dag waarop ook zij geoordeeld worden, beginnend met Edom, zegt Obadja. Want de Heer zal de heidense volkeren mede beoordelen, op wat zij het volk van Israël aangedaan hebben. Zij zullen vergelding ontvangen.

De Heer heeft tot nog toe Zijn oordeel uitgesteld. Nu leven wij in de bedeling van de genade. Dat betekent dat God nu niet ingrijpt in het wereldgebeuren. In deze tijd straft Hij de goddeloosheid niet. Als de bedeling van de genade afgelopen is, dan wordt Zijn toorn openbaar. Eerst over Israël en daarna over de wereld. Want het is de bedoeling dat alle volkeren aan de Here Jezus onderworpen worden. Dat uiteindelijk de gehele schepping onderworpen wordt aan de Zoon. Want dat heeft God beloofd in Psalm 2. De Zoon heeft Zijn recht nog niet opgeëist, daarom was er dat uitstel van het oordeel van God. Maar op de dag des Heeren (dag van de Wederkomst) wordt een begin gemaakt met de onderwerping van de schepping aan de Zoon. Er wordt een begin gemaakt met de vervulling van die belofte. Aangezien het niet goedschiks is gebeurd, wordt het nu met de oordelen van God afgedwongen.

Matthéüs 24 : 29, 30

29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

Ook de Here Jezus spreekt over die dag des Heeren, nadat de discipelen gevraagd hadden wanneer de verwoesting van de tempel zou plaats vinden. En dan legt de Here Jezus Zelf uit wat er allemaal gebeuren zal in de 70-ste week van Daniël. Dan heeft Hij het over de grote verdrukking, die over Israël komen zal. Wat er allemaal gebeuren zal in die 3,5 jaar van de grote verdrukking, die over Israël zal komen. En dan zegt Hij in vers 29 dat direct na die verdrukking de zon verduisterd zal worden en de maan geen licht meer zal geven en de sterren verdwijnen zullen en dat de aarde zal beven. Alle kenmerken van die dag des Heeren noemt de Here Jezus Zelf op, zonder die dag met name te noemen.

En dan midden in die donkere wereld zal Hij verschijnen aan al de geslachten der aarde, staat er. Hij zal verschijnen aan al de gelovigen, die in Jeruzalem als ratten in de val zitten en de Naam de Heeren aangeroepen hebben. Zij zitten daar in het pikkedonker en weten geen uitkomst en dan plotseling breekt die donkere lucht open en verschijnt de Zoon des Mensen op de wolken. En zij zullen Hem (h)erkennen en dan wenen over het feit dat zij Hem, toen Hij voor de eerste keer kwam, gekruisigd hadden. Maar Hij is gekomen om hen te verlossen en dat doet Hij dan ook met grote kracht en heerlijkheid.

Amos 9 : 11-15

- 11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als *in* de dagen van ouds;
- 12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet.
- 13 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaiër genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten.
- 14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten.
- 15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

Waarom komt die dag des Heeren wanneer de Here Jezus terugkomt? Waarom die donkere dag, waarop er geen licht meer schijnt en het oordeel van God over deze wereld begint? Vanwege de belofte aan David, Abraham, Noach en Adam, dat God deze wereld onder het gezag zal plaatsen van de Enige Erfgenaam. Deze Erfgenaam is de Zoon van David, de Zoon des mensen (eigenlijk de Zoon van Adam), de Zoon van God. Hij zal als Koning heersen over deze wereld, zoals God dat bedoeld had in Genesis 1, toen Hij Adam schiep. De basis voor deze aanstelling was gelegd op Golgotha (kruis) en in de hof van Jozef van Arimathea (opstanding). De Here Jezus was gestorven en op de derde dag opgestaan uit de dood. Hij was de Zoon die God had aangesteld tot Koning, vanwege zijn gehoorzaamheid. Alleen heeft die Koning niet direct Zijn Koninkrijk opgeëist, maar dat doet Hij op de dag des Heeren wel. En daarom worden alle vijanden aan Hem onderworpen. Dan wordt het Koninkrijk van David weer opgericht. Dat Koninkrijk dat in verval was gekomen, omdat het volk Israël en zijn koningen niet luisterden naar de Heere. Daarom wordt hier ook gesproken over een vervallen hut. Een ruïne is het. En de komst van de Here Jezus op die dag des Heeren is het begin van het herstel van het koningschap over Israël. Maar al het oude moet eerst weggedaan worden en dan begint God met de opbouw. Het land wordt verwoest, maar alles zal herbouwd worden. Het land zal zijn opbrengst weer geven en het overblijfsel (dat de Naam des Heeren aangeroepen had) zal de steden en dorpen weer bouwen en veilig in het land wonen.

1 Thessalonicenzen 5 :1-5

- 1 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve.
- 2 Want gij weet zelven zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in de nacht.
- 3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;
- 4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.
- 5 Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis.

Ook de apostelen van het Nieuwe Verbond spreken over de dag des Heeren. Zo ook Paulus hier in dit gedeelte. Hij zegt dat de gelovigen uit Thessalonica wisten hoe het Plan van God met deze schepping in elkaar steekt. Wanneer welke tijden gelden. Toch zet hij de gebeurtenissen nogmaals op een rijtje. Want hij heeft in het voorgaande gedeelte gesproken over de opname, de wegrukking van de Gemeente. Hij heeft ze dat uitgelegd en vertelt dan wat er daarna staat te gebeuren. De wereld, inclusief Israël, zal zeggen dat het vrede is. Want er is een verbond gesloten over de stad Jeruzalem, het hete hangijzer. Er is geen gevaar voor oorlog meer, omdat Israël en het wereldrijk (dat bestaat uit tien staten) een verdrag hebben getekend. Maar dat verdrag wordt na 3,5 jaar opgezegd en dan begint de verdrukking voor het volk Israël. Die verdrukking duurt ook 3,5 jaar en die begint plotseling. Niemand had dat verwacht. Als een dief in de nacht overvalt het hen. Vluchten kan dan ook niet meer. Niemand kan het land meer uit. En als de vijand van het volk Israël denkt heel het volk bijna uitgeroeid te hebben, komt daar die dag des Heeren. Ook voor hen komt die dag onverwachts.

Maar, zegt Paulus, voor ons gelovigen komt die dag niet plotseling. Wij wandelen in het Licht en niet in de duisternis. Wij weten wat er komen gaat. Wij, gelovigen in deze genadetijd, zijn dan al met Christus verenigd. Wij moeten, als het Lichaam van Hem, deze oordelen helpen uitvoeren. Dat geeft ons een grote verantwoordelijkheid!

Zacharia 14 : 5, 9

- 5 Dan zult gijlieden vlieden *door* de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, den koning van Juda; den zal de HEERE, mijn God, komen, *en* al de heiligen met U, *o* HEERE!
- 9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een.

Jesaja 63 : 1-4

Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven

- 1 Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde klederen, van Bozra? Deze, Die versierd is in Zijn gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen.
- 3 Ik heb de pers alleen getreden, en er was niemand van de volken met Mij; en Ik heb hen getreden in Mijn toorn, en heb hen vertrapt in Mijn grimmigheid; en hun kracht is gesprengd op Mijn klederen, en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld.

We hebben tot nog toe gezien dat de dag des Heeren begint aan het einde van de verdrukking voor het volk Israël. Dat voor die dag kenmerkend is: de verduistering van de zon, maan en de sterren. Dat die dag verlossing brengt voor het gelovig overblijfsel uit Israël, en dat het oordeel over de wereld doorgaat. Die verlossing komt omdat de Here Jezus met Zijn voeten terugkeert op de aarde. Dat is het begin dat Hij Zijn rechten op deze wereld ten uitvoer brengt. Daarvoor voert Hij een gedeelte van Zijn volk naar Azal. Azal betekent: een gereserveerde plaats. Dit herinnert aan de tweede bok op grote Verzoendag, die de woestijn in gestuurd werd. Men moet Jeruzalem verlaten en dan komt men bij de Jordaan. Daar gaat men dan doorheen, naar het zuiden over de koninklijke weg. Het is dezelfde weg die Jozua ging met het volk Israël, maar dan in omgekeerde richting. Men zal naar Sela/Petra/Bozra (in het tegenwoordige Jordanië) geleid worden. Maar daarna zal de Here Jezus Christus, de Messias, de Zoon van David, de Koning Zijn volk leiden naar het beloofde land. Over dezelfde weg als Jozua het volk leidde naar het beloofde land. En bij Gilgal zullen ze de Jordaan oversteken en zo het beloofde land binnengaan. Maar dat land is nog steeds verwoest door het oordeel van God. (vers 3) Men gaat dan achter de IK BEN (Jehova) aan, die hen met grote kracht zal leiden, en hen als verlost en in het land Kanaän zal brengen. Zij zullen beginnen met de opbouw van het Koninkrijk.

Ezechiël 39 : 7-13*Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven*

- 7 En Ik zal Mijn heiligen Naam in het midden van Mijn volk Israël bekend maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer laten ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, de Heilige in Israël.
- 8 Ziet, het komt en zal geschieden, spreekt de Heere HEERE; dit is de dag, *van* welken Ik gesproken heb.
- 9 En de inwoners der steden Israëls zullen uitgaan, en *vuur* stoken en branden van de wapenen, zo *van* schilden als rondassen, van bogen en van pijlen, zo van handstokken als van spiesen; en zij zullen daarvan vuur stoken zeven jaren;
- 13 Ja, al het volk des lands zal begraven, en het zal hun tot een naam zijn, ten dage als Ik zal verheerlijkt zijn, spreekt de Heere HEERE.

De profeet Ezechiël beschrijft in dit hoofdstuk het begin van de oorlog tegen Israël. De tegenstanders Gog, Mesech en Tubal worden door God Zelf naar Israël toetrokken. Het gebruik van een zeshaak geeft aan dat ze in eerste instantie niet willen, maar ze moeten of ze willen of niet. En als ze dan gekomen zijn in het beloofde land dan worden die legers verslagen. God Zelf oordeelt deze legers en er blijft niets van hen over. Overal in het land zullen de soldaten gedood worden en de lijken zijn een prooi voor de roofdieren. (En dit zal gebeuren, zegt de Heere Heere, omdat Hij gesproken heeft van die dag. (vers 8) Die dag kan geen andere dag zijn dan de dag des Heeren. Dat is de dag waarop dat allemaal vervuld zal worden.) Zo treft men het land aan als het volk Israël, onder aanvoering van hun Messias de Jordaan oversteekt.

De stank van rottende lijken zal niet aangenaam zijn. En het volk zal, staat er, zeven maanden bezig zijn om de doden te begraven en het land te reinigen. Zeven maanden lang moet men doden begraven, elke dag weer. Dat betekent dat het vijandige leger een enorme grote legermacht moet zijn geweest. De invasiemacht die Koeweit bevrijdde telde 430.000 man. In Irak zitten 235.000 Amerikaanse soldaten. Dit zijn enorme aantallen, en als zo'n leger verslagen is, zul je maar zoveel mensen moeten begraven! Geen wonder dat ze er zeven maanden over doen. Het voordeel dat het volk Israël daarvan heeft is, dat ze zich voorlopig geen zorgen hoeven te maken over de voorraad brandstof. Er zal genoeg voorraad zijn om zeven jaar lang vuur te stoken, zodat men het niet koud zal krijgen.

Openbaring 14:1-5

- 1 En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden.
- 2 En ik hoorde een stem uit den hemel, als een stem veler wateren, en als een stem van een groten donderslag. En ik hoorde een stem van citerspelers, spelende op hun citers;
- 3 En zij zongen als een nieuw gezang voor den troon, en voor de vier dieren, en de ouderlingen; en niemand kon dat gezang leren, dan de honderd vier en veertig duizend, die van de aarde gekocht waren.
- 4 Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevlekt zijn, want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit de mensen, *tot* eerstelingen Gode en het Lam.
- 5 En in hun mond is geen bedrog gevonden; want zij zijn onberispelijk voor den troon van God.

Naast het feit dat het land weer opgebouwd moet worden, zal ook het volk Israël het evangelie moeten verkondigen. Dit hebben ze tot nog toe nooit gedaan. Israël beschouwde de Heere als hun privé-God. Kijk maar naar het verhaal van Jona. Jona moest naar Ninevé gaan om het oordeel van God aan te kondigen. Tenzij ze zich zouden bekeren. Jona ging in eerste instantie precies de andere kant op. Hij vluchtte weg. Maar dan grijpt God in. En Jona wordt door de grote vis op het strand uitgespuugd en hij gaat alsnog naar Ninevé. En dan gebeurt het, waar Jona uiteindelijk boos om werd. Hij vreesde dat God jegens de stad Ninevé genadig en barmhartig zou zijn. En dat gebeurde ook. Jona wilde dus niet dat de Heere God Zijn barmhartigheid en genade zou bewijzen aan heidenen.

In dit verhaal is Jona een beeld van het volk Israël. Dat volk zal alsnog de wereld intrekken om de blijde boodschap van het evangelie te verkondigen. Daarvoor worden de 144.000 uitgezonden uit het volk van Israël. Zij zijn verzegeld. En van hen wordt verteld dat zij maagden zijn, terwijl het mannen zijn. Hoe kan dat? Zij worden maagden genoemd, omdat zij het Lam volgden waar Het hen ook heen zond. In hun mond werd geen bedrog gevonden en zij waren onberispelijk voor de troon van God. Zij geloven hun Messias en zij gaan voor de taak die zij hebben gekregen. Zij moeten die blijde boodschap brengen aan heel de wereld. Zo wordt, in de periode na de 70-ste week van Daniël, het evangelie verkondigd aan de gehele wereld, net zoals dat gebeurde in de tijd van Handelingen.

Éfeze 1:10

10 Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

In de periode na de grote verdrukking voor Israël begint de wederopbouw van het land. Men heeft eerst al zeven maanden nodig om de doden te begraven en het land te reinigen. Daarna kan de opbouw beginnen. Men heeft brandstof genoeg voor de volgende zeven jaar. Deze periode duurt 33 jaar. Dit staat nergens in de Bijbel letterlijk zo beschreven. Maar aan de hand van de typologie kun je dit concluderen.

In deze periode gaan de oordelen van God over de wereld door. Deze periode wordt hier in de Éfezebrief door Paulus de "bedeling van de volheid van de tijden" genoemd. En het is de bedoeling van deze periode dat "het al", dus alles wat geschapen is, de gehele schepping onder één gezag geplaatst wordt. En dat gezag is Christus. En "het al" houdt dus in: alles wat in de hemel is en alles wat op aarde is. Satan en zijn handlangers erkennen Christus' macht niet en worden daarom uit de hemel geworpen. Dat gebeurt wanneer de Gemeente opgenomen wordt. Daarmee wordt alles wat er in de hemel is, onderworpen aan Christus.

Het volgende dat onderworpen moet worden, is de aarde. Dat begint met het volk Israël en daarna de rest van de wereld. En dat moet aan het einde van deze periode gebeurd zijn. En als dat niet vrijwillig gebeurt, dan moet het onder dwang. Daarvoor komen de oordelen van God over deze wereld. Dat geldt voor het volk Israël, maar ook voor de overige volken. Gelukkig hebben wij, als gelovigen van deze bedeling van de genade, ons vrijwillig onderworpen aan het gezag van de Here Jezus Christus en treffen deze oordelen ons niet.

Psalm 2 : 1-12*Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven*

- 1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?
  - 2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, *zeggende*:
  - 3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.
  - 4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
  - 5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.
  - 6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.
  - 7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.
  - 8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde *tot* Uw bezitting.
-
- 11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.
  - 12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij *op* den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

In Psalm 2 wordt ook gesproken over dat feit dat er straks één Koning zal zijn. De Heere heeft Zijn Erfgenaam, Zijn Zoon, aangesteld. De koningen op aarde en de leiders van de volkeren kunnen het daarmee oneens zijn, maar het besluit staat vast. Ze kunnen samen een plan gesmeed hebben om Gods besluit tegen te gaan en in opstand te komen tegen de Heere en tegen Zijn Messias, de Gezalfde, de Christus, maar daarom moet de Heere alleen maar lachen. Want de mens denkt dat hij tot veel in staat is, en sommige leiders denken dat ze alle macht in handen hebben. Maar er komt een moment, dat is wanneer de Messias terugkomt, dat God tot hen spreekt in Zijn toorn. En vanaf dat moment gaat alles zoals Hij dat heeft bepaald. En als men zich niet wil onderwerpen aan de Zoon, dan wordt men verpletterd met een ijzeren scepter. Een scepter is meestal van goud als teken van koninklijke waardigheid, maar deze staf is van ijzer. IJzer is een uitbeelding van kracht. Gods Koning zal met kracht bevestigd worden, omdat men Hem bij voorbaat al niet accepteert. God weet dat het zo zal gaan, en daarom zegt Hij het van te voren al. Maar degenen die wel hun vertrouwen op de Zoon gesteld hebben, die zijn welgelukzalig. Zij zullen de zaligheid verkrijgen. Zij onderwerpen zich wel aan de Koning, die de Heere aangesteld heeft. En die aanstelling vond plaats op de dag dat de Here Jezus Christus opstond uit de dood.

2 Samuël 7 : 12-16

- 12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.
- 13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.
- 14 Ik zal hem zijn tot een Vader, en hij zal Mij zijn tot een zoon; dewelke als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met plagen der mensenkinderen straffen.
- 15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, gelijk als Ik *die* weggenomen heb van Saul, dien Ik van voor uw aangezicht heb weggenomen.
- 16 Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

De belofte van de éne Koning, die regeren zal zoals Psalm 2 ook zegt, is al aan David aangekondigd. David, de schaapsherder, de man naar Gods hart, zou een Zoon krijgen en Hij zou Koning zijn in eeuwigheid. Die zoon was niet Salomo, want hij is gestorven, net als zijn vader David. Hij was wel een beeld van de Zoon van David, die Koning zou worden. Die Zoon zou uit het geslacht van David komen. Maar het kwam niet via Salomo tot stand, maar via Nathan. (Lukas 3) Deze Zoon zal een troon in het Koninkrijk bezitten, die zal blijven bestaan. Dat zegt vers 12 ook. God bevestigt dat Koninkrijk. Hij maakt het vast, zodat het onwankelbaar is. Ja, dat Koninkrijk blijft tot in eeuwigheid. Als dat Koninkrijk van Christus is opgericht, dan zal daar geen einde aan komen. En die Zoon zal een huis bouwen voor God. Dat wil niet zeggen dat Hij een stenen gebouw zal maken. Huis staat ook voor een volk. Zo wordt ook het volk Israël wel aangeduid met "huis van Israël", of "het huis van Jakob". Zo is het ook met de Gemeente van Jezus Christus. Daarvan wordt door Petrus gezegd dat het een geestelijk Huis is. De Zoon is een Bouwer. Hij bouwt een geestelijk Huis, de Gemeente nu, in de bedeling van de genade, en Hij gaat daarna het Huis van Israël bouwen. En deze twee huizen zullen één worden. Ook als aan deze wereld een einde komt, en er een nieuwe hemel en aarde gemaakt worden, blijft dat. De Gemeente en het Huis van Israël zullen samen deel uitmaken van die nieuwe schepping, want Christus is Koning over deze twee huizen. Dat had God al aan David beloofd. Want het zal worden zoals Johannes 10 het zegt: "één Herder en één kudde".

Jesaja 9 : 1-6*Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven*

- 1 Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.
- 2 Gij hebt dit volk vermenigvuldigd, *maar* Gij hebt de blijdschap niet groot gemaakt; zij zullen *nochtans* blijde wezen voor Uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt.

- 5 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst;
- 6 Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

Deze tekst wordt altijd rond Kerst gelezen, want het gaat over de geboorte van een Kind. De profeet Jesaja mocht al vertellen dat er een Kind geboren zou worden. Ten tijde van de geboorte van Jezus wandelt het volk Israël in duisternis. Dat wil zeggen dat hun pad niet verlicht is. Het Woord van God leefde niet onder het volk. Maar dan verschijnt hun een Licht. Dat Licht zal hen leiden. Dat Licht is de Messias. Maar die is pas de Zoon geworden bij Zijn Opstanding! Hem werd de heerschappij gegeven, toen Hij opstond uit de dood. Daarom past deze tekst uit Jesaja 9 beter past bij Pasen. Want het spreekt van de opgestane Heer. Een Heer die heerschappij voert over Zijn Koninkrijk en zitten zal op de troon van David. Die Zoon zal aan Israël gegeven worden bij hun bekering. Zijn heerschappij zal leiden tot vrede, echte vrede. Een vrede die de wereld nooit zelf tot stand zal kunnen brengen. Alleen de Vrededorst zal die vrede echt brengen. Rond Kerst worden er vaak diverse vredesbestanden afgesloten. Een staakt het vuren. Het zijn altijd tijdelijke overeenkomsten van hooguit een paar dagen, maar daarna is het gedaan met de rust en de vrede. En zelfs de vrede, die gesloten wordt nadat de Gemeente is opgenomen, zal slechts 3,5 jaar duren. Daarna wordt dat verbond opgezegd. Maar als de echte Vrededorst straks zal regeren, dan zal er pas echt vrede zijn. Geen kortdurende vrede, maar een vrede die duizend jaar zal duren. Maar dat vrederijk breekt pas aan na de grote verdrukking.

Openbaring 16 : 17-21

Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven

- 17 En de zevende engel goot zijn fiool uit in de lucht; en er kwam een grote stem uit den tempel des hemels, van den troon, zeggende: Het is geschied!
- 18 En er geschiedden stemmen, en donderslagen, en bliksemen; en er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, *namelijk* een zodanige aardbeving *en zo groot*.
- 19 En de grote stad is in drie delen gescheurd, en de steden der heidenen zijn gevallen; en het grote Babylon is gedacht geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van den wijn des toorns Zijner gramschap.
- 21 En een grote hagel, *elk* als een talent *pond* zwaar, viel neder uit den hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plage des hagels; want deszelfs plage was zeer groot.

In dit gedeelte wordt de laatste oorlog beschreven, voordat het vreedrijk begint. Het gaat over de vernietiging van Babylon (= Babel). Babylon is de hoofdstad van het laatste wereldrijk, hetgeen door Daniël al voorzegd was, in de geschiedenis van het beeld van Nebukadnezar. Dit rijk zal de kenmerken dragen van alle voorafgaande wereldrijken. En dit rijk zal worden bestuurd vanuit Babylon. Daar woont dan de grote tegenstander van Christus, de oude slang. Hij leidt de mensheid in de oorlog. En dan voltrekt de zevende engel het oordeel. Vanuit de hemel komen er bliksemschichten en donderslagen en grote hagelstenen, zo groot als keien en brengen het oordeel van God. Ook is er een grote aardbeving, zoals er ook nog nooit geweest was. Die aardbeving splitst de stad in drie delen en eilanden en bergen vind je niet meer. En dan nog lasteren de mensen God vanwege dit oordeel. Ondanks dat God deze tekenen laat zien, wil de ongelovige mens zich niet buigen voor God. Men dacht dat Babylon een grote sterke en onoverwinnelijke stad was. Babylon was een stad geworden, die bekend was om haar specerijen, haar gouden en zilveren voorwerpen. Het wordt een stad, die met geweld geoordeeld zal worden. Een stad die in één uur vernietigd zal worden. En daarna zal er ook niets van enige waarde in haar gevonden worden. Die stad moet vernietigd worden, omdat vanaf dat moment, een nieuwe stad het centrum van de wereld zal zijn, namelijk Jeruzalem. De stad van David. Vanaf dat moment zal het nieuwe wereldrijk gerealiseerd zijn, namelijk het Israëlitisch wereldrijk, met Jeruzalem als hoofdstad. Daar zal Christus regeren vanaf de troon van David.

Matthéüs 25 : 31-46*Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven*

- 31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.
- 32 En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.
- 34 Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter *hand zijn*: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.
- 46 En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn; maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

We vinden hier een rechtszitting die God aan het eind van de bedeling van de volheid der tijden (zie 18 december) voltrekt, het gedeelte over de scheiding van de schapen en de bokken. Dit begint met de opmerking dat de Zoon des mensen, (de Here Jezus Christus) zal komen en met Hem al Zijn engelen. Zijn engelen zijn alle gelovigen, die deel uitmaken van de Gemeente van Jezus Christus. Want sinds de opname van de Gemeente is het Hoofd verenigd met Zijn Lichaam. Waar het Hoofd Zich vertoont, daar is het Lichaam ook aanwezig. Dus hier bij de scheiding van de bokken en de schapen ook. Het Lichaam van Christus is direct betrokken bij dat werk. Wij zullen met Christus oordelen of iemand tot de schapen behoort of tot de bokken. Wanneer die scheiding tot stand is gebracht, gaan de schapen, de volgelingen van Christus, op aarde het Koninkrijk in. Zij beërven dat. Zij gaan het vrederijk binnen. Maar de bokken, die aan de linkerzijde staan, die verdwijnen van de aarde en gaan naar het dodenrijk.

Dan is er aan het begin van het vrederijk een situatie gekomen, waarbij er op aarde alleen maar gelovigen wonen. Alle ongelovigen zijn dan van de aardbodem verdwenen. Dit was bij de opname van de Gemeente precies het omgekeerde. Daar werden alle gelovigen weggerukt en bleven er alleen maar ongelovigen over. Gods bedoeling van deze ideale situatie van het vrederijk is, te bewijzen dat het kwaad in de mens woont. Hoe de omstandigheden hier op aarde ook zijn, uit de mensheid kan niets goeds voortkomen. Als er alleen maar ongelovigen zijn dan kun je je dat wel voorstellen, want zij moeten niets van God hebben. Maar we zullen zien dat vanuit een mensheid met louter gelovigen er toch weer opstand tegen God komt.

Matthéüs 13 : 24-30, 36-43

Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven

- 24 Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker.
- 25 En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe, en ging weg.
- 30 Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur.
- 41 De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en degenen, die de ongerechtigheid doen;

De Here Jezus sprak tot de Joden in gelijkenissen. Eén ervan is de gelijkenis van het onkruid uit Matthéüs 13. Het onkruid werd door de tegenstander gezaaid tussen de tarwe. Dat groeide samen op. Het was niet mogelijk die twee soorten te scheiden. Dat was pas mogelijk bij de oogst. De Here Jezus legt deze gelijkenis uit aan Zijn discipelen. Bij deze gelijkenis gaat het ook om de scheiding tussen gelovigen (kinderen des Koninkrijks) en ongelovigen. Over die scheiding lezen we ook in Matthéüs 25. Daar ging het om de scheiding tussen de bokken en de schapen. De schapen zijn hetzelfde als de kinderen van het Koninkrijk en zullen blinken als de zon in dat Koninkrijk. Dit gebeurt bij de oogst, of zoals de Here Jezus uitlegt bij de "voleindiging van deze (opstandige) wereld" (= einde bedeling van de volheid der tijden; zie 18 december). Dan zullen de kinderen in het Koninkrijk gebracht worden en begint het vreedrijk van 1000 jaar met allemaal gelovigen op aarde. Dan zal er geen ongerechtigheid meer zijn. Daarom zullen zij ook blinken als de zon. Blinken als de blinkende Morgenster, namelijk Jezus Christus. De duivel is nu nog de machthebber over de tegenwoordige wereld. Maar daar komt een einde aan. Dat was al aangekondigd in de hof van Eden. Op Golgotha is hij definitief verslagen. Daar werd zijn kop vermorzeld. Daar werd de overwinning behaald. Die overwinning wordt aan het einde van deze periode in praktijk gebracht. Dan is de satan geen machthebber meer in deze wereld. Aan zijn heerschappij is dan definitief een einde gekomen. Wel wordt hij aan het einde van de duizend jaar nog even losgelaten om de mensheid nog één keer te verleiden. Maar daarna wordt hij in de poel van vuur geworpen.

Lukas 2 : 8-14

- 8 En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.
- 9 En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze.
- 10 En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal;
- 11 *Namelijk* dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.
- 12 En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.
- 13 En van stonde aan was *er* met den engel een menigte des hemelsen heirlegers, prijzende God en zeggende:
- 14 Ere *zij* God in de hoogste *hemelen*, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.

We vieren vandaag Kerstfeest. Wij denken aan de geboorte van de Here Jezus, iets meer dan 2000 jaar geleden. Zijn geboorte was door de engel Gabriël aangekondigd, en hier was die dag aangebroken. De geboorte werd door engelen aangekondigd aan de herders. Zij waren degenen die het verkondigden aan wie het maar horen wilde. De belofte, die God gedaan had in de hof van Eden werd vervuld. De Zaligmaker was geboren. Hij zou het volk verlossen van hun zonden. Hij was de Zoon van David, de komende Koning. Hij zal regeren tot in eeuwigheid. Zijn Koninkrijk zal een Koninkrijk van vrede zijn. Vrede op aarde, zoals de engelen ook gesproken hadden. Vrede is niet op de eerste plaats een toestand waarin geen oorlog heerst. Vrede, zegt Paulus in Romeinen 5, hebben wij bij God door de Here Jezus Christus. Omdat Hij de Rechtvaardige is, kunnen wij rechtvaardigheid verkrijgen door het geloof van Hem. Zijn rechtvaardigheid wordt ons toegerekend, omdat wij geloven in de Zoon van de levende God. Dat geeft vrede. Vrede in ons hart, omdat wij door Christus weer kunnen naderen tot God. Vrede op aarde zal straks ook realiteit zijn, maar nu nog niet. Dat komt omdat de duivel nu nog deze wereld regeert. Straks wanneer de echte Vredenvorst regeert, zal Zijn invloed ook merkbaar zijn in de wereld. Dan zal dat allemaal veranderen. Maar willen we nu vrede met God hebben, moeten we kijken naar het open graf. De loopbaan van de Here Jezus op aarde begon in Bethlehem in een stal en eindigde voorlopig bij het open graf, bij Zijn Opstanding. Maar straks zal Hij Zijn taak verder uitvoeren, om op aarde als Koning te regeren over deze wereld.

Openbaring 20 : 1-6

Niet alles van deze aanhaling is hier uitgeschreven

- 2 En hij greep den draak, den oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren;
- 3 En wierp hem in den afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde dien boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen tijd ontbonden worden.

- 5 Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.
- 6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.

We hebben bij 23 december gezien dat het 1000-jarig vrederijk begint zonder ongelovigen. Maar God heeft nog iets anders gedaan om de beste voorwaarden te scheppen voor dat vrederijk. Hij heeft namelijk satan (die we kennen als "de oude slang" uit de hof van Eden) genomen en hem geketend in de afgrond. Daar wordt hij in opgesloten. En dan heeft hij niet meer de mogelijkheid om de mensheid te verleiden. Tot nu toe heeft hij dit altijd kunnen doen, maar vanaf het begin van het 1000-jarig vrederijk zal hij dat niet meer kunnen doen. Dat betekent ook dat de mens, als hij zondigt in het vrederijk, de schuld niet kan leggen bij de verleiding door de satan. Dat gebeurde wel in de hof van Eden. Daar sprak hij tot de mens en verleidde Eva, maar dat is in het vrederijk niet meer mogelijk. Maar wat wel overblijft is de zondige natuur van de mens. Dat zit als het ware in de mens ingebakken. God zal laten zien wat de invloed ervan is op de mens. Hoe zijn keuze daardoor bepaald wordt.

In dat vrederijk zal ook geregeerd moeten worden op aarde. En daarin krijgen de gelovigen, die in de verdrukking gedood zijn, verantwoordelijkheid. Met name zij die tijdens de grote verdrukking trouw zijn gebleven aan de Here Jezus Christus en daarvoor ook gedood zijn. Zij zijn niet bezweken voor het beest en hebben niet hun knieën gebogen voor het beeld. Zij worden opgewekt om met Christus te regeren in die 1000 jaar. Want het is niet de bedoeling dat gelovigen zouden sterven in de verdrukking, maar dat ze het Koninkrijk zouden binnengaan. De overige doden zullen pas opgewekt worden voor de grote witte Troon.

Jesaja 2 : 1-5

- 1 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, *in Denwelken* Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.
- 2 Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn *stem* verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten.
- 3 Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen; met waarheid zal Hij het recht voortbrengen.
- 4 Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben besteld; en de eilanden zullen naar Zijn leer wachten.
- 5 Alzo zegt God, de HEERE, Die de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die den volke, *dat* daarop is, den adem geeft, en den geest dengen, die daarop wandelen:

Het 1000-jarig vrederijk zal bestuurd worden vanuit Jeruzalem, want van daaruit wordt de wet, namelijk het Woord van de Heere uitgedragen. Israël zal aan het hoofd der volken staan, de leider zijn van het wereldrijk. Het Koninkrijk van Christus staat vast en heerst. Dat zegt ook vers 2, want daar staat "de berg" (een hoog gelegen plaats) als beeld voor het Koninkrijk. Het zal geen democratisch bestuur zijn, ook geen dictatoriaal bestuur, maar een theocratisch bestuur. Het bestuur van het Koninkrijk van Christus gebeurt vanuit Jeruzalem, waar de troon van de Zoon van David staat. Daar regeert Christus met Zijn Gemeente. De gelovigen uit de grote verdrukking, die gedood zijn vanwege het evangelie, krijgen ook een positie in dat bestuur. Als loon voor wat zij geleden hebben. En dan is het vervuld wat we in Éfeze 1 lazen, dat alles onderworpen is aan de Zoon. Hij regeert als de tweede Adam over de wereld, zoals God dat bedoeld had in Genesis 1. Want Hij heeft de heerschappij over de vissen van de zee en over de vogels in de lucht. Hij heerst over het vee, alle kruipende dieren en over heel de aarde. Dat heeft de eerste Adam nooit voor elkaar gekregen. Zelfs wij kunnen dat tegenwoordig nog niet. Zelfs de dieren die we in huis hebben, hebben we niet in de Handelingen. We kunnen ze soms een bepaald gedrag aanleren, maar daar blijft het bij. En ondanks onze techniek en wetenschap kunnen wij de krachten van het water en van de aarde niet onder controle krijgen. Maar de Here Jezus hoeft slechts te spreken en al die krachten gehoorzamen Hem. En dat zal ook zijn uitwerking hebben op deze aarde!

Jesaja 11:1-9

- 1 Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.
- 2 En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.
- 6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.
- 7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen *te zamen* nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.
- 8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk.
- 9 Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren *den bodem* der zee bedekken.

De heilzame uitwerking van de regering van Christus lezen we in dit gedeelte. Christus heeft de Geest des Heeren ontvangen. Hij zal de wereld besturen in gerechtigheid. Hij zal niet beïnvloedbaar zijn door mooie ogen, mooie praatjes, of mooie beloftes. Hij zal regeren met recht en in waarheid. Zijn oordeel zal juist zijn. Daarom zullen de volkeren niet tegen elkaar strijden, want er heerst recht en gerechtigheid. Ja, men zal al het wapentuig dat er is omsmelten. Zwaarden worden omgezet in spaden. Speren worden in messen veranderd. Werktuigen die dood en verderf zaaiden, worden nu gereedschappen om de aarde te bewerken en de oogst binnen te halen. En ook op de dieren heeft de regering van Christus een heilzame werking. Een wolf zal in onze tijd graag een schaap verorberen, maar dan zullen ze bij elkaar zijn, zonder dat er wat gebeurt met het schaap. Een leeuw heeft nu graag een kalf tot prooi. En een luipaard is niet vies van een geit. Maar straks zullen zij bij elkaar in het weiland lopen en een klein jongetje zal in staat zijn om ze allen te hoeden. Alle dieren, die nu een gevaar voor de mens zijn, zullen veranderen. Men hoeft nergens meer bang voor te zijn. Dat komt omdat de aarde vol zal zijn van de kennis van God. Het Woord van God heeft een positieve invloed op de gehele schepping. Alle volkeren zullen naar Jeruzalem komen en onderwezen willen worden door het volk van God, namelijk Israël. Je kunt het je niet voorstellen dat er zo'n periode zal bestaan in de geschiedenis van de aarde. Maar deze "droom" zal nog één keer wreed verstoord worden.

Openbaring 20 : 7-10

- 7 En wanneer de duizend jaren zullen geëindigd zijn, zal de satanas uit zijn gevangenis ontbonden worden.
- 8 En hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, den Gog en den Magog, om hen te vergaderen tot den krijg; welker getal is als het zand aan de zee.
- 9 En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde, en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam vuur neder van God uit den hemel, en heeft hen verslonden.
- 10 En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid.

Aan het einde van de 1000 jaren zal de duivel nog één keer losgelaten worden. En dat heeft een geweldige invloed op de mensheid. Je zou zoiets niet meer verwachten. De mensheid heeft 1000 jaar geleefd onder de regering van Christus. Alles was geweldig. Er was geen duivel meer om hen te verleiden. Er heerste recht en gerechtigheid. Op aarde was alles onder het gezag van Christus geplaatst en men zag wat voor een effect dat had. Er waren ideale omstandigheden, 1000 jaar lang! En dan wordt de duivel even losgelaten en hij verleidt een groot deel van de mensheid. Hij is in staat om in korte tijd enorme legers op de been te krijgen. En hij stuurt die legers naar Israël. Daar legt hij een kordon om het land en de hoofdstad Jeruzalem om het te vernietigen. Maar dan komt het antwoord van de Heere God: Hij laat een vuur van de hemel neerdalen. Niet zoals Hij dat deed bij Elia op de berg Karmel, om het offer te aanvaarden. Nee, dit vuur verslindt al die legers en de duivel. Alle vijanden van God worden in één klap weggevaagd en geworpen in de poel van vuur. Nog voordat ze het volk van God en Zijn land kunnen aantasten, worden ze vernietigd. Daarmee demonstreert God Zijn almacht over deze schepping.

God laat met deze periode zien dat de zondige natuur van de mens, ondanks die 1000 jaren van ideale omstandigheden, niet tot iets goeds in staat is. Er worden weer mensen geboren en ... ze zondigen. En er is maar één manier om hier van verlost te worden, en dat is je te onderwerpen aan de Here Jezus Christus. Hij is de Koning van deze wereld. Hij is de Zaligmaker voor iedereen die gelooft in Hem.

Openbaring 20 : 11-15

- 11 En ik zag een groten witten troon, en Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloten, en geen plaats is voor die gevonden.
- 12 En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken.
- 13 En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een ieder naar hun werken.
- 14 En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood.
- 15 En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.

Dan is er nog één ding dat moet gebeuren. Het definitieve oordeel over deze schepping. Alles en iedereen, die van deze schepping deel uitgemaakt heeft, zal verantwoording moeten afleggen van wat hij heeft gedaan. Iedereen die nog niet is opgewekt, zal dan opstaan om geoordeeld te worden voor de grote witte Troon. Iedereen zal dan voor God komen te staan, groot of klein. Alle doden, die in het dodenrijk bewaard werden voor deze dag. Ook alle schepsels uit de vorige schepping, die door de zee gevangen werden gehouden, worden voor de Troon gesteld. En dan worden er boeken geopend. Eén boek dat er zeker zal zijn, is het boek der wet van Mozes. Ook de andere Bijbelboeken van profeten en andere schrijvers zijn "boeken". Heel de Bijbel, Gods Woord zal er bij zijn als bewijs van het feit dat God de mensheid nooit in onwetendheid heeft gelaten. Ook is er een boek, waarin alle daden van de mensen worden bijgehouden. Het zal blijken dat van iedereen precies bekend is, wat hij of zij gedaan heeft en met welke reden. Het belangrijkste boek wordt hier in Openbaring 20 ook genoemd: "het boek des levens". Wie niet ingeschreven is in dit boek des levens, zal veroordeeld en in de poel van vuur geworpen worden. Maar als je gelooft in je Schepper en je gelooft in Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, de Messias, dan zul je eeuwig leven ontvangen. Wij, leden van de Gemeente van Christus hebben dit al als eersten gekregen, toen wij tot geloof kwamen. Wij zijn de eerstelingen van het Nieuwe Verbond en daarom zijn wij ook apart gesteld. Maar de gelovigen die onder het Oude Verbond hebben geleefd, krijgen het hier bij de grote witte Troon.

2 Petrus 3 : 13, 14

- 13 Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.
- 14 Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede;

Dan komen we op deze laatste dag van het jaar bij een geweldig uitzicht voor alle gelovigen. God zal namelijk nieuwe hemelen en een nieuwe aarde scheppen. Deze oude hemelen en aarde hebben hun functie dan gehad, zij zullen door het vuur geoordeeld worden. Daarvoor in de plaats komen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont. God had dat al beloofd door middel van de profeet Jesaja. Hij schrijft dat in hoofdstuk 65 en 66. Als het zover is, dan worden de woorden van Jesaja vervuld. Dit doel had God voor ogen, toen Hij deze schepping herstelde. Uit die oude schepping zou een nieuwe schepping voortkomen. Een nieuwe schepping waarin gerechtigheid woont, schrijft Petrus. "Wonen" wil zeggen dat die toestand een blijvende toestand is.

Er heerst daar gerechtigheid en waarheid. En dat zal niet veranderen. Waarom niet? Omdat daar op die nieuwe schepping, de Here Jezus Christus Koning is en blijft. Zijn Koninkrijk is een eeuwig Koninkrijk en dat zal geen einde hebben. Zijn regering begint op de oude schepping, maar gaat door op de nieuwe schepping. En zo hoop ik dat je gezien hebt, in de afgelopen maand, dat de wederkomst van de Here Jezus Christus op deze aarde leidt tot die nieuwe schepping. Aan die nieuwe schepping hebben wij ook deel, omdat wij deel uit maken van het Lichaam van Christus. Want waar Christus is, daar zullen wij ook zijn.

Zie jij ook uit naar die toekomst? Naar die nieuwe schepping, waarin God alles in allen is?

Deel 1 (januari t/m juni) bevat de volgende thema's:

Januari	Het Woord van God	<i>Anne Marinus</i>
Februari	Wedergeboorte	<i>Tiny Romkes</i>
Maart	Heilige Geest	<i>Monique Romkes</i>
April	Oud en Nieuw Testament	<i>Jürgen Brandt</i>
Mei	Het volk Israël	<i>Arno Smedema</i>
Juni	Gezag	<i>Klaas Boersma</i>